

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २२१
च

Title भगवत्सूक्तचरितम्

Author दामोदरः

Extent २०५ पन्ना Age सं १८००

Subject काव्य

भगवत्प्रसादचरितम्

सप्त

२२७

श्री कौटिल्यस्य
काव्यं ॥ ग्रंथः ३३४४

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नमः॥ श्री-
 मन्मार्तडभैरवाय नमः॥ श्रीसरस्वत्यै नमः॥
 श्रीगुरवे नमः॥ ६९ ॥ ६९ ॥ श्रीरक्त ॥ ६९ ॥ ६९ ॥

श्रीकृष्णनाथकरुणाकरदीनबन्धोभ्रातःपितःप्रसू-
 विधेहिदयामुपेहि॥ श्रुतेति कौरवसभागतयाज्ञ-
 सेनीशब्दद्वयागतमशेषपूतिभजामः॥ १॥ यध्यस-
 नाकुजनिशेषगुहेराकाद्यैर्वाणीगणेशगुरुकाव्यक-
 वीद्रब्धैः॥ तत्त्वेनवेदितुमथोगदितुंनवेत्रोळोकश-

धित्रवरितेष्पमुनिस्सहकः॥२॥ यद्यप्यपूर्वरव
 नाः कविभिः पुराणैः प्रोक्ता यथा मतिपराश्चरितेभ्यु
 तस्य॥ आम्नेडितरसुनयाममन्त्रकार्येस्वहाळना
 यभगवद्गुणसिंधुपूरैः॥३॥ मांघेसमप्रतिपदामह
 तांयदिस्यात्सुर्णाक्षपानरहरेर्गुणगौरवेण॥ काळः
 सएवननुपुण्यतमस्तदैवपूर्वप्रदोषहरणेनवधन्य
 तामे॥४॥ सन्तव्यमेवभगवद्गुणगौरवेणस्यछंदव
 तवसोप्यतिबापळमे॥ सहिर्हैरौस्फुरतिहन्तभासि
 प्रसन्नेकोहूतवाजळधिभगवयानुसूयी॥५॥ ॥

॥२॥
 रिचौ कोपीवीरः कळुषवरिते कुसनपरोदयाईः
 प्रह्लादेविकृतवपुषाविस्मयकरः ॥ रमाया शृगा
 रीदिनिजभयकारी सुरवरान्दहसन्वीक्ष्यः भ्राता
 नूजयतिरसधारी नरहरिः ॥ ६ ॥ श्रीवासुदेवानुम
 तौमहीभुजायुधिष्ठिरणानुमखंस्वपूतनं ॥ गतुन
 पाणानि बहेनिबनिते सभाविताजगमुरनेत्रस्नवः
 ॥ ७ ॥ श्रियविविंशानियशः प्रतापोवजातशत्रो
 ननुसनुजस्य ॥ विभोदयाबाप्यधिराजस्सयदुयो
 धनोतप्यतदीनबुद्धिः ॥ ८ ॥ पपातयसाथसिसस

दग्धतः स्थूलभ्रमादाहसितः सभाजनैः ॥ कौताजवै
 श्वाहनिवेशितैः स्मरन् ब्रीडाभरास्माद्विषादवानसौ
 ॥ ९५ ॥ धिग्जन्मसंसदिममापगतत्रयस्य हासास्प
 दस्य बजळस्थूलयोर्विवेके ॥ मदस्य मानविह्वलः
 प्रतिकारकार्यान्नाक्तस्य देहविरहो हि महासुखाय
 ॥ ९६ ॥ नैतादृशं स्थूलपुरिःत्रयमकारिकमूलोऽसौ
 तनकलितचक्रदायिदेव ॥ अस्मसभापैरिक्वोषेण
 क्लृप्तेवेतौ यद्यर्थं कृतं तदनभिपूतयाधमाना ॥ ९७ ॥
 शिष्यनसंसदिधियासखिवप्रवीरेडुःशासनादिसुब

॥३॥
 कात्मजस्तु पुत्रैः ॥ नाददुः जातु बलकारित मार्यक
 मयेनोचितेन न भवेद्भ्रम ईदृशेषु ॥१२॥ ॥ यद्वानिजेश
 विनिर्वेष्टितवत्तत्सां स्वस्वामि कार्यपरताद्य सुहृन्म
 त् ॥ विद्वान्दामः प्रकृतकृत्य विद्यो निजेशरागी पुमानसु
 बभूवो हि जगत्रयेऽपि ॥१३॥ यद्वानिनिर्गतपितृजैरपि पांडु
 पुत्रैः सप्तैः पृथोदरभवेन रपा विबोध्याः ॥ स्नेहागताश्च
 सुहृदः स्वगृहं स्थलेषु भ्रान्तिप्रदेषु समयेन तु बोधितास्तैः
 ॥१४॥ नूनं नृपाधिपतयः प्रतिबोधितास्तैर्यस्माद्विते स
 दसिसेव्यसुखोपविष्टः ॥ तन्माचिनेति कितवाचरि

तामयापि वंज्या न वेज्ज निरसा वयमाममस्य ॥ १५ ॥
 नैवाप्यमीभिरहमुक्त्वा त्रयिमुक्तद्विक्रान्तेपदेपरिवि
 तेपरिहासकामैः ॥ क्षीवैश्रियाविजयवैभवसंगणौ ॥ १६ ॥
 कृष्णाकटाक्षेपरिवर्त्तिमनैः ॥ १६ ॥ राजामस्त्ययेहचका
 स्तिन्ननंनराजस्त्ययक्रतुरेणनाम्ना ॥ वेदीश्वरोयद्विधि
 मास्थितेनजितेविदेतत्रजपुः ॥ १७ ॥ धर्मेप्यध
 मपरतायदिधर्मकर्मण्याश्चर्ममत्रननुमीमपिवडि
 केपि ॥ कृष्णाभिधेनदनुकृष्णसुहृद्यजस्रं कृष्णप्रली
 नमनसिहृत्सदुज्यल्ल ॥ १८ ॥ नकुलेनकुलस्यपूर्वजा
 नां धरणीचक्रान्तां व्रतदामल ॥ अनुजेमनुजेनुजेरोक्

xमदिरा ॥ ४ ॥

xश ५

॥४॥
 लं कलितं कर्म न जालु बाहु जातैः ॥१९॥ कृच्छ्रा ध्वजा स प
 रिहास विच्छेदितानि दन्ता गुली प्रकटिता हतु भाव भांजि ॥
 भ्रू भंग भायित म द प्र नि भा भ्र मा णि मा भ ज पु सु भ य
 व श वि भु ष्ट नी द र्ण ॥२०॥ कृष्णा कटा दैः सह स न द यैः
 तथा भुजि ष्या शत कै स्त दी यैः ॥ पर स्पे र णा पित ह स्त
 ता कै र द्वा दृ हा सै वि हि तै र् य था ह ॥२१॥ य त्रा नि गो गो कु
 ळ त स्कर स्यु प्रा धा न्य मा या र वि वा र्णं क ॥ वे दी ध्व रे
 य त्र च दं भ भे दो य त्र स्व जा ति छ लं न संधि मः ॥२२॥ स्नेहा
 मया सु वि हि ता र व लु को रा व द्धि य से व्ये वि त र णे पि
 च ह स्त दानैः ॥ तेषां मयी दश म पी हित मा य गृ ह्यं सर्पा

क ७

र्धितस्य पयसो हिविषु विपाकः॥२३॥ धिग्मातेनैव
 पितरं च निरंतरं धिक्कया विधुमाजनयतां तनुजं सुक
 प॥ षडंलनृजमपि ये हसे प्रवृत्तेनादरि विक्रमपदं सह
 सा सभायां॥२४॥ कामेन दासु निरभस्तुळ बाहुजस्य
 शास्त्राणि विस्मृतवृत्तोप्यतिशिक्षितानि॥ यद्वा नुतन
 मनः सा समये स्मृतं न शास्त्रेण देहद्वन्द्वं ह्युचितं क्रिया
 मे॥२५॥ प्राप्यापमानमरुगेयपराक्रमेषु राजन्यजः प्र
 तिहर्तिष्वधुना वरेधः॥ तेनान्वयः सुकलपवकळ
 कयुक्तः स नैव भूमिरतिभारवती न शौकैः॥२६॥ निष्प

रूपे ण पुरुषे ण सना भयो पि द्वी ण सदः स विषयाः पि
 तरो स्त्रियः किं॥ वा व्यययो दु मरयुः खलु सो पि जी
 वन् भस्ये व जीवरे हितः सै सने न पुण्ये॥ २७॥ बहु धेति
 विळ प्य सानु मापो व्यनु नीतो वष सो वळानु जा धैः॥ दि
 षता म पकार म् ट चे ताः भृ श म् छै सम वा पति व्य दे हः॥
 ॥ २८॥ म रणे न नि जाय श अ मा धुं कि मु म् पु श र्ण गतः
 स वळजः॥ प्र वि श स्त म सी व सो नि गा टे नि प पा ना भु वि
 चै त नः प थि व्या॥ २९॥ ए के न प च व जि नो न तु पा दु पु त्राः
 ज य्या म पा ख लु प रा क्र मि णः क दा पि स्व स्य सु री क्त न

मनेन जयार्थं मेषां पंचवत्समाशु गतविततया मिषेण॥
 ॥३०॥ हाहारवोथ सविबैः कृतवदना ब्रूहीतोपवार
 विधिभिर्धुतलाळवतैः॥ उसादितः स्वसुमेसंघमना
 प्यभेजे दुयेधिनस्यनुगवेषु नुसुमतात्॥ ३१॥ न
 द्यविशेषतमसोहतमानसोसो स्वप्नेरसातळगतद
 नुजंददश॥ प्रेम्णापराक्रमवतो निमत्तवदंतवाक्य
 निजोपास्ययिकमुधळकाळनेमि॥ ३२॥ किंक
 ळमनसितेधविमानिगद्यप्राक्षन्पासिननुकोरववंशव
 र्थ॥ किंयातिवल्गुभक्तैरस्यकळस्वरूपमस्मत्प्रियाथ
 चतुस्केहितस्वबधोः॥ ३३॥ त्वज्जन्मभरतसंततिभूष
 रस्यहितेक

यि

ना

षेन बद्धाददपरिकरं सुरशाननेषु ॥ सर्ववयस्यिधुरवि
 निवेश्य कामं विष्णुमहेरिपुनिवारणतः स्वकामं ॥ ३३ ॥
 एते वयस्यसखा यस्मै व्यमासादुःखसंप्रभृतयः सुखेन
 मज्जन्ते ॥ अक्षादिकमकुशलोक्तं तन्मा तुल्यं तत्र शत्रोर्जये
 तव किमन्यदपेक्षमस्ति ॥ ३४ ॥ भीष्मोयुरुः सतनुजः
 श्वक्नोथ कर्णः ॥ अक्षयस्तथान्यदधिभीषतयोपिवश्याः ॥
 सन्मानदानवसनाशनभूषणैस्ते सदयस्य सन्मपि तु वार्थक्यं
 ते ससैन्याः ॥ ३५ ॥ एतादृशे सति साहायविधौ नृपः कः पंचस
 मेव हतपौरुष आदधीत ॥ चेत्तेभिमानमुररीकुरुदीनभावहि
 तौ ज्वलंकुरुकुलं निजविक्रमेण ॥ ३६ ॥ हरागते श्वनिब

न ३
 ४ हि ४

५७५ये२

लेश्वरबलेनवीराः अप्याहुते ह्यवयवेषु तथैवधीराः॥
 कीर्तिप्रतापविस्मयनिर्जयेजननितापीमिवभारमन्त्रेष
 पूज्याः॥३८॥ अभिमानवतो मनस्विनस्तृणतुल्यानतिन
 श्वरानस्सन्॥ सजतः प्रलयान्ततस्थुषो यत्रासौथेखिल
 मेतिमिच्छता॥३९॥ तेजोनिधावदुदिते पितृमोचिनस्य
 सतर्भयान्मृगपतिमदवारणोपि॥ स्वप्नेवलोक्युपिकु
 लोभवतीहलोके तेजस्विनः श्रवणमेवहिभीतिहेतुः॥
 ॥४०॥॥ स्येनस्य संप्रमपिदूरतएववीक्ष्यकौयादिपदि व्यस
 नः व्यसवः पतन्ति॥ नागश्चरुमरुडपत्ररवे श्रुते पिनामे
 वहसरिगणान्विजयेकवत्तेः॥४१॥ परसाह्ववातीनि

५निवहाः २

वधाय शङ्खान् ॥ शोकाकुलैः पञ्चजने समुक्ता न शनैर्वि
 दराद्बुधे सराजा ॥ ४९ ॥ फुल्लान्तेन च स्युः शनैस्तदास्य
 दृष्ट्वा मुखेन सविव प्रवीराः ॥ बाष्पाबुधैः शिभिषिच्यत्रा
 तैः नैरे समस्तापरिस्तर्यत स्युः ॥ ५० ॥ वैवस्यतास्या लुन
 रेत्यजातं तं मन्यमानो जयजीव शब्द ॥ प्रोत्तु श्वके विस्रणतीः
 प्रवक्तु यथोचितं वाशिष्ठ उच्यते ॥ ५१ ॥ मेरीरवो मंगळ
 र्थमिभ्राजगामत्सर्पं प्रतिनाद बृहः ॥ पस्कः पथिव्याः कु
 शलं प्रवक्तुमाशाः सरवीः पूर्वजं मन्वरा ॥ ५० ॥ स्तावा
 थदत्ता बहुहे मन्वरा रसाश्च यातनं भुभप्रशास्य ॥ सु

॥ जा ॥

गंधमा व्यावित आ विवे श सभा सुवर्णां विरमंडपां
 सः ॥ ५१ ॥ दुश्चाप विह्वल पति च पा मणा दुशेदरु ह क
 लो हति व ॥ स्वस्या त्रदे साभिहितानुसारि वा क्यैः
 शकुंता ख्य उवाच तूर्ण ॥ ५२ ॥ सदे स शब्द प्रतिनाद
 वादी दुषे धिन स्याति मुदे व भव ॥ अज्ञान पूर्व स्थि
 ति वाचिकोक्ति भ वे स माण विधि वा क्ये व दि ॥
 ॥ ५३ ॥ इति सकल मुनि भू प क व्या ण रू प वि वि ध
 न पति ह स्त स्वामि न श्वा ह स्तैः ॥ सति नि समभि
 नि न्युः सोपि कर्तव्य मानी गजरथ हय स चै न गि सा
 ख्य प्रत र्छे ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ यन्मा ना य मु ना धरी हत

* हुतां ३

॥ जा ॥

x परः
३

सती ब्राह्मचरि त्रैः पिता सत्कीर्तिर्द्विज देवपूज
नस्त्रैः श्रीविश्वनाथस्तथाति न श्रीनसिंह विंत्त
नफलेदामोदरेणोदितः काव्ये श्रीभगवत्प्रसाद
वरिते संगीयमादिर्गतः ॥ ५५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ११ ॥ ॥

५५३

श्रीगणेशायनमः॥ अथोच्चैर्दुर्दुभिनिस्चनैः सत्तर्प
मारुद्गजाज्जाधिराजं॥ सुवर्णभूषाकुथुकेतुराजं
ध्वजवैभवं नमो मेधराजं॥ १॥ निजानुजैश्चार्कजसै
बद्धाद्यैर्बलेन पापां प्रबळपरीतः॥ इयायासो कंठ
जनां जनेशः प्रोद्यता कामिजराजधानी॥ २॥

॥ युग्मं पुरोगतै पंचजनै र्यथा ह्यमुपायना पूर्ण करै प्र
 धानैः ॥ द्विजै रुदे ष्यन्ति वतिगमुरश्मिः सोऽर्घ्यं प्रयुक्ता
 जळिभिर्ववदे ॥ ३ ॥ श्रेणी गतै मुक्त सुवर्ण पुष्पैः आ
 दोळितैर्वत्र निवारणेन ॥ सर्वतुराजा गता भुगे x ग्र ४
 न स्थली व व दौ विरराज साभः ॥ ४ ॥ ईशागमो सुख्य
 विभूषितानि शं व्याकोशा पद्म रर नेत्र गोपुरा ॥ उ
 क्षिप्त बाहु ध्वज च चक्रा चक्र रेजे पुरी वासक सज्ज
 के वसा ॥ ५ ॥ सुवर्ण रत्नांबर पुष्प भूषणं सपन्न सौहा

२
 दर्शना नरा पणा ॥ सेकाई गात्रा स्वरभेद वादिनी स
 साधिके वज्रियसंनिधौ बंधः ॥ ६ ॥ ॥ युग्मे ॥ आळिगि
 तुवातेतबीथिका भुजा प्राणे श्वरसा विदधे समागतं ॥
 सुवर्णकांतोन्नतसौधवसजा प्रौढवकांतानगहिरीव्यशा
 भत ॥ ७ ॥ एतेमहापवजनाः सुदूरादस्याः पुरस्ते पुरतो
 नमन्ति ॥ विस्मापितो साविनि मज्जिभिस्ता न्सभावयामा
 स कृपा कटाक्षः ॥ ८ ॥ यस्याः सदर्थं प्रिरिकं च सा दा
 त् प्रयुजते तद्गुणादेषु ॥ प्रौढः कवींद्रावसंवसंतो
 बाणिभुजास्तोषितस समाजाः ॥ ९ ॥ यस्याः परार्थाह
 रणप्रवीणाः स्वर्लक्ष्मिग्राहिरसानरसाः ॥ प्रसादिता

२४

शेषजनाः कवींशः सुवर्णकाराश्च वसन्ति ॥१०॥
 मित्रैश्च बहिरतीव मंगलैः सुखैश्च वाचस्पतिभिः क-
 बीश्वरैः ॥ पक्षेभ्यो मदैर्जगदीश्वरैर्मुक्ता गुरुभजा यत्र वि-
 जितरादिभिः ॥११॥ उद्गस्य वायुः पुनरुर्ध्वं गतुर्निरुद्धमा-
 गस्य दिवाकरस्य ॥ रथस्य नेमिररवळनानि यस्याः
 सौधाग्रकुड्येषु मुहुर्भवन्ति ॥१२॥ ज्योत्स्नीषु यस्यां
 शशिकान्तसौधस्युत्तमप्रणालीपयसां समूहैः ॥ रोधः
 प्रहस्य सुरदीर्घिकायाः स्वरंगनानां क्रियन्ते ध्वरोधः ॥
 ॥१३॥ यत्सौधमूर्ध्यां जूनभूमिजसुळतासु पुष्पभ्रमना

बहनि ॥ अक्षाध्य काळेनुनिशांभारः सुस्त्रीणां द
 र्ण भूषणमौक्तिकं ॥ १४ ॥ यस्यामनिश्चछमहीशो वेश
 ध्यजो धुके वाततै तै नराळे ॥ सहस्यनेत्रद्विपूराजमार्ग
 स्रुधने पौरजनै निशाया ॥ १५ ॥ अनेकवर्नि ज्यजितै रते
 पुस्पक्षायत्रो ज्यकरतदीपैः ॥ गृहनि यतापरिरभ्यका
 तनक्षेपिदीपेजघनानिमुग्धाः ॥ १६ ॥ यस्यामनिश्चछत
 श्वरतैर्विनिर्मितेकेळि सैमैरेषु ॥ द्वीणास्तरुप्यप्रतिवि
 बितानि विळो क्यवैयस्छे यनिनेत्रे ॥ १७ ॥ दिनदिने
 शांभुसम्पद्दीप्तदिनाधिपप्रस्तरदीप्ति सद्यैः ॥ निशाप्र
 ग२

x नि ५
 = गृहे रते ३
 x पस्फः २

रा३

दीपो ज्येष्ठरतदी ह्यादृष्टापि योपथिके प्रतीये ॥१८॥
 कालाकग्रेरपि नापि नापिकासु मंदगधीरध्वनिनादि
 तासु ॥ यत्रानिशंमंडपवेदिकासु न ससकावेष्टक
 व्यापि संध्याः ॥१९॥ सौधाग्रभा न गेष्टमि सवरसः सि
 धुसल्लुष्णाधिशिरवा समानाः ॥ दण्डक्षणाभिप्रतिमा
 भवन्निगौयोबुद्धेष्टाशुगवाचितेषु ॥२०॥ नचंदरय
 चनमंजुगोस्तनीनगोस्तनीयचनभरिपुल्लवाः ॥ नपल्ल
 वायचनपल्लगुहका नगुहकायचनसौधमंजरी ॥२१॥
 नतद्दहयचनमदलस्वनः स्वनोनयनाळवशाननलकी ॥

पि ३

लला ३

यो ९

कर्मपू
र्वा ३

x प्रदी: ३

ननर्तकी या युवती न सुस्वरान सुस्वरौ नपिक स्वर
धिकः ॥ २२ ॥ यत्र प्रतोली परिवापित दुमाः स स्तुर्न क
व्यव्यक विपत दुःखः स्तुमन्वामी केरव स्त्र भूषणे र
से समीपे निहिते रनारत ॥ २३ ॥ यदंतरो धानमहीषु ना
यिकाः स्यनायका के परि क विपता सनाः ॥ मता विद
त भ्रुति वस्तु वैष्णु किप्रियैः प्रगायनि पिक प्रिया इव ॥ २४ ॥
शुकांगनाभ्यः सतर्तपिकांगना स्यभ्यस्यवर्णा न्प्रव
दन्ति पीरितान् ॥ रतेषु यस्या रसिकैः पुता दौरे रि वा रिस
रव्यः परनर्म वायिकाः ॥ २५ ॥ शिरो गहे सचन न्पुरा

x स २

॥१२॥

* ८२

दा४

णा म दक्षिणी ह स परं प राणा ॥ वा दो भव के छि क का परा
 णा य त्रा व या ज य त प राणा ॥ २६ ॥ सु व त तु क्ता फ ल र त पु
 जाः सा हान्य पु जा इ व धा न्य पु जाः ॥ र थ्या सु सौ धा इ व सौ
 ध पु जाः ॥ सु धाः श र स यो इ व य त्र भां ति ॥ २७ ॥ ग हेषु म ध
 च सु दु ल्भ भू तान् क स्तु रि के व प्र ति वे शि वा दे ॥ की र्ण स
 न्ध वा पि स न्ध दि भा वा नु क्ता म ते न्द स म मा व्य लो काः ॥ २८ ॥
 यु र्या न्द लो का ल य त्र धा रा स्ता रा ध ग रा ज त य प सा
 धाः ॥ स भा रि रो धं ग दि तु नु या ताः पा ता ल ग गं बु भ रा ध
 ग गा ॥ २९ ॥ ध र दृ य त्रा पि ज लो ध वे गै क त्रा नि श भ्रा म य नि

॥४॥

धुगगा॥ अविनासर्वसुभोज्यसिद्धौ ध्ये सक्तु प्रसि
 ध्याविशिखावलीषु॥ ३० ॥ आकुर्विते कांघ्रिविळोक
 वेणिपर्यायवलाकुचउत्तमकुह॥ उक्षेपणाक्षेपणकोळ
 हारयत्रांगनाः कंडनैकेकेसक्ताः॥ ३१ ॥ धान्यानिशुद्धिप
 रियातियस्यामुहः परास्तान्यापिनाव्यदंडैः॥ रसोद्ध
 गामिन्यपराधयनामनासिक्तालोक्षपिपासयेव॥ ३२ ॥
 मृदत्तेदेहामुखबोदनेहाः क्रीडनियस्यापथुकावयस्यै
 पणेजितेसभ्रमसाभिवाचः समुत्सवंतश्च कळाकपदकाः॥
 ॥ ३३ ॥ यत्रांगनास्वस्तकुरंगकोचुनास्निग्धाक्षरैगेरिसुवि
 क्रियातरे॥ तच्छिष्युविश्रान्तिकरैरखंडितमजिहिडिरेम

नमश्च निकाशव ॥ ३४ ॥ शिरोधटस्थापितसद्यो नतस्त
नप्रकाशोद्विजिनाभिमेध्यमाः ॥ शस्तोपि पातः कुचसु
निभस्यनेसामंथरानीरहरानुयस्त्रियः ॥ ३५ ॥ पुरस्कृतै
कांश्चिद्विवर्तितत्रिकस्थिधनुस्वर्णितनेत्रपंकज ॥
यवकुर्वसकणकंकणमुहुयत्रागनागोरसकर्षणोसु
काः ॥ ३६ ॥ यत्रानुसारायगृहेदहलीनांघायोपविष्टाः प्र
निकर्मसक्ताः ॥ कामेरताः कामिमनोनुकूला नाकव्य
सारानुकव्यनिकांताः ॥ ३७ ॥ प्रसाधिकोरुद्वयसन्नि
विष्टाः काश्चिन्नतद्रुफितबाळवेपथुः ॥ पुष्पैः प्रियेप
थयनिसौधजाळात्साविस्मितापांगनावळति ॥ ३८ ॥

ग्यः ४

॥ यद्वा प्रवक्तुं नुपदं कुचयः सुमेरुः गोचः पथः चळा
 भाः ॥ लोहमि यत्रैव सुखं गच्छेत्तानामिषमिति लि
 सकेर्वा ॥ ३९ ॥ पदे पदे यद्वरणं तच्छोयथार्थम्यः शत
 कं बटकाः ॥ विभाति मयोरिव तीक्ष्णदंष्ट्रा सचः स
 मुक्ता आसितशत्रुराष्ट्राः ॥ ४० ॥ वारागनानामभिसा
 रिकाणां स्वागप्रक्षान्यैस्तु तच्च वळानां ॥ नेत्रां वळोच्च
 लितसहृतीनां भवन्ति योत्रा विरलविहाराः ॥ ४१ ॥ वि
 धुस्तमाः स्वर्णवृतासमानां शिरवासरूपा बडवानल
 स्य ॥ पाप्यस्त्रियो भूषणभासुराग्यो यत्र प्रियान्यास
 मिश्रमिवास्तु ॥ ४२ ॥

ना ३

पयोधराश्रुतिशालदासुप्रभातियत्रानिशामहुता
 सु॥ स्थानेदिबोयस्त्रनिबिंबमस्यामकंगनायां तुस
 तडिद्वनायाः॥ ४३ ॥ स्तानुधुगगा मबळासमूहगतैश्च
 कांसाजितुदेवकांतैः॥ तीरस्थविप्रार्पितगंधुमाव्य
 यत्रास्यरंबडास्यतीर्थयात्रा॥ ४४ ॥ धजाबलैर्वात
 बलैःपुरीयाविराहगानाहयतीवदरात्र॥ रसापभोगै
 श्रमशांतिस्थिधैपरोपकारप्रवणामहंतैः॥ ४५ ॥ यस्या
 मदोन्मत्तगजप्ररुद्धमार्गसुसंभ्रांतनरांगनासु॥ रथ्या
 सुरायः कविदभगा मीधुनीक्षिबप्रस्तरसर्वबाधु॥ ४६ ॥ ॥ ४६ ॥

४६

यद्देमवप्रप्रनिबिबमुच्चै न कास्तिमेरुर्तुजळे धुनाचा
 दनस्त्वयायाभयतोहिजिष्णा विनिश्चकांतव्रततपरायाः
 ॥७॥ यद्वाथिगोनानाशो वणिभिंराहयतेस्याथसुबिं
 याथैः स्वधर्मनिष्ठैरनिथिगृहस्थैः यथोचितार्थाथकि
 लाधिकामैः ॥ ४॥ गृहेगृहेमाजनिरंगमाळातूर्यधजैः फळवबंध
 नैश्च विवाहयशांगसमृद्धदानैर्महोसवैर्योऽसवदेक्षणातां ॥ ४॥
 यस्यावसतोसवदेक्षिकास्यनिप्रधुमनजन्यः श्रमशायितं प्रि
 कृष्टं वधुभिः सुगुणैर्विदूरतोमुहुर्मुख्यास्वादसुधानुभाषिनः ॥ ५॥
 भातः क्वचोऽभिमिश्रितजानुकौमिथः ॥ पययिवसानुजयैषि
 णोप्रियौ ॥ दोळागुणासक्तकरोततासकौ ॥ कोळाळकोस्यस्तपटौ

दाह

बलत्रिकौ ॥ ५१ ॥ धर्मगिमे शंबर शाळिकाभिः पदे पदे शील
 तळदुमाभिः ॥ प्रौढोपकार्यधुपल्लुपुपायैर्धर्मोपियस्याव
 लुराधिरास्ते ॥ ५२ ॥ तथा न स चैरमलाधिकानैरतर्पणानपि
 न धुधानः ॥ स्वपनियस्यानगहा श्रमस्थाः कदापि नास्ति क्यप
 दांतरान ॥ ५३ ॥ तमाळनीळा बहुकोहकोळा सुवर्णस्रौ वेन्नतवैज
 यती ॥ गंगा पदे वायुत सत्तनु यच्चितुः पुमृथान्प्रददति न भ्यः ॥ ५४ ॥
 विभानि सदैव त शक्तिरूपा सदान्तरूपा कमळाळयाया ॥
 पूभरिती गोत्रभिदोपभोग्यरसाधना ससभवा हि संसा ॥ ५५ ॥ पि ३
 यस्या बहिर्द्विस्तुत क सरिभ्यो भीसा वमस्या कुशधोर धाना
 न् ॥ स्मृतश्च निद्रागत रूपानिमीळिता दोः करिणो द्ववन्ति ॥ ५६ ॥

४ सिद्ध

भा ३

कापि प्रतीहार शिखागजे पुपतनिमत्ताः प्रलि कुज रसाः ॥
 गजास्तथा केपि कृतोर्ध्वहस्ताः स्वसादिमिध्याः पुरतः स्थि
 रनि ॥ ५७ ॥ रुद्राद्विद्येयत्रगजो मदभ्युतः पदप्रबद्धादुक्रमद
 गामिनः ॥ बन्दीकृता वज्रिभयदुता नु तसन्मित्रभूगोत्रे महीरभिदा
 धराः ॥ ५८ ॥ हयाः समुक्तालितपूर्वकायपदाः समाकुच्यप
 राध्वदिह ॥ कृच्छ्रेण यच्चित्रगजोपकृतं कषाहतायानिकु
 तोर्ध्वकर्णाः ॥ ५९ ॥ यच्चित्रलेखे मिथुने सरवीभिः प्रदर्शित
 ते तल्लगते नुरक्ते ॥ वक्रागतग्रीवमधोमुखं सभ्रभंगदा
 स्य प्रचळनिमुग्धाः ॥ ६० ॥ गोपानसीपक्षि विटकपाली मरा
 लमाळा सुकृतो सुशील्यैः ॥ उक्तीः स्वजानि प्रणयेन यस्या यच्छ

ग्रे५

तिसन्मानसराजहसाः॥६१॥यस्मिन्मसन्निमित्तवाळभंजी
 समीपगावेदिविरनकांता॥अधिमुरवीमौनवतीप्रियेण
 नरवक्षतागेनसमीक्षितापि॥६२॥योच्चित्रपुत्र्याश्चरुपासस
 रव्याभेदोस्मृतसविधेस्तितायाः॥नतप्रियवित्रतनुंभ्रमेण
 हसतिसूर्यःप्रणयादुसंसाः॥६३॥इतिविधिधुसुपधा
 हृद्यवर्णाव्युबंधां प्रतिपदेरुयिरार्थमस्तदोषामज्ञां॥
 सकळजनमतोक्ताभारतीभारतीतांबुधरवसुरसाथी
 तांस्पश्यंस्तुतोष॥६४॥पुरतःपदगैर्गजाधिराजैरथ
 बाहुरथसंचयेयुतःसः॥प्रणयेपृथुदुदुभिःप्रकादेःव
 सुधावचयनपुरविवेश॥६५॥॥

गा१

पुरतः क्वचनर्तकीजनान् क्वचर्वादि प्रवरावविद्वेषका
 न्॥ सततं जयजीववादिनो द्विजवयन्सिमतोषयद्वनैः॥
 ॥६६॥ मिथो मुहुर्देशितकुतपञ्चवाहहंसुपश्य प्रहरे
 निभाषिणः॥ पुरोस्यकौतूहल संगर मृषा व्यूहाव
 छानां सुरोते विनेनिरे॥ ६७॥ रुद्धिनागसमाह्वयस्य
 सहस्रासंवीक्ष्य सर्वैर्गुणैः प्रसृष्टवा सच सर्वमेव महि
 तं सोमानयन्मानस॥ भूपाः कामदुधामवाप्यसुहृत्सां
 मन्यामसन्तो यथाप्रेक्ष्य संन्यवेरुस्वस्मिहेति बहु
 धादृष्टा जनस्य स्थितिः॥ ६८॥ प्रतोली महाद्वालि कार्म

दयोषिल्लताचारलाज प्रसूनैः सुवर्णैः ॥ समाकीर्यता
 र्जोद्विजानीः समूहैः जगामानिमदसमतद्विपेन ॥ ६९ ॥
 धर्मेग्रजोस्यापि पुमर्थवयेतवेति श्रुत्वा क्वांसि जनतौ
 ननन्ददुस्वः ॥ अथान्तेरणशकुनेपिमहद्वयः सुय
 द्वावितनैनुफळभ बन्तीहतादक ॥ ७० ॥ कव्यागम
 स्थितिमुहगदता यथाहं पृथ्यान्प्रणम्य समिनिविश्य
 गृहकथयित्वा ॥ रात्रिर्निनाय शुभयामिकल्प द्यापरा
 तावशिष्टघटिकां मनिषित्तिनार्थः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ य
 न्मातायमुनाधरीकृतसती ब्रातान्वरित्रैः पितासकी

निर्विजदवपूजनपरश्रीविश्वनाथस्तुथानेनश्री-
 नरसिंहचित्तनफलेकामोदरेणोदितेकाव्ये श्रीभगव-
 त्ससाद्वरितेसगोद्वितीयोगतः॥७२॥॥१॥
 श्रीगणेशायनमः॥अथदुषोचनःकव्येस्तावाप्तकु-
 चितक्रियः॥सुचक्रामजमाहूयनिजगादविबुधैःसद-
 ॥१॥लज्जामज्जालोमैद्यकर्णधारसिमातुल-
 स्यप्रलिप्तामनुरुसविधेयसिप्रमुच्यता॥२॥लो-
 कापवादरागणपंचवमप्रवणस्यमे॥तयानिवर्तिता-
 प्राणाःसुवचोरस्तदानतः॥३॥

निर्वहकरणं तस्मिन्नेक्षयारुक्मन्तिक्रिया ॥ तन्निष्ठा ॥
 मदधीना, धवतिः पथ्यस्य निष्ठा ॥ ५॥ उक्तनिर्वह
 णं पुंसामाध विक्रमकक्षणं स्थिर शोषेनानुग्रहे वा
 पिष्ठाध्य सद्भिरुदीरितं ॥ ५॥ तथ्यमानुल साम्येन
 परीक्षाननुजस्यते ॥ यस्मान्मममतिः कार्ये तव
 बुद्धिबन्धवदा ॥ ६॥ मात्रबौबहुभिर्गर्भो बह्वेतेनपि
 तुस्तथा ॥ सदुक्तिरितितथ्या सायमेस्त्रिग्यमनस्त्रयि
 ॥ ७॥ स्वराज्ययोषि इ सजा भोगामेन सुखा इह ॥ पि
 नोपहतजिह्वस्यसितो स्वाद्युपितिक्रति ॥ ८॥ विप्रती

६॥

३
 स्मारतस्तमेवर्षभुष्यसनुदृष्टं॥ळोळावशिष्टाक्षिमीन
 मिदाधइवपळ्वळ॥९॥तयामेघेनसहसामिषवक्ष्या
 प्रवद्वया॥रसपुष्टिरळकार्यानि सगत्रिणयादिह॥१०॥
 राज्यंनवेति किंवाच्यंस्थितंवापिवासदा॥वर्दनिस्तः
 क्रिस्रया॥जिह्वयानकदाचन॥११॥वषट्पुःशासनावत्र
 प्रबोध्योयदिमन्यसे॥प्रमाणकार्यविधिषुस्वोक्तोस्वी
 यानुवादिता॥१२॥इत्यदीयक्षणाभूपे लृष्णीभूतेवळदू
 दि॥शार्कराक्षौद्रमाधुयंशकुनिर्वाक्यमब्रवीत्॥१३॥
 वत्सराजन्महाराजकिंनग्राप्यमनोरतं॥इहत्रिभुवनैवा
 पियदर्थमनुनप्यस्य॥१४॥तयाभिमानिनावशावुभग

गा ४

वभिमतौ कृतौ ॥ विभूतौ रवगांधारौ प्रथितौ भुव
 नेष्टपि ॥ १५ ॥ धन्येय भोगिनी राजनरकपत्नी ब्रतेरता ॥
 भर्तु रंध्रं न निविष्ठा स्वाध्य या समकल्पयत् ॥ १६ ॥
 नैतादृक् प्रसुचरित्रा सुचरित्रं चित्रमैदृयपि ॥ मित्रा
 वरुणपुत्रादि कलाः ॥ आदिषु कुत्रचित् ॥ १७ ॥ महा
 द्योतितयः सर्व विराडोजः स्फुरत्कराः ॥ गांधारीग
 भरताद्विरतानि वत्सुखाश्मे ॥ १८ ॥ अभिमानवतः
 श्लाघ्या सुभगा संत निःकृता ॥ तया भागीरथेन व
 सागराणां परपरा ॥ १९ ॥ यो माभिमानग्रहीकानन

५५३

स्त्रीनखकंयुकी॥ यत्तुभीप्रकृतिस्तस्यलोक
बाह्याविगर्हितो॥ २०॥ वयैवोभयवशाभ्यांछाद्यया
ह्यधरीकृतं॥ उन्नतौचिभुवनंतेजैसनभिदामधे॥
॥ २१॥ क्वचिच्चलनरवल्सेवप्रतरंश्चनिमज्जति॥
भ्रातेःपुरुषधर्मत्वात्नोपहास्योसिमज्जने॥ २२॥
अथापिहसितेदौष्ट्यान्मोव्यादास्युतपादुवैः॥
वयाभिमानिनारासांतेजसान्यच्चिकीर्षितं॥ २३॥
मुहुर्वर्षासुयन्मेघाःगर्जःसनिळवाळनात्॥ सि
होविज्जभतेनादप्रति सिंहस्यचिंतयन्॥ २४॥ क

चोराख्या ख्यातिमेतिरिपावपिपराक्रमान्॥
 पुष्पः वज्रसनाद्राहोः प्रसिद्धिभुवनत्रये ॥ २५ ॥
 तस्मादभीप्सुतनुधसदृशकुलपोस्तव॥ निसर्गः कुम्भि
 दलेनेपवाननविशाननु ॥ २६ ॥ सौबलोहं महाप्राप्तं प्राणैर्हि ॥ २७ ॥
 हितेरतः॥ तवानिशाविशेषेण प्रस्तुतेष्वेक्षकोविदः ॥ २८ ॥
 अद्यानहंविधास्यामितवादशकरान्मुहुः॥ अतजन्त्येजय ॥ २९ ॥
 थयिस्सद्भुतानिवसेविनः ॥ ३० ॥ दायवत्प्रतिदायवत्प्राप्यतेस
 मरादृते॥ रथरतसुजासम्भगर्जवासोथनीवतः ॥ ३१ ॥ कि
 वराज्यपाडवानामपितेसकुटुबकाः॥ ज्ञेयाः क्षणेनधैर्या
 जे

द्यु ४

* 39 *

व्यावीराग्राम्यजना इवैराज न्युधिष्ठिरानि सन्दुरोदर
 तोविराट्॥ स्वधर्ममनुरुधान आगच्छतिपुराध्वं॥ ३२॥ त
 दाममादौ सधुक्त्या रास्त्र राक्तावधस्य च॥ पुः रासना
 दिभक्त्या लराज्यः प्रास्यस्य कटकं॥ ३३॥ वैवदतिगा
 धारीभ्रातरीले रा मंजसा॥ कर्णः समाययोरवदु चमवि
 मेष्ठुवापवान्॥ ३४॥ अत्र द्रोणादयो नूनं प्ररोध्याः पिना
 मरुः॥ यता स्वयिचते धिष्ठाः सततं गुणगौरवान्॥ ३५॥
 स्वमात्रोदिसनो भागेनेकत्राहितवेतनाः॥ भवतिपुरुषा

X अनुमान्यतः कर्णमिति आवाचसौवर्णः॥ कीर्तितश्चैष मयोगेन त्रिभिर्दिग्भिरासति॥ ३५॥ न शृङ्गपुर
 स्तुतुमनामा कर्मभिः सदा॥ अनुरक्तं लब्धिं प्राप्नुय भोग्यराज्यं निजैस्त्वया॥ ३६॥ ३

~~स्तेनमत्रभेदोभ~~
 वेष्टुव ॥ ३६ ॥ अतोनुमान्यपितरो बद्धोत्तडीवितोमनी ॥
 स्रग्भावेन स्तुदतयतः पांडका नाम शक्ति ॥ ३७ ॥
 इतितस्यवचो ज्ञातं द्रोक्षामधुरमं ज्ञाया ॥ श्रुतातावा
 र्वयद्राजा यथाहं वनादिभिः ॥ ३८ ॥ ततः ससविधं प्रा
 प्यदिश्रीं कृत्वाधिपः ॥ नलोदतं च स कळामानुषव्या
 र्जितोऽहिदीनदक ॥ ३९ ॥ यच्चैरवर्षभप्रसूयतम
 स्मासुगौरव ॥ हासः समाजनेतेषा मृद्दिनं विदिताह

x स ५

या ॥ ४० ॥ पश्चात्तापेन तेनाभुपवत्प्रवणो व्यद ॥ मा
 तुलं स्यात्तुलमते वाक्यात्ताप्तोसि नोपदं ॥ ४१ ॥ सोऽत्रा
 सवृक्षभ्रवापापागनारवदारितं ॥ हनेमनिशज्वल
 सेवदोपधाः किंकिमुक्तिभिः ॥ ४२ ॥ तस्याः सखीद
 स्तताताळचटचटरेवमम ॥ चेतोमुहुर्दुःखमानजैतेना
 भुमहर्निशा ॥ ४३ ॥ तस्माजपाडनाभाबकिनाक्षसुव
 लनी ॥ बाहुजोचितभावोहिमुमुपाळफलप्रदः ॥ ४४ ॥
 चतुर्भिर्भान्तिवीरैश्चतस्रोपिदिक्शोजिताः ॥ गङ्गीना

22॥

संता ३

आ ५

वसुरतादिराजानः करदीकृताः ॥ ४५ ॥ सभायाः
 करविस्तारं सुषुमारमणीयता ॥ अकन्यावासवना
 पिः स्मृतौ पस्मम ॥ ४६ ॥ सतीहारभागेषु स्वर्णवेत्र
 निवारणैः ॥ प्रवृत्तं च सुकुलभूषाश्चिरनिर्घृति सोप
 दाः ॥ ४७ ॥ कथं च शास्त्रानधन्यमन्यामहीभुजः ॥
 नमनिदीनवत्पार्थं तस्मै तापकरमहत् ॥ ४८ ॥ परिवेषि
 तपात्राणां षड्रसान्धतस्तुतः ॥ यत्र सौजकपत्तीना
 नाताहृद्वापि सर्वदा ॥ ४९ ॥ यक्षकदमके सुभक्ता

३

शमीरजलवापिकाः॥ वगाध्ययत्रपवनः सुरभीकु
 रतेजनान्॥ ५०॥ फलिनाभरुहायत्रसर्वजातिषु
 सर्वदा॥ फलदाः सर्वलोकानामेतापकरमम॥ ५१॥
 ॥ यदनेकानेकपानादानशादावर्तिजनि॥ आध्याय
 ध्याः सफलकारनस्तगधं व्रजं सह॥ ५२॥ विजेनाप्यकुपये
 प्येनवसुनास्वभुवाचते॥ मदीकदाअपिसुरान्
 गणयनिवयनिवयनेके॥ ५३॥ कदागदादुपक
 तिनेस्मरन्निशुदना॥ दक्षयतिमुहुः सैसत्र
 वीरचमासुपौरुषः॥ ५४॥ तत्ररीटानिमंदादोप्य

॥ २३ ॥

विगणय

x १०६३

बहिः आपरस्तदा ॥ घञ्चा नृणां स कारास्थ इव पत्र
पान्ना ॥ ५५ ॥ भूमि न त्वय्य वस्पात वाक्त्रा न्ये मर्मि
स्थितिभिः ॥ वा न्ये रि व त या शान्त त स्नेहा सु सु बहि
तत्र ॥ ५६ ॥ अत्र कायं महारा ज प्रक्षया स्वव्याप
ता ॥ दक्षे पचारमसासा विपद्यते नरो कुरु ॥ ५७ ॥
पानश्च मिथः पूर्वं वा न्ये त सारागवतः ॥ दाया इव
च वेमसं आसीदहरह मुहुः ॥ ५८ ॥ सर्वे ष्यां कुरीरा
जन् आगतं मुपागतः ॥ मनीषा क्षपुरास्तै वैरोक्ता

म१

४
 र्षकळोकर ॥ ५९ ॥ असौ समाजो बळवा नैताजेना
 द्विषाध्व ॥ भविताळ विळवेन प्रतीकार कृतो प्र
 नौ ॥ ६० ॥ जातवेरोनि वधिळा वैदासीन्यं करोति
 यः ॥ दिधमाने गितागेह प्रसुता इति मे मतिः ॥ ६१ ॥
 साहाय्याथान्ति जापोथः सामि प्रत्वा च जातितः ॥ वैर
 स्यात्तर वध्योक्तमाधिक्य किं समुच्चये ॥ ६२ ॥ बहु
 वैरं वर्धमानं रिपुमोरुदुपेक्षते ॥ सज्य रधातुकापेत्
 प्रायसाप पभु ॥ ६३ ॥ ६४

॥ २४ ॥

२५

उदासी नो बह मूले बहिष्णौ द्विषियान्वह ॥ स नारो
 गी रोग इवा कालकाल वशं गतः ॥ ६३ ॥ गुणैरसायुतः
 शत्रोरोगसाध्यै मिषक्रिया ॥ दाहः समुच्यते सैव नर
 रोगहर इति वा ॥ ६४ ॥ शक्त्या साध्यै च रिपौ युक्तमुपाया
 नंतरं बुधैः ॥ सहितार्थं मुहुः प्रोक्तमंगपंचकमाभि
 ष ॥ ६५ ॥ रिपुद्वारि चक्रमुखाय मंत्रः स्वप्नगतो यथा ॥
 व्याजयोगाहितं त्रैलोक्यं फलदः स्यात्प्रयोगिणः ॥ ६६ ॥ दि
 दृष्टा ध्यान्यमस्माभिरुत्तरी क्रियते यदि ॥ शक्ताः पूज

x नीति ३

रसा ३

विरोधेन पुरानस्ते विकुर्वते । ६७५ विजिता वसु
 यानीत येषां भूपा वशं गताः । दिक्षागमं प्रती
 क्षतेन द्विरो ध्युदये च वः ॥ ६८ ॥ शनैरनवच्छेदास्त
 मियः सहवशं गताः । दृष्ट्वा हृदि मेष्यन्ति तेषां तदु
 जयास्तदा ॥ ६९ ॥ अत्र रूपा अत्र नारायणो दिदृक्षा नाः प
 र्वमरिताः । इतमोपयिकं कार्यमिति मद्यमुषी
 रिच्छति ॥ ७० ॥ तदुपहत भूपा वः आसौ कारुह
 विग्रहः । विद्विद्विरो धीमित्रं सह दितनीति कोविदः ॥

न्या ४

७१॥

॥२५॥

२५

इदानीमपि तवीराः सकृपदा इति मन्यसे ॥ ससंधं
तसुनीसे वधिपदान् विदितान् दत्तान् ॥ ७२ ॥ स्वे
वलेनामलसस्या यदि विव्यविनिश्चितं ॥ स्वप्ने गि
राकाळनमः प्रभूतजयदायकं ॥ ७३ ॥ व्याजविद्यावि
धाता धविधेयः शुकुनिस्तन ॥ कर्णदुःशासनो वा
न्यवीरास्तैर्विचिंतया ॥ ७४ ॥ तव भारतवंशे स्मि
न् आभिमानवतः सुतः ॥ अनुकृष्टां शीतवतो ना
भुज्जानो विपद्यतां ॥ ७५ ॥ दृढाभ्यासानुगाविद्याया
पि

पि ४

मायित्वयानुगा॥ अभिमानानुगा कीर्तिः श्रीरुद्रो
 गिजनानुगा॥ ७६॥ अभिमानवतः कीर्तिः सन्मति
 रवशिष्यते॥ अर्जितागैतरे प्राणैः पुष्पस्येव सुगंधि
 ता॥ ७७॥ अक्षान्यपशुर्दुह्यस्यभिमानेन वैरिणो॥ प
 त्रावेद्राहमानाभ्यां हीनः पशुरक्षमकः॥ ७८॥
 कीर्तिर्हि सवणादीनामवशिष्टाभिमानतः॥ कव्य
 तेऽपि पाठो कैर्गीयते ससुरभिभिः॥ ७९॥ अतः
 संहतिः सिद्धांतमुपलब्धि र्वाणिमै॥ ससुनाधमरा

॥ जस्य सप्त वाक्य तन्मज्जनेः ॥ ८० ॥ पणार्थं वारणार्थं वा द्रा
 जे देव सुबाहुजः ॥ आहूत इति धर्म शोधमशोध
 मः प्रेष्य सप्त शय ॥ ८१ ॥ शस्यैर्वा दौ ॥ अर्जयः श
 त्रौ विराजो धर्म इति रितः ॥ अदौ जितो नळः पूर्व प्रा
 ज्यं राज्यं जहौ यतः ॥ ८२ ॥ धृते सप्त परिसामो धर्म
 सच जयावहः ॥ रामाणां रति क्रीळा सुभूषा दानिः सु
 भूषण ॥ ८३ ॥ धृते रासाहिधि कारः प्रौढैरप्युरी
 कृतः ॥ अन्ये भद्रान् चरतौ स्त्रीणां मित्र सादरः ॥ ८४ ॥
 ज १ व

उ४

तत्तातभवदोदेनात्तुतेन्द्रप्रस्थमुत्तमं॥ गत्वा
 नयतुतानत्रत्तुर्णविश्वास्यसांगनान्॥ ८५॥ स्ति
 ग्धत्वातेषुवेद्राजनचित्तएतन्नरोचते॥ देहंराज्यं
 वैपादौतेसक्तौपश्यमयाध्रुवं॥ ८६॥ तन्तजनिव
 रतस्मिन्जोषकेतिसंस्थिते॥ धीक्षेणः क्षणमा
 क्षीणधिषणः समपधत्ते॥ ८७॥ बतस्तनुस्वरु
 पोयंकळिनुकळहप्रियः॥ श्याळोपिकुळनाश
 यधूमकेतुरिवोधतः॥ ८८॥ यत्तान्बीरान्स्वधा

॥ २७ ॥
२७

मस्थान् व प्रनिवि की। प्रनि। भागा हन्कुळ राज
 स्पविष्ट कसेन सुवर्मणिः॥ ८९॥ तैवि सौ धे दो यो नून
 भविष्य सस्य दुर्मतेः॥ यदि द क्रियते नायम धैवा
 स्तन्विमो द्यनि॥ ९०॥ स धो ना रा नपरि सज्य सम
 यांतर भाविनं॥ सभा न्य काळ वै चित्र्य मगी कुर्वति
 स्तुरयः॥ ९१॥ कसा द्वि दे वकी नाशः साक्षा परिहतो
 धिया॥ वसुदेवेन दिष्टेन कृत त द्वि शुभावह॥ ९२॥
 जो के हि रोग सा कर्य सुभिषक् क्षिप्र वेदना वि

षव्यादिहरयेव यक्षौदासीन्यमास्थितः॥९३॥ त्रोका
 धनवकाशस्य सावकाशादवश्यता॥ संमता सर्व
 शास्त्राणां सिद्धांतः सोक्तमेधुना॥९४॥ अथ वामे म
 निः पुत्रस्ते हा धा कार्य कार्ययोः॥ अहमा मार्गलोभां स्प-
 धा कूपे पतन्मृच्छति॥९५॥ कर्तव्यं संशये भीतिं लो
 भोपहनवेतनेः॥ प्रष्टव्या इतर स्वस्मिन् स्थित्या त्रोका
 विपश्चितः॥९६॥ क्षणानंदस्मा सुवरो बुध्या धृया च पं
 डि समन्वितः॥ अलुब्धसत्यवाक् वज्रि समर्थ निश्चये विधेः॥

॥९७॥

सपष्टस्तनुजभ्रातृजननानां वदिष्यन्ति ॥ भव्यं भावित
 तीर्थार्थः पुमर्थप्रतिपत्तिमान् ॥ ९८ ॥ एवं विविधा यतदा
 विकेयः कथ्याणमानीति जविग्रहोऽथ ॥ पुनश्च तस्मि
 न्नतिस्सदिहानो भ्रात्रागनायातुचरानेवोचत ॥ ९९ ॥
 ॥ छ ॥ यन्मातायमुनाधरीकृतसतीभ्रातावरिः कैपिता
 संकीर्तिर्द्विजदेवपूजनस्तः श्रीविश्वनाथस्तथा ॥ तेन
 श्रीनरसिंहरचितनफलेदामादरेणोदितेकाव्ये श्रीभगव
 त्ससादवरिते स गौर्त्तनीयोगतः ॥ १०० ॥ छ ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ विमलैव वं मनस्येव मसासंदेश
 हरिणः ॥ विस्मयाविबुधगवानलोचुर्विनयाद्वचः ॥ १ ॥
 आयुष्मन्मरुपवयोधिभवत्तसंदिदक्षनि ॥ पिष्टकि
 ष्वनिराह्वानं विधेयस्यरहोगतः ॥ २ ॥ तच्छ्रुत्वा भ्रातृ
 जस्यैवजानन्नुदुर्मेचितं ध्रुवं ॥ नातिहृष्टमनाः क्षत्ताप्र
 च्छाळयजानिक ॥ ३ ॥ गतेन्द्रिकोरवाभासः खिलः
 स्यात्तरेवेदितः ॥ शंकेसभापरीहासतप्तः प्रतिबिकी
 र्वाति ॥ ४ ॥ चिंतयन्तन्ववायस्यकुपारे प्रेयश्चिरं ॥

॥२९॥

२९

इया यशस्व गधनू के निपैयै देवौ नृपं ॥५१॥ अभि
 वाद्य यथान्यायमवुजेमवुजे श्वरः उपविष्ट सुतस्य द
 प्राप्ताः प्रोवाच भारती ॥५२॥ एष ते भ्रातृजो भ्रातः य
 स प्रचुरदक्षिणं ॥ विकीर्षति महयोगो शास्त्री नाम सु
 ज्यते ॥५३॥ देवादीनां तस्य विराडपचिते विधौ ॥
 कृतिरभीमादयो हि सुखिनः ससंसदिमुधिष्ठिरा ॥५४॥ श्रेयो
 संकटेषु पापैर्महोत्साहमहोद्यमे ॥ समाजो यत्र बंध
 नां भ्रष्टो लोको तत्र भवेत् ॥५५॥ बंधूकरो यदनुगः

श्रेयस्तस्य सुनिश्चितं ॥ त्रयोऽप्यधिकैकैश्चैभ्यः
 न जैः किंति दुःख्यता ॥ ११ ॥ दिदक्षुरस्मिन्नास्ते हाता न
 पुत्रशताधिकान् ॥ तदर्थं कुरु वृत्रादिप्रस्थानयस
 न्मते ॥ १२ ॥ निशम्य निसुतस्तेह व्याकुलज्ञानचक्षु
 षः ॥ सदेभो कौविदुःखे जानो प्यवदसुधीः ॥ १३ ॥
 रासांसदस्य निपुत्रचित्तमैष्टपदिभाषणा ॥ विशेषा
 ध्याजगुप्तातार्थवाचको गौरवव्रजेत् ॥ १४ ॥ इति नीता
 वपि स्तेहाकुल श्रेयस्करं वचः ॥ प्रब्रवीमि ततः कुरु
 समथो सि शुभा शुभे ॥ १५ ॥ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

३२

ना ५

८४

॥३०॥
३०

वाहिनीजीवनाधारेण भिरभुवनाधिपे ॥ कुळाच
 लपरित्राणाभिदुरोत्ताप्यधिधित ॥ १० ॥ सुख्यनमु
 षिनैकेननिगुणगुणवत्तुराः ॥ भवतिशून्यालक्षणे
 पुत्रिरसापद्यनाइव ॥ ११ ॥ नृपेजसमदृष्टेवपाव्या
 अभिजनाः सदा ॥ स्तुरेणवाभुमिळोकादयादृष्टेव
 विछुना ॥ १२ ॥ वशीकृतजनायश्चानुरक्तः स्वीयजा
 निकः ॥ स्वपक्षेचिद्रगोत्रेश्चिरनंदनिजिछुका ॥ १३ ॥
 नीतिधर्मविदापाथाः पुत्रस्तेहेनवधिताः ॥ तयाजना
 धिभूतेपिपित्तप्रेक्षाधर्मत्वाया ॥ १४ ॥ तदेवैवसति

३३

॥३१॥
३१

१८

तस्यवताशयमादशाश्ववचोभवेत्॥ हिमवर्षायाकाशी
 नमीरदमाभतीवानकस्वचः॥ २९॥ अयं हिमवत्प्रस्थास्वा
 गताएवसांप्रतं॥ पुनःपाथदिदृक्षागीरूहान्संतनुतेह
 दि॥ ३०॥ इयक्षाचैस्सुवरंगोशातानभवताजनेः॥ प्रायः
 प्रयोजनैर्दमपिबोक्तेर्वितर्क्यते॥ ३१॥ इगितैर्गृहभावा
 पिश्यायतेधिपतेजनेः॥ अंतर्गतामयश्चसद्व्येदेवना
 दिभिः॥ ३२॥ भवताविदिताथस्मिन्अपाथगिहिमादृ
 शा॥ प्रभवस्वविषेयेषु॥ सर्वदानिरनग्रहाः॥ ३३॥

द्य२

गू४

अकाळादनदीनान्यप्यसादरकृतिः पर। स्वः शयप्रा
 प्रयसाभुनकाळसुखदीन्यपि। ७१॥ वीराअभ्युतसा
 मथ्यस्तिवश्याः सूपळव्ययः॥ सुशय्यनागताश्चद
 प्यागतानाभुभायनेत्॥ ७२॥ स्वीयदेषोबळिस्पद्विनु
 चिनाभुभिमानिता॥ एषेकप्रप्यथोनेयकिमुयत्र
 त्रयवभेत्॥ ७३॥ मिथोवशातिसंचर्षनेरागिगोत्र
 मुन्नत॥ देहसफलशाखादयविभीषणदशास्यवत्॥
 ७४॥ सहस्यनादुरामेणकार्तवीयोपिर्नशितः॥ नैध

श्वविधुनास्यद्वादिइताहिवळीयसा॥ ३४ ॥ सुभगा
 कुभजानस्यनरुषःपतिनोभुवि॥ स्वगदिनुयितारभो
 नान्शयेदानुकुंनरा॥ ३५ ॥ कपटाचरितेनापिविभुदो
 स्थोभंवद्वैः॥ वंदाशापोदृ॥ ३६ ॥ ~~स~~ ~~प~~ ~~ज~~ ~~भ~~ ~~र~~ ~~क~~ ~~दो~~
 वित्तधनोभुभ॥ ३७ ॥ दोषारव्यानमेरेयुक्तनसनाभ
 स्तकहिचित्र॥ सकारणनृशरीरताकुळदोषःस्वमे
 तिहि॥ ३८ ॥ सामीप्याद्वैतुर्तागनिपात्रीणि सुखदुख
 योः॥ मिथस्तथासपिंडास्यनवसो कगोत्रजाः॥ ३९ ॥
 ६९

तस्मान्नपेणानुकंप्याः सागसोपि सनाभयः ॥ कि
 मुवाहवाभवेनानुरक्तस्तेवनादृशः ॥ ४२ ॥
 शोनतयापाव्याः सुतसाम्येन सुवदा ॥ भ्रातृपुत्रास्त
 पुत्राहियेसमादायपिंडयोः ॥ ४३ ॥ प्रजापतेण सुप्रेक्ष्या ४
 पुत्रवत्किमुगोत्रजाः ॥ तत्र प्रकृत्यतिहिनी साशास्यो
 पिपुत्रकः ॥ ४४ ॥ दंड्यस्तुस्तेहमावाप्तमुपेक्ष्य च दंड
 येत् ॥ अदंड्यानाभिहामुत्र दंड्यो भवति सर्वथा ॥
 ॥ ४५ ॥ कुलस्याथेस्तुमापि सज्जद्राष्ट्रार्थतः किमु ॥ कु
 शकहोगुलिमिव व्याकवेधितमजसा ॥ ४६ ॥ विनयगु

रुषु स्ते हे बांधवेषु दयां जेने॥ कृतज्ञा ना विधेयेषु कु
 र्वन्जय नि सन्तपः॥ ~~४४~~ दानमानोपकारा धैस्तुष्टौः
 विसुहृज्जनाः॥ स्वाम्यथे सुपरि त्यागं रणे कुर्वेत्सर्वत्र
 युद्धे ~~४५~~ षड्विधे भयसंपन्नः शक्तियुक्तो विभुर्नृपः॥ सा
 गवे द्याधि विश्वासः सप्रधानः विरजयेत्॥ ~~४६~~ गुणाढ्य
 प्रकृतिः श्रव्या तो विवेका दीहया स्तुतः॥ ~~४७~~ तस्य वर्धित
 राष्ट्रः स विरनंदनि जीवितः॥ ~~४८~~ अनुप्रतिपदं वधा
 देवागमविबोधि ~~४९~~ परुषः ~~५०~~ नी ~~५१~~ सख्यावतौ विभोः
 प्राज्याशरागां विद्वि संपदः॥ ~~५२~~ ॥ ५३

कमरिभादिसिध्य तां पुरुषद्रव्यसपदा ॥ पचाग
 भुद्विसफळा ज्योतिर्मनःप्रबुद्धता ॥ ४९ ॥ सहागमु
 द्विरुचिता वश्यैरवानिधामिकैः ॥ तैर्विसबाध
 रोज्यस्यव्यगते संक्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ गुणाः षट्
 सिद्धयस्तिष्ठः शक्त्यश्चोदयास्त्रयः ॥ फलानि ता
 गवैकव्ये क्रियाः का म्यादवानिना ॥ ५१ ॥ सुसुक्ष्मे
 णापि रं प्रेण गृहगोप्यं प्रकाशयते ॥ तथा भूतैः सु
 विसर्गभेदाद्वा द्रुष्टमजसा ॥ ५२ ॥ तेजस्य नोपि

211 X 211

स्थीयेनास्योरेणापि विधीयते ॥ २ ॥ आग्नेर्भस्मनेवा
 व्यैः ॥ शान्तिसौरेर्भिजैः किमु ॥ ५५ ॥ येनिग्रहानुग्र
 हयोः क्षमा अपि दयाकवः ॥ जनससुचको जाति
 मन्यवो धीश्वराहिते ॥ ५५ ॥ उदासीनाश्च स्तवेषु परं
 निदापराङ्मुखः ॥ स्वर्गो यदि न गच्छेत् ॥ क्षान्तस्तु
 धीश्वरा मताः ॥ ५६ ॥ ये परहिदंगो क्षारः ॥ स्वदोषश
 मनश्च वः युक्तयुक्तविवेक्तारः ॥ स्वतस्तु पुरुषा
 तमाः ॥ ५७ ॥ केन विद्याजनिधिना भेदो भावीति

४
 क दमयेत् ॥ तदा दक्षिणवा स्त्राग्निरेण्येधये
 तरो भवेत् ॥ ५८ ॥ यान्ते अजिता भूपाः रिन्ता बुदि
 शानुसारिणः ॥ उत्तिष्ठते महोसाहोः पुरातनो
 यकारण ॥ ५९ ॥ सर्वे रप्यभि संधाया साध्या
 स्तनमनोरथाः ॥ कळिता भाग्ये येन युवयोः
 कळहसनि ॥ ६० ॥ यदि कुरुणतेः कार्यं तस्मिन्
 द्विभिदा मिथः ॥ युवयोः दानि सुसि सायिकता
 स्युर्न राधिपाः ॥ ६१ ॥ एतच्छकज न्येन वा युष्मत्सा

॥३५॥

३५

हाय्यच्छदनात्पाः॥ दायपक्षद्वयस्यापि करिष्यं
तिमिथोरणैः॥ ६२॥ तवपुत्रजयेनाशः कुरूणामपि
तज्जये॥ पूर्ववच्चधिपत्यानितेषामेवाविशंकितं
॥ ६३॥ उभयोः ककहाह्वाभो धनस्येति जयश्रुतेः॥
कुरुभेदादन्यत्पलाभोभावीसदाहतिः॥ ६४॥
दान्वं डितजिह्वांश्चेत्प्रकुप्य प्रहरेन्नरः॥ ६५॥
धाप्यस्यहानि स्यात्तद्दत्तापि कदापि न दत्तं॥ ६५॥
(पुष्पे कृतं विवादे वाप्यतिहास्यं कदाचन॥)

न्य४

तडा गो बंधदष्टदामिथो भेदा ज्जळाधना॥ अधि
 कादन्वह शुष्यससौरा ज्योपमामता॥ ६६॥ दृष्ट
 उसाहा येन कुठारेणानिपासते॥ वनस्पतिवनं
 तद्वत्कुलसंभेदविचिंतयेत्॥ ६७॥ अपणोद्युतवि
 वादो वाप्यनिहास्यं कदाचन॥ स्नेहेद्युभिर्नैव
 कार्यदृष्टांतोन्नतकादयः॥ ६८॥ कद्रुविनतयो
 वादेविनतादास्यभूतवै॥ वेनेतेयाकाद्रुवेयाः
 क्षीणास्तद्वत्स्यनेकधा॥ ६९॥ साध्यसाधनसं

॥३६॥
36

चेन पुमिभ्यः श्रेयः सदानतत् । विग्रहो दृश्यते
 क्वापि कामं क्रोधादिपरिते ॥ ७० ॥ सुसुप्तो विग्रह
 रासी किमक्रोधादिपरिते ॥ मंत्राचारः प्रभाक
 रः ॥ कृतस्वस्थितिनिर्वा हो भूयो धिक्स्वैर्वकी ॥ ७१ ॥
 स्तस सत्तेषु सत्ता व्यस्तामसेषु तमोमयः ॥ विराडु
 वरजा स्तेषु पुमान्वेराज्यभागभवेत् ॥ ७२ ॥ तदजा
 व्योभवाधीराधतराष्ट्र कुरुद्वह ॥ स्वर्गोत्राभिजना
 न्वथाः ॥ सत्त्वमास्तु चित्तो क्रिया ॥ ७३ ॥ विश्वं भरप्र

निरुतिर्ध्वं विश्वं परापतिः॥ सार्थानिधानैः
 कार्याचरित्रैः सात्त्विकमज्ञैः॥ ७५॥ स्वनाम्नः प्रौढिम
 न्वर्थं यो नाचरति कर्मणा॥ तस्य व्यर्थं जनि को के
 संसादित्यपि शब्दः॥ ७५॥ बन्धव्यर्थं मुह्यत्यस्य
 सुखं कर्म यत्कृतं॥ भीष्मोऽपि मतातद्व्ययि सुत्तं कु
 रुद्वेहं॥ बहुधा कृतं कुर्यापि गुरुः सांवायिको भवे
 त्॥ ७६॥ अतः पुरो विधेयेषु प्रवृत्त्यः स्वसुहृन्नुज्ज
 नः॥ पादोऽगतिस्तथा जाना युष्मन्तु पीदशी स्थितिः॥

* पूर्व पक्षविधायकं नानिर्माद्योदितं मम॥ श्रीमद्राजगुरुः संतुलितवाचकाः॥ ७६॥ * ३॥

॥३७॥

३८

युवराजजनौ दृष्टव्युसा ताबद्धो जनैः । तद्वेतु शान्तिः
 कर्तव्या तदेवासीकुन दृष्ट । तदभाव भाविभ व्यभव
 तो भाविभो विभो । तस्य य समयः श्रीमन्दृश्य
 ते सांप्रतं मया ॥ ७९ ॥ बहुधा बोध्यमानो विवेधिय इव
 लक्ष्यसे ॥ ८० ॥ इति विविधव बोभिनीति सौहाद
 युक्तं प्रियतनु जनने वाग्वक्रुद्धो पिते पि ॥ विधिब
 लमपहायं नो स्तक व्याणमीशममन्दपूतिनि यो
 गोयुक्त इत्युहितः सः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

यन्माताय मुनाधरी कृतसती आताचरित्रैः पिता
 सत्कीर्तिर्द्विजदेव पूजनपरः श्रीविश्वनाथस्तथा॥
 तेन श्रीनरसिंहे चित्तनफळे दामोदरेणोदिते काव्ये
 श्रीभगवत्प्रसादवरिते सगैश्चिन्मोदनी चतुर्थो
 गतः॥ ८३॥ ४॥ दादाजी विश्वनाथदुबड्या
 योपनामातस्येदं काव्यं॥ ८४॥ श्रीगणेशाय नमः॥
 अथ भावित भावुकश्चिरस्य दूरिहंदाभिगच्छन्॥ वि

४ कुरुवंशस्य१

॥३८॥

५

७

दुरोवरजास जानदिह दुरथमारु ध्रुजगाम न
निहृष्टः ॥१॥ अपश्चानमियसौतरस्य शिथिलोभ
व्यमिदविभोव्यवाभर ॥ स्वगताविवगौतमीप्र
वाहोद्यनुतीथं ग्रहिलोमुनिप्रविष्टः ॥२॥ सयु
तोप्यनुजीविभिः कियद्विर्नकिम्बेधमिसोप्र
तववोपि ॥ यतमोनश्वातिविदितसः ॥ स्वगत
धर्मचयेनभव्यमिष्टुः ॥३॥ अथसामिबिलधि
ताधनोभन्मधवप्रस्थगमोसुकामनीषा ॥ विदु

५ अनेके नपयो विकहेने धक मगे हापित कंधरा स क्षानू ॥ उदर स्थित हीरकादिरत्न
 प्रसूदुरि मरी पिताळभाळानू ॥ ७ ॥ ॥ जवळि मज सो निमिभ्रनाभी नू यळो
 वाळ विभो रस्य युधिष्ठिरे ससुना वनिहाद स्य निरागसी
 कोठोठवा हृधमे ॥ ८ ॥ सदद वा ते तस्त्रिमाग गित्री दुरिता
 लानू ॥ कम नामपि पश्यता निदंत्री ॥ स्पृशता मथ भव्ययोः
 काळिमेरुद सवित्री भव वक्षस्य वमलतः हरव नित्री ॥ ५ ॥ ॥
 पाळि बुद्धि निळमीता अनिमिभ्रजळा राया न्दधाना म नुरूपा नुद धरि
 निळमीता वामजातानू ॥ विवळ क्लृदरी भुजा न्सदा केन व
 विवळ पकेरुद लोळलोचना द्यानु ॥ ६ ॥ शिथिळा न्ध
 वाक्षभाळ वनापि हरी अयातानू स्वळिते पुत्रपदे सफे
 नू ॥ ७ ॥ नरादान ॥ ८ ॥

॥३९॥

ज२

जलजावु लिधु लिधु सरांगान् अपि कीर्ति वि
दस सरोवः कान् ॥९॥ विनदक कदं सन पुराणी
न भुभतीर दि कपोल हु क्तो क्तो न ॥ बहुवर्ण सरोज
शो वि का भान् पु कि ने भंग वि भंगि हि स्त पा दान्
॥१०॥ प्रति वि वि तरो ध सा सी स न्द हे ४ बहुवर्ण व्यसु
पुष्प शा कि सा कैः ॥ अच कै रि व धा नु रा ग भंगैः प वि भा
तेर नि शो भ मान ग भान् ॥११॥ जल वि वि त क ल शै ल सा
न म द मा त ग वि ड वि न क च का न् ॥ छ वि द प्य नु ती र दा व वि

+ इति कुम्भ
का ४

बैवडि कासु नुधरा न म्गम्य पारा न् ॥ १२ ॥ स तडि
ज्जल दानु बिबदं भाद पिपी तां वर धारिणो गभीरान् ॥
शरद भ्रुक दं ब बिं व संचैर पिपी यूप सुधा करानु
कारान् ॥ १३ ॥ सुदुद शजिवेन जह कन्या मनुयांतीः
सरितः सुखी न्याः ॥ बहु भ भि सु सै कती तं यो परिदं
॥ १४ ॥ सा च क सि तो त री यो ॥ १५ ॥ विदुरो थ र थो द्वि ती यत्
पे मुहुरो दो कित कुंड लो मन स्वी ॥ विपु लो परिद डव
॥ १६ ॥ त्रणा मे पुळि ना ते पुपरः शतान्य तेने ॥ १७ ॥ पदान ४ ज २
विधि विधाय ती रे निज नि स क्त म ज्जु न धाः ॥

री ५

५ नो १

॥४०॥

३

अपिकेन शनैरेनेनसासौ मघवत्प्रस्वसमीपदेवा
 मागान् ॥१६॥ अनिळाहतयेकनादमोदान् अबल
 ओचसुनासि काग्रने जान् ॥ हरिणाकुतुकीबभ्रवपु
 श्यनरवसद्योगिजनानकं पृथुस्तथा ॥१७॥ प्रददश
 पुरः शनैः समुग्धोपवनालीपरधर्मधूमिकायाः ॥ शु
 वा३ मपुष्यवतीः प्रसाधिकान्दपधर्मेणबहिः कृतावयस्याः
 ॥१८॥ गृहिधर्मरितानुयद्रसाळाः स्यदलच्छायफलप्र
 स्तनरुगैः ॥ पथिकाननिधीनुपाचरतः किमुकौतैनि ॥ य
 ॥ योजितावषार्थ ॥१९॥

४ पीते ४

मधुपाः स्फुटमाळनीसुजातीरूपं भुक्ताः परिहृत्य यत्र
 यथ्याः ॥ शुक्लानुपबभ्रुर्विशेषाः ॥ खलु भुक्ता
 दपि भोग्युत्सुकानां ॥ २० ॥ युदेनेककवंपकाः प्रसू
 नैरतिरिच्छिद्वं विताय भागैः ॥ अनुराजपुरोवभुः
 सुनीलोपलवदाश्वजातरूपदीपाः ॥ २१ ॥ शुक्लमु
 खोच्चरितैरमृताक्षरैर्दत्तवियोगिविशुद्धविधायि
 भिः ॥ स्मरभावोद्भवदायिददशसोसैष्यैर्दरिवभा
 गवर्तवर्त ॥ २२ ॥ शुक्लवलीवस्फुटकिं शुक्लाळीमनस्य
 मुष्यातिमुदततान ॥ लसद्हरित्यत्र वतीसरागचंबुप्र

॥४१॥
 सूनाफल बाळि नाखा ॥ २३ ॥ यसजसि कानळिनो
 मुहुमस्त्रो सारितान्दंतुमवे क्षुतातनोः ॥ दसाळस
 मानसतोषिणो धगान्मुदीधनुः प्रेरितगोळकानिव
 ॥ २४ ॥ पुरोपकटं मदकोकिलस्वरकुहु जिहु पाठमत
 केयकविः ॥ अळिधनौ सस्वरसामगाने मनीरत्नश्रो ॥ व्य ५
 त्रिमपाठ विश्रुतं ॥ २५ ॥ धन्ये पुरे सहु तद्व्यबाहनो ह
 माबळीषु भ्रममादधे दटं ॥ निरतरा हत दिवौकसां य
 जि ध्यानरते गुमनागमाना ॥ २६ ॥ मुहुः समुधत्ततध
 मळरवा स चे धसौ सभ्यममातनो व्रभोः ॥ कीर्ति प्रतापा

निबु सो ह माथः सो पान माग इति नी करत जाः ॥ २० ॥
 पुन च ता द क्त ल धु म सं च या न नी ळा म जानू स्त भव
 यान त किय त् ॥ ध मे ण भू भ ज्ज ज्ञाय सं रू य या क्त ता नू था
 नि र श ओ त्रिय म न्यु क ष्य ता न ॥ २१ ॥ त्राने च भु आ व नि
 ज प्र यो जन व्य ग्र प्र तो ळी न स मी रितं पुरि सं द्रु व्य दु
 ग्धा व्यि तर ग स त त स्यु ना धि क ध्या न म सौ सु वि स्मि तः
 ॥ २२ ॥ दो ता पुरं क न क नो कै गि री डै सो नु छि द को टि क
 ट च य जि त र सौ ध द्द ॥ प्र कार गे पुर वि नि र्मि त सि द्ध भी त
 स्य बी र ण प्र मु र ग दि क् करि का म प र य त् ॥ २३ ॥ स्फु टं स्य

॥५२॥

शोभ्यो यनिनाम्यराजा सहानुगेः कैश्चन सेनिकैः सः
 सभ्यः॥ तमभ्यागतं सुमिमांसी प्रत्यक्षं यौगांगमिवोद्य
 मुष्टकः॥ २०॥ यतुविधौ मंगलं त्रयं निश्चये निर्नादय
 न्नभ्रमदभ्रविभ्रमैः॥ ध्वजां चलाद्यादितभातुरासु
 कः पुराह हिंदु पितृमानसो ययोः संप्रभ्रयस्तेहम
 थो गुणा व्यं दृष्ट्वा निजभ्रातृजमिष्टधर्मं॥ अनुग्रह
 विनायनस्य जाननं त्वरां परिषक्तुमसौ चकार॥ २३॥
 त्रुणं त्वनः परिषृज्य ततः समेतैः दत्ता विनीतैरतिपू
 जितस्तैः॥ २४॥

५२॥५

प्राणानि बभ्रातुरमानयत्तान् पञ्चाशु पञ्च त्वगतस्य मूर्ता
 न॥ २० ॥ भूपैकभाः स्वद्रथगामिनस्ते भेजुः पराकामपि
 निर्वर्तितदा॥ मिथो मुहुः प्रेक्षयन् पुच्छन्नेत्रा बन्धवैक
 कुडळलोलमालिनः॥ २१ ॥ वक्रांगयाना अतिगोपुरा
 स्तेयंतः परं धाम सुतेजसो ध्रुतं॥ समजुल्लाना हत
 नादनादनादितं प्रापुः परानंदमिवाति योगिनः॥ २२ ॥
 तदानुयाता विदूरेण पञ्चबभ्रुः परार्थग्रहणप्रवीणाः॥
 स्वर्ध्वतराणीव निजग्रहाणि मनोनुयाता नि सदि

॥४३॥
५३

द्वियाणि ॥ ३७ ॥ स तत्र बीणा मुरजस्य नाकि तं मुश्रा
 वतौ यत्रिकताळ निस्वनं ॥ काना वनो ह्नुसि कळापि
 निस्वनै संमूर्धित श्रोतृ मनो विना ददं ॥ ३८ ॥ किंचापि
 निंसाण निनाद मुहूर्त गजेद्वयं च कर्णनैश्च चंद्रि
 तं ॥ कौतये सेवागत रूपैः स निर्वृ निशामयन्मागध
 र्भरिभाषितं ॥ ३९ ॥ युग्मं ॥ सर्वत्र वेद स्मृति शास्त्र
 पाठक स्वरांस्तदुच्च स्वशिष्य घोषणाः ॥ पौराणिको
 कान्यनुधा मवा स कृतं श्रुत्वा वदद्दमपुमथ धुर्यता ॥ ४० ॥

५२

अध्यापणं रत्नमशीविजाककंप्रभातिमीक नयनोव्यत
 कीयत् ॥ दिगंतविश्रांतयशः प्रतापयोर्द्वौ जमस्छा
 नमिदं महीभुजः ॥ ४१ ॥ एतत्पुरं नो मसमैनेतौ धिकं सम
 द्विभावे नुपदं शतैर्गुणैः ॥ शौचैस्सहस्रे रपिनीतिनैपु
 णैर्लक्षैश्च धर्मैर्निपुणैर्वेददबुदाबुदैः ॥ ४२ ॥ तिष्ठेणति
 ष्यस्य च वषट्पेता न्यपाकृतान्यत्र सुखं वसंति ॥
 शौचं दया सप्त रमा यशः सिधर्मस्थितीनीतिमुहुर्जगो
 सः ॥ ४३ ॥ यदंतरं वारुणसाहकवासवप्रस्छारव्ययोः

ग ३

॥४४॥
 ५५
 प्रोक्तमेनेकसौष्ठवैः॥ तदेव पूर्वे गदतोभिधापदे पश्चि
 द्रसंसे इति संजगादसः॥ ४४॥ काशी मौक्तिकसंपदा
 निमधुरामदणोरयोध्यापरैः॥ सन्मुक्तावकिंकाविका
 बसवतोवतीजनान्स्वःसदः॥ प्रौढद्वारवतीधिरस्थि
 तहरिद्वारविशाळांगदृष्टसर्वपुमर्थदासकुल
 पूंश्चामसाविवान्॥ ४५॥ क० व्यापबुद्धिरितिसम
 द्विभाजमारामवप्रविशारचावलि सौधरस्या॥ दत्ता
 प्रमत्तमतिरथविधानदक्षः पश्य न्ययौपुरमपूर्वसदः

सर्व ३

समीप ॥ ४६ ॥ ॥ यन्मातायमुनाधरीकृतसतीक
 ताचरित्रैः पितासत्कीर्तिर्दि अदेवपूजनपरः श्रीवि
 श्वनाथस्तथा ॥ तेन श्रीनरसिंह चितनफळेदामोद
 रेणोदितेकाव्ये श्रीभगवत्प्रसादचरिते सुगगिम
 संवमः ॥ ४७ ॥ छ ॥ ५ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ ॥ ॥ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ सभां शुभां तां समलोकयन्तदो
 प्रकारभेदान्नकुळेचदयसो ॥ मायामिवामेयगुण
 स्यमायिनो ह्यव्यप्रभारतमयी मयोद्भवो ॥ १ ॥ यह

६

मि२

॥४५॥

प्रा३

मशाळारुणरतजप्रभा माळालसमंडलेमेवसूर्यजा॥
 मसापितुः सपरिवेर्मेभिर्भुजैः समळिगति सादरं
 मुहुः॥१॥ यत्नेव प्रावगतैः कळिंदजाभैर्गैथनैरैरपि
 काधवंप्रभा॥ उपेयुषाभास्यत आसजातु नृजनीमुदा
 काळयितुं प्रयासहे॥ २॥ यदास्यु मत्तद्विपेसंस्ववत
 यः परप्रसंगादतिनैव्यमागता सुवर्णबहुजविभूषण
 प्रभाभास्यत्प्रभुतानुपुरः प्रवर्णिका॥ ४॥ यदंगे
 कामितदानपिधिजोतनैधलुव्यावळभृगंसंत

६
 ता॥ स्वर्णोद्दिगास्मत्तस्तस्यैः संपादिने वव्यति
 भ्रातृहर्निश॥ ५॥ विभांति यद्वस्ति नखेषु हस्तिनः
 कृतोर्ध्वकृता भकरारणो सुकोः॥ पार्थैश्चिताः सेंद्र
 सुरैः सुदुर्जयं पक्षिदाहति पराद्वा द्वयः॥ ६॥ य
 चंद्रशाळा केकरा किरुन्ता सौपर्णमणि क्यमणि प्र
 भाश्रिता॥ प्रयागसंस्मिता त्रिवेणिका धर्मैरि
 तेवामरमोददेक्षते॥ ७॥ यद्गूरिभो ह्वासितभित्तिमा
 नवस्ततस्ततो भ्रातृकृताश्च कासति॥ सत्रेमपार्थ

॥४६॥

५६
५ सो २

प्रहितामरुतेवापात्रामित्रजयायनैकशः॥ ८॥ य
द्वा सवज्ज्यो ज्योते जस्विष्वा द्वै ते जडांता मणयो मधु
व्रताः॥ मुक्तास्तु मुक्तास्तदभेदमागताः धातोश्च स
न्मानसुहृत्सतागताः॥ ९॥ हंसः प्रियामकगतां
नवीदिने भृंगस्तथा पुष्पगतां स्वकामिनीं॥ वा
वा सुपाळिसविशं किनः प्रियायसौ धनैः सुहृन्
देवि जंनिते॥ १०॥ यत्कटुद्वेषो पठते जसां बरं नि
श्चंद्रतारप्रतिभासुदोषं॥ हिनिप्रभाभानुरहो न्य

हृदयः कर्षरपिंडप्रतिमो बिलोक्यते ॥ ११ ॥ तादृक्
स भोजस्यति भैवैवो ज्वले गजाः सदैव तस्मिन्
गो जनाः ॥ सर्वस्वरूपा अपि सर्वधातुषु न्यायेन रा
प्यभ्रमुमावहसहो ॥ १२ ॥ मयोद्भवो जस्य शिवलोपि
ते शिवलोप्यभ्रमे धातुषु शास्त्रमानिनः ॥ सद्वादमेक
प्रवदससत्तरे निर्वच्यमन्यतु वदति नान्यथा ॥ १३ ॥
पुरावृता एव गजाश्च नंदिनो वषस्तथा कामदुघादि धेन
वः ॥ ईशा ~~स~~ जनाः सिंधु भवा हया गृहाः ॥ सीता द्र

॥४७॥

यो यन्मदसानि शं कृताः ॥ १४ ॥ आ स्वाद्ययत्तु त्रिम
 जातिरूयिका भ्रमात्परि सज्य गृही वपुष्य छिटा ॥
 सती कथं वि समवाप्य सद्र सां जहाति मलानपे
 मनः सुदुर्लभा ॥ १५ ॥ प्रसन्न गंधै रनु क्लिप्त ~~विव~~ भि
 तिसा चित्रा मञ्जु गंधो मधुपा स्थिरा यिताः ॥ चित्राधि
 ता एव विचित्रा शिष्यिभिः श्रुताः स चित्रा वितरै
 क्रीता बुज ॥ १६ ॥ यस्यां सितो र्त्रै क वली कता लसुन्मु
 क्ता फला व्यस्तव काश्च पाटलैः ॥ रत्नां शुभिर्बिद्भुमव

जेने ३
सुधा

६६ कास्तथेयनुक्षणसंभ्रमदाभवयसः ॥ १७ ॥
प्रतामिनीपुष्पकुमौलिकावलीकृतत्रयुक्तः ॥ ३३ ॥
तादिकाश्चते ॥ इत्यंरुतसंततिः पराविगाद्यतेय
त्रैसितोजसि ॥ १८ ॥ नीलासपुष्पस्तवकाळतावनी
विभातियत्प्रागणैवेववावरी ॥ १९ ॥ जितानवस्त्रामदसा
भयार्थिनीताराग्रदक्षः परिवारितानिर्वा ॥ २० ॥ मु
ग्धोदितानीवशिरोवर्वासिवास्निग्धानिकाक्यानि
विभोश्चगौरवात् ॥ माधुर्यभाज्युत्तमकाव्यसूक्ति

॥४८॥

५४

वधस्यां रसावा^{लु}पभुज्यते^{५४} ॥ २० ॥ यस्यां रसावा
 अमताधिकैफलैः युक्ताः कुलाना इव नम्रस्तनयः ॥
 दुरुक्तलो वीरपिकामदा धृता वृत्तिः सता कामदु
 छादिसार्थिना ॥ २१ ॥ यस्यां समता दत्तवः समाधि
 यान्नपार्थान्न जते स्वगुणैर्यथा यथ ॥ निसंयथारू ^{५४} काष्ठ ३
 रुविप्रवर्धिता यथो यिषुष्यपटेनैरपि ॥ २२ ॥ रतैः सु
 वपैर्विसनैर्विविधैर्जलैः स्थूलैः स भ्रमदैर्विनातैः ॥

तैः २

संप्रसवेनेयमशेषसुयुजामयोद्धवत्तान्मयटाचस
 तता ॥ २२ ॥ यच्चवैभोतिक्षिताक्षितारुणैरब्जैः सुव
 रैर्मलमहसरः ॥ नक्षत्रताराग्रहतारकाधिपैरुद्वा
 सितंनुप्रतिबिंबितंनभः ॥ २३ ॥ यद्धारिधाराजलय
 त्रकोद्धताः पदेहरेभोतिसहस्रेभोगताः ॥ यथार्थ
 पार्थविभृताथमागतागुणाप्रवाहाश्चहेतुगाः पुनः
 ॥ २४ ॥ नीलाश्वभानुप्रसरेणयत्रभूः सरोजमशु
 भ्यदृष्टददायहो ॥ वज्रप्रभाभिश्चसरस्त्रुलभम

॥४९॥

सुयोधनो यत्र विमोहितो पतन् ॥ २५ ॥ स्मृते सता
 दृश्यथ नीरविग्रमात्सुधैर्विकारांश्च कमाकुर्वीय
 दा ॥ तत्र हि फलसमिबसविश्रुतो जनाः पयस्तन
 मुखो हसन्निति ॥ २६ ॥ अत्रिमद्वारमदो कनिर्मि
 तप्रकाशितान्तर्जनतयथातथं ॥ विभातिसभ्यैर्ह
 सितस्तथा दृजैर्यत्र भ्रमादाहतवान् शिशोधजः ॥ २७ ॥
 यत्रासितग्रावक्याततातरद्वारं कपाटातस्तु
 विभावयन् ॥ सध्वं ववा स्यप्यवमानयन् सो

ति यद्भिः वतो हसितैर्विजर्जितैः ॥ २८ ॥ सुवर्णवेत्र
 भ्रमते वलंबिते सापानमार्गेषु पलाशजालके ॥
 जाळागतेन त्रज निस्त्रवळ न्मथो जनैरवकुर्वदेसा
 घृतो यतः ॥ २९ ॥ यत्तोरणा विंदवित द्विसंस्थितै
 दैवारिकैः संभृत शौरिकैः ॥ मायादिकोसी
 तिय विश्रुता दैर्भिवस्यते गमः नो सुको जनः ॥ ३० ॥
 यत्तैजसव्यवगतैश्च कोदिभिः शास्त्रानुवादेव
 लभी स्थितैः कृतैः वा काकुलैः च ॥ सभ्यनात्र
 वागिति स्तो याव्यधर्मस्य सुरा सेव्यता ॥ ३१ ॥

त ४

॥५०॥
 ५०
 ३३

यस्यादिगीशानसभाधिकास्तुतिः कृता वयुल्लोक्तित
 यैव भातितत् ॥ स्थानेयतो दिव्यतिजेतभिर्बलादप
 रितै विविधै सुराष्ट्रजैः ॥ ३२ पश्यंश्च शृण्वन्ततिस
 पदं पुनर्भ्रमानुवर्तिधत्त राष्ट्रजस्यता ॥ अनर्थबीज
 विबुधैव मानसो कविर्विजानन्यिमना इवाभवत् ॥ ३३ ॥
 स्यशास्त्रसिद्धांतविवादिनः कवीन् क्ववापि शास्त्रैस्तु
 भवान्मृषामधैः ॥ मिथोनराद्यान्स्वरताकमृद्युनाग्रा
 मायसानेषु ददशसोद्भूत ॥ ३४ शांता मिथः श्रौतशि
 रः समन्वयै विभ्यविवर्तवदतश्चिदोभिजे ॥ वीनान्मना

भिष्यपुनर्निराकृतैः रद्वैतिनस्तैः समलोकयत्कवि
 त् ॥ ३५ ॥ मिथो मुरनाभ्यां सैव कथयामास ॥ न क्रुधा परावु
 मानव्यभिवारशक्तिनः ॥ पदार्थबोधेरबलुमोक्षनादि
 नोददशिशहातविकल्पकाच्छ्रित् ॥ ३६ ॥ अनीशवु
 धीनरजसाभृतां तुरान् सुराळये मोक्षधिया क्रतुसु
 कान् ॥ कापि प्रयासैः सुरविग्रहा सहानूचकैः सवि
 त्रसविळोचना ॥ थीतिनः ॥ तैश्च पञ्चाधिकविंश
 कैर्मतं प्रपञ्चयतः क्रतुदोषदृश्यः ॥ विवेक एव प्रकृतैः

॥५१॥

परसत् कैवव्यवाचः क्वचिदस्य गोचराः ॥३॥ स्थिरास
 नाः कुडलिनी नियम्यषट्चक्रे स्त्रिका प्राणविकर्षिणः क्व
 चित् ॥ चिदावये ब्रह्मसुरबनुभाविनो दृष्टानसि स्था
 स्तुष्टाः क्षशागिनः ॥३॥ क्वाप्युतमांस्तुक्ते क्तानवामा
 श्लेषसक्ता ललितारसानरा ॥ स द्वर्णवाक्योक्तचमत्क
 रिपदैः प्रदामपश्यस्तुधियः सुसमुदः ॥४॥ नादीयपा
 त्रागमस्तुचनास्तथा प्रस्तावेनेपथ्यविदूषकादिकान् ॥
 क्वचिसरोरुतयुहपवताः सलक्षणवर्णयितो व्यभावयत् ॥

मळ ४

* दर्श

॥४१॥

भाषाविभोरदाननुपात्रमजसासुख्यपुरस्कृतसरसंरसां
 तैः॥ पुष्टिभिर्भावादिभिरुच्चयगतैः सनातकवाचयतो
 रसाभिकान्॥ युग्म॥ ४३॥ तैस्वरैर्मथरपावका
 ज्ञवोमद्राविकवैष्णव्यजुषापिच्छापिणः॥ साम्नाश्वभक्त्यु
 ज्वलितस्यगायकाः कुळोकिरेभक्तिपरेणभरिनाः॥ ४३ ॥
 हस्तस्वरैः क्वापियळा मुळिस्वरैः कंवस्वरैः केपिचपा
 वकोत्तमाः॥ द्वित्राः पठतोप्युदितैलमुत्सृजनाः विराममि
 द्यन्तिनपावमानिनः॥ ४४॥ संधिप्रयोगे प्रकृतीरनुदितैः
 सप्रसयैस्तद्विनकारकक्रियान्॥ सहातुयोगेनचसा

॥५२॥

५२

ध्यसाधकान् दृष्ट्वा व्यसाध्येषु निपातवाचिनः ॥४५॥
वर्णतिरेस्फोटगिरः ततो व्ययानेकार्थते हानुपसर्गदानतः ॥
प्रस्यधातोरुचिरार्थवादिनः प्रयोगनिष्पन्नबुधाश्च
शंससः ॥४६॥ पञ्चांगशुद्धिव्यवहारवेदिनस्ते जस्मिन्
बोध्यविवारवाग्मिनः ॥ अगोचरे भव्युदास्वेतनां संख्या
भूतो नेन दृशो पळे भिरे ॥४७॥ शरीरबंधस्य विमोक्षणे प
दूनुदष्टस्य संघातनिवारणे वरान् ॥ मल्लान्यराहस्य विमो
चिनो गृहीतृ पयस्तिथाम्नापि दृशा परस्य सः ॥४८॥ नदीन

वस्तुन्यवशास्वववात्तुक्वापिताकास्तदधीन
 तागर्तान्॥ तथा नथत्तथथोतिदोतिदोतिदोतिदि
 दोमितिवादिनोगृहीत्॥ ४९ ॥ श्रान्कवोस्फाळितहेति
 तोमरान्मिथः प्रफक्तान्निजशक्तितःपैरैः॥ परप्रहारा
 नपिनिध्नतोदत्तदत्तोपकारानिवदुर्जनानवत्॥ ५० ॥
 इतिस्वकळविचित्रारोहिणीमुत्तरांकां सवुधगुरुक
 वीशांळोकपाळोसभरुषा॥ दिवमपिस्वसुधमामुष्टिदि ३
 भावैर्दसंतीसहदिपरिषदतांवीक्ष्यतोषजगाम॥ ५१ ॥
 दोताकव्याणवेक्ताप्रमुदितहृदयोभ्रातृजैर्दतहस्तः

॥५३॥

तूर्यैः पुण्येन भोते रथ रवामि जितैः स्य दना सो वती या प्रा
सोरतासनस प्रभमति मृदुलोत्तुलिको पस्कृतिं तस
सद्युद्धुतायां गुरुरिव सहसा पौरुह्यं च काशे ॥५२॥

॥ यन्माता यमुना धरी कृतसती ब्राता वरिचैः पिता
सकीर्तिर्द्विजदेव पूजनपरः श्रीविश्वनाथस्तथा ॥ तेन
श्रीनरसिंहचिंतनफूले दामोदरेष्णे दिते काव्ये श्रीभग
वत्प्रसादचरिते सगस्तुषष्टौ गतः ॥ ५३ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ॥
॥ दादाजी विश्वनाथदबडघा योपनामा तस्य दकाव्यं ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ दत्ताय सुप्रसन्नात्मानपास
 नगत्तस्तदा ॥ दध्यानाय सोऽद्रोपधोक्षनिव
 दितः ॥ १ ॥ गृहीतत्रातजानीतसपयः पुल्ल
 लोचनः ॥ कुटुंबराज्यप्रदं तिभाकुलभाव
 यन्स्थितः ॥ २ ॥ राजनिप्रसन्नस्तिष्ठिनेत्रसानु
 जर्द्विपो ॥ सानुकोशानियुज्याभुहवसन्नगलोभ
 वत्तुशातायनश्रमभूपः प्रहः ॥ पत्रनुजप्रिय ॥ ज
 ॥ ३ ॥ लदध्वनिगभीरुशनेवक्तुप्रवक्रम ॥ ४ ॥
 भगवन्नाशिषः सत्याः मय्युक्ताः पूजितैर्दिजैः ॥

॥५५॥

५५

अकस्मात्तु हि दं जातं यन्मोक्षतवदर्शनं ॥ ५ ॥
 स्वप्नेष्यसर्पे महता योगः शुभफलावहः ॥ किं
 मुसादाच्च सुहृदो वयस्यामृतजीविनः ॥ ६ ॥
 यत्र भागवताथो निहिता जगत्तु तमाः ॥ विशो
 पादुत्तमच्छोकगतिरन्यो भूतसास्रः ॥ ७ ॥ शिष्य
 सान्युत्तपदारामपादस्पृष्टाभरश्रमः ॥ विहाय ध
 न्यामात्मानं मन्यते भुवनत्रये ते धन्या श्रीहरे
 नास्ति स मुक्ते प्रपगदः ॥ क ~~५~~ ५ वः स पुलक

वष्पनेत्रयोर्मोदनिश्चरिः ॥ ९॥ तत्रानुगच्छामि
 शंखं यैवोरुक्रमोहरिः ॥ यत्रैतत्साधको यो
 तदधिनालिनालिनः ॥ १०॥ साधनां सहजाळ
 केदृष्टस्त्रैलोक्यनायकः ॥ भाषितैरुत्तम
 छापस्तुष्टोदृष्ट्या प्रसन्नया ॥ ११॥ किंपुनर्यत्र
 पयाचलनं हि भवादृशां ॥ भवेत्त्रैकालिकं ॥
 सुः स्वयं सुखलाभिनो ॥ १२॥ सा प्रतंदारको यो
 त्रैवेकुठेदीनवसक्तः ॥ अन्यदृष्टयः कृतं तात

॥५५॥

55

9

ससादान स्वर्शनेः ॥१३॥ अधपा दुर्महाराजो
दृष्टयेवनः सुरवात् ॥ विकस्वराग्निनेत्राणि
सुमावाकितवष्मिणा ॥१४॥ पित्रे होधिक
स्नेहालालिता भवतावयं ॥ असातानथसा
र्वे ॥ योमात्रेवस्तनपाः सदा ॥१५॥ मदर्थमावि
केयायदुहसिस्थाग्रजन्मने ॥ वृक्षादाहादि
रुध्रेषु धीरधार्मिकभा ॥ ॥१६॥ अ
थकाक्षे तमनास्ति किं यन्न सगिके मुपैः ॥ ज

॥२॥

जननीपावयसेवजातमात्रं शुभं स्वकं ॥ १७ ॥
 कश्चित्कुशाव्यसिस्वामिन् पूज्यो राजापि सात्मजः ॥
 राक्षसिरीतिर्कैनेपां अकंठकं प्रसन्नयं ॥ १८ ॥
 कश्चिपितामहदोहमी स्वावायौ ससुतो तथा ॥ क
 ण्गोन्धोरत्ननुजो सुहृदः सकुटुम्बकाः ॥ १९ ॥ यैवा
 तद्राज्यविदो भो देवा सुरनरैः कृतः ॥ तन्नाशसा
 तुजः शीघ्रं करिष्ये धर्मवर्तनः ॥ २० ॥ स्वीयेषु प
 देवजातेषु किं केपि वा ॥ यथा शक्तिप्रतीका

देविके

॥५६॥

56

ॐ नान्वरेन्ता स पापभाक् ॥२१॥ मयि जीवति
कौरव्ये धनराष्ट्र सुता तमे ॥ शक्यते केन वा क
र्तुं कुरु राष्ट्रस्य विप्रियं ॥२२॥ इतोऽपि सा प्रतयाता
यस्य मत्रागमे पुनः ॥ कारणे गाहते चित्तं संशयान्
तिमानसान् ॥२३॥ विवदु रसि किंचापि गुरुगी
र्तोरितोऽपि सन् ॥ नावतारयसि ब्राह्मी प्रतः सांश
यिकोऽस्म्यहं ॥२४॥ इत्युक्त्वा पतिं जीषमास्थि
तः स्तुतुं युतः ॥ कर्माभ्यां च षकाभ्यां स्तपि

पासुस्तु द्वयो मृतं ॥२५॥ तस्य स्तनृत सदर्भं श्रु
 त्वा सपें संमंजसं ॥ जगाद्दत्तं तद्दयो विदुरो व
 दंती वरः ॥२६॥ सर्वे शगीमते व्यस्तधर्मा न्यथा
 ह निर्वृतं ॥ अथ पादेन तद्रूपमनो मे तत्र तद्वृतं ॥२७॥
 अधः पादुर्महाराजो दिष्ट्या संतुष्टः स्यात् ॥ स्व
 गीपि पर्वता यातो दृष्ट एवेति मे मतिः ॥२८॥ तव
 प्रश्रयसन्तीति धर्मदाक्षिण्यं पौरुषः ॥ दानवो
 अस्य सत्कीर्त्तयन् ॥ ह्यो उधव कीर्ततं ॥२९॥ तत्रात्र

दि

॥५७॥
57

हं पाळितः स्तहात्मात्रे वस्तनपाः पुनः ॥ पुनः
पित्रे वशास्त्रार्थपरीणो यत्ततः कृतः ॥ ७० ॥ तद्व्या
न ~~न~~ निम्न शोकः ॥ ७१ ॥ तोद्यदशनात् ॥ तत्त
॥ निरतो ॥ तिप्रतिबिबानां मुप्रीत ॥ ७२ ॥ हृदयोस्म
हं ॥ ७३ ॥ आसन्नताथवदतिः स्फुटिकस्यधना
नसः ॥ महाराजो बिकासुनुस्तप्रणिनिषी योम
हाना ॥ ७४ ॥ पितामह्या ॥ कृळदीपं पूर्वदैवान्म
हर्षिपा ॥ पराशर्ये पवाशो ॥ ७५ ॥ शक्तिपत्रेण वहि
ता ॥ ७६ ॥

कथं नैव विवहायाश्चिरं नरसं ततः॥ कुरु
 संतः स्यान्पश्यन्मि सुमाधनकुर्वीते॥ ३४॥
 कुरुवंशस्य सर्वस्य भावयन्ति भावुकं॥
 सदाधितस्तदयोनाधिगच्छन्ति चरति॥ ३५॥
 भवतेष्वीयदोहिण्यसंपत्तीद्वान्धिविष्णुः
 सा॥ पापः शोभानिवावुधिपडितानिवर्तयते॥ ३६॥
 गांधारभूमिर्जातः क्षुण्णोद्वाळोक्तपनः॥
 काश्चिद्वैश्वर्यं रुचिर्भूतवैश्वर्यं चिकीर्षति॥ ३७॥
 वैश्यो

॥५८॥

58

भवत्सु
 भ्राता भ्रातृ सुस्त्रिगंधो गंधाद्रीक्ष नयनेन तत्र ॥
 सोऽपि स्त्रोक्तः दुष्पादोपाधिषणो न्यचिकीर्षति ॥ ३८ ॥
 तद्दोमार्थपरयोद्वाततयापि चक्षुर्वेत् ॥ भव सो ३
 स्तुते कुर्वन्त्याधिराज्यं या कल्पयन्त्युज्यं ॥ ३९ ॥
 अत्रोक्तोऽपि संधीनत्रो नर्थ यन्नावगच्छति ॥
 कां विज्ञेयं कथं नाथस्य चिकीर्षता तमन्म ॥ ४० ॥
 उक्तं प्रेम्नातिः प्रदय राजस्तय यस्तु सुकः ॥ ४१ ॥
 प्रदय ते च या चाच्छागमं भवता सुम ॥ ४२ ॥

॥५९॥

प्रशान्तैवेत्यधीः पु ^{त्र} स्तेहा धानैवपहृश्यति॥
 कुष्माण्डायमुपाययहता बोविदधा सयः॥४२॥
 अत्रावेधायनिपुणे विधियं यदिधी यत्॥सा॥
 धुस्वातदिसदिग्धकार्यसिद्धांतसूचक॥४३॥
 अस्तेतिवचनव्यूहं विदुरस्य विशापतिः॥व्य
 क्तकं यन्मुहुर्भात नौमिसुतरमानसः॥४४॥
 राशस्तदिगितंसा वा प्राशंगी करणा कितं॥
 नलाथावददथशो भीमो भीमपराक्रमः॥४५॥

॥५९॥

तयस्नेहमहिमैवराजं स्तुतिशयोवयं ।
वर्धितानाविजानीमः तयैशोकार्यगोस्व ॥६॥
स्वपूज्यधिपतौ भव्यविंतास्तदनुजिविनः
भोग्यभोग्यपराधिसमविशाः कार्ययितन ॥७॥
पितरौवासज्यदृष्टिगर्धः संपन्नपंडितः ॥ अस्यसा
विद्रवस्तपराजः राजाधिभाष्यवान् ॥८॥ विंताधि
नाहनेसाधियस्यसज्जनसंगतः ॥ तत्पुरुषस्याग्रत

पि३

॥६॥

स्तुतुं ये को क्ये श्वयमुन्नातं ॥ ४९ ॥ येनातुभृतं व
 दुधादृष्टं श्रुतमसच्चसत् ॥ सदित्थिद्वयसिद्धौ ते
 सवाच्यो विज्ञपाथिवे ॥ ५० ॥ सुखे रक्षते कदापि
 प्यज्ञाविधि विदुतः ॥ सप्रमस्येव वाक्प्रादिः क
 वेनो शुद्धभास्त्रिणः ॥ ५१ ॥ स्नेहा तद्भवदादेवा
 विशेषनुचितो ह्यसौ ॥ विशेषादिदुराशये
 वयिवतिष्ठति ॥ ५२ ॥ दशम्यग्रजयोवादे विशयो
 रविरोवदन् ॥ विदूषकश्चैव सशः ससहस्रपदास्य
 तौ ॥ ५३ ॥

॥६०॥

६०

३

सभाविता सभायां यो नानुभूत क्रियो वदेत् ॥
 अविमृश्या धूलोके गुरुरप्यगुरु भवेत् ॥५४॥
 अपृष्टेऽप्युत्तरं नृपृष्टेऽप्यनुत्तरमिति द्वयं ॥
 समाजं पुरुषं तपसा ध्यायति तथा ॥५५॥ विदुः
 रेवदन्तं वयं ह्ययं शौचमैव त्रिषु ति ॥ मादत्तं
 शाश्वतिरेतु न पूर्वपदोक्तं दुःखः ॥५६॥

सर्व ३

॥

॥५७॥

॥७॥

तभापिश्रुयतां स्नेहाद्यद्यदुपधियामया ॥ ३ ॥
 व्यनेधा दोराभाषाशिशोजनिकतुष्टिदः ॥ ५५ ॥
 ओजः स्याद्वाहुरव्यक्तं सूक्तं बहुभूमिसदः ॥ ५६ ॥
 तुः सुदीरिते वा अन्यपदमात्रोपपद्यते ॥ ५७ ॥
 श्रोत्ररमत्रैवदृश्यते तातभाषिते ॥ बुध्यापि
 श्रीमतातर्किसादृशां मन्त्रिरीदृश्यते ॥ ५८ ॥
 कापिमीमांसाधीमता नोपयुज्यते ॥ अनुमानं
 यथा वा व्यमन्यमानावधारिते ॥ ५९ ॥ प्रसिद्धे

॥६९॥

७

व्याजचरिते दक्ष^{त्र} तया न स्य निश्चिते ॥ सुदे
शोरीक्ष निभूष प्रभुबुद्धिदि केवुळा ॥६२॥ उद्दे
कः सिधु राजो न शक्यः शोक शते रजि भूमिमा
प्लावय नूरो द्वे स्वनि च्छादिमहाशयः ॥६३॥ तस्य
दोष्यनुभूते पि काया नानाग साहय ॥ गरस्या
पनुभूतस्याशनं कोकनवेष्यते ॥६४॥ जलुगहा
मि नोमुक्ता देवादाते मंत्रतः ॥ अठव्यनतः केशाः
तदीते विस्मताः कथा ॥६५॥ भुजगदवास्ता एनी

॥८॥

पातनं पतिनेन यत् ॥ कृतं तेन ममार्थाधिस्म
 तं सर्वमंजसा ॥ ६६ ॥ परेणापकृतं स्वेन यच्च
 पकृतममुतत् ॥ विस्मयते तापसस्य युक्तेन तु
 महीभुजा ॥ ६७ ॥ दानस्य विस्मतीरासां योग्यानां
 पकृतं द्विषः ॥ अन्यथाश्चाध्यतां लोकनृपाणां
 ह्येक्ष्य कथं ॥ ६८ ॥ योपकारप्रतीकारं द्विषो न
 विमंशत कृतः ॥ पिपीळिकापदाक्रान्ता वराया
 दशति स्वर्प ॥ ६९ ॥ तापसा अप्यवशात्तस्मिन्नि
 दानमुद्विष्टं हि पंसह ॥ प्रकृतैव महीया सोम

॥६२॥

हीशामानिनः किमु ॥ ७० ॥ गण्डिजेनाभिमाने
नव्रह्मतेजजितं पुरा ॥ स्वप्नं ते तथारब्धमाना
हि महता धन ॥ ७१ ॥ सर्वकोपद्विषिणिना कामो
पि हरिणा धिपः ॥ बुभुक्षुरपि नाश्नति तृणमा
न धनो यतः ॥ ७२ ॥ अभिमानवतः श्लाघ्या कुर्वन्
जेनेनी रतः ॥ स्वीयावनाभिमाने न हरिणो वज्रगत्र
य ॥ ७३ ॥ कपटेप्याज न पुरा क्षयह तुरसशय ॥
व्यागमौ सुविस्त्रभो हरिणानाभिमानिना ॥ ७४ ॥

आर्जुनं साधुषु स्तेहं कुर्वन्स्त्र्यभक्तिं सेविषु
 गुणैर्भक्तिं जनेनीतिं खल्वेव्याजं नसीदति ॥ ७५ ॥
 आर्जुनान्ते यथो भ्रष्टो राज्यासयपराक्रमः ॥
 सैवाक्षपदे शासः स्वपदं प्राप्तवान्किञ्च ॥ ७६ ॥
 गतापि हासितपुरं प्रसंगाच्चौतिके यदि ॥ अत्रै
 वसोः स्तुतधाता ब्रह्मीनाम्बन्धवसतिर्यत् ॥ ७७ ॥
 कञ्जवन्तो हि जातस्यदिजराजः सुधातनो ॥
 स्तुत्यन्वियगतस्यापि नाम न श्रूयते क्वचित् ॥ ७८ ॥
 स्वस्थानस्थस्य सावज्ज्यदौर्बल्यामिदं नृस्यनु ॥

॥६३॥

63

निधान्यवसन्ति स्मादृष्टं तोत्रनवग्रहाः ॥ ७९ ॥
क्रोधाभिमानोपकारवाक्यजन्यानि संभ्र
मात्समिथो धृतं प्रवर्तते सतामप्यसतावे
पि ॥ ८० ॥ दुष्टो धृतं प्रमत्तो सौख्यदवाव्यवदिष्य
ति ॥ तदेवममवध्यः स्यात्तथा ॥ तोवशांकर
प्रभाः ॥ ८१ ॥ स्वामिनो वागुरोकोपि साधो
रप्रियवादिनः ॥ नशस्यशक्तौ तदेव न स ज
नोऽप्यपभाक् ॥ ८२ ॥ स्वामि सद्गुरुगोशिष

शान्तं गतरक्षणं ॥ संमुखं यजतां प्राणान्तर
 जेयागः पदे पदे ॥ ८३ ॥ यो मानव इति दृष्ट्या र्थे च स्यामि २
 क्षिप्तोऽस्मिन्नुच्यते ॥ तद्वदर्थीपयः प्राणिः पिउदस्य
 हितो निश्च ॥ ८४ ॥ स्यामि नो र्थीपतिः प्रणो जीवसे वदि
 वयनः ॥ दशो वा शतं सुयशाः भुक्तं दुःखुवने भाष
 तः ॥ ८५ ॥ सन्मानयन् श्रियं याति तपो भयं हिते रतं ॥
 कृतं कुर्याद्विशेषेणान्यथा वेत्तुन्यथा फलं ॥ ८६ ॥ पशो
 मेघद्वरिणामिह ॥ अपि कुंजराः ॥ ओसाहिताः प्रयुध्य
 तिमिह सुखं नरोत्तमः ॥ ८७ ॥ आमान्यान्मानयन्

॥६४॥

६५

रवे

ता
जामान्या चैवा वमान् यन् ॥ स्वाशौ प्रार्थयन् लोक
प्रियनाशयति स्थिता ॥ ८८ ॥ प्रमदामधमगया धूता
स्येव वतुष्ये ॥ अनथै कमे कस्यादयभ्यस्तु मही
भुजा ॥ ८९ ॥ अनिस्त्रामदिराभ्यासादग्निवर्षद्वय
गतः ॥ धूतान् लोदशरथो मगया तोति दुश्चित्तम् ॥ ९० ॥
विराजो युष्मता धूतजित् कीर्त्येन किंचनो तेन वाग्मि
जित्तत्रारिवन्तानोऽभ्युत्ताननः ॥ ९१ ॥ निचैः सह वि
शेषोऽपि सुहृत्ता नोपयुज्यते ॥ गजस्याजयुधः प्राप्ता
वश्वेद्यो हि जयाजयो ॥ ९२ ॥ जयोऽपि न हितो यत्र न

एवमप्यपेक्ष्य न भवति तत्रैकभाजनं ॥ प्रीतिभाति विभो धृतं युक्तं मत्रावधायनं ॥
नैवापि स्थिते चतुर्दशकवत् ॥ १७ ॥ स्तुतिमुक्ता समप्यैव प्रीतिभात्या नैव ॥
ता ॥ १८ ॥
कार्यं कर्म तस्मात् ॥ चरितैकुल काभिन्या ह्यध्याध्यः ॥
कुलं राजयः ॥ १९ ॥ प्रौढार्थं सरस व्यंग्य पदं कळि
संभवतः ॥ सकाव्यमिव ते ॥ स्वधर्मविनया चितं ॥ २० ॥
उपपत्तिमदं तातव्यिकैरत्ननंदने ॥ पुरुषार्थमिमाना
व्यंग्यं कविनयादयः ॥ २१ ॥ प्रेम्णा सोदयजेनेतत् अश
कं कर्म मातुरं ॥ विदधानि मुदं कामप्यतीतां गीष्पथा
दृशं ॥ २२ ॥ सोदरा स्नेह संस्थानमन्यनास्ति जगत्त्रयं ॥
अत्र सातु भवासक्तिः प्रष्टव्या नासहोदराः ॥ २३ ॥ सह तुल्य
द्वे त्रपात्रं भ्रातृव सुखदुरवयोः ॥ समीपस्था गुळिने
मानान्यासं कुविता गुळेः ॥ २४ ॥ देशेषु सुदृशोळभ्या

नैवापि स्थिते चतुर्दशकवत् ॥ १७ ॥ स्तुतिमुक्ता समप्यैव प्रीतिभात्या नैव ॥
ता ॥ १८ ॥
कार्यं कर्म तस्मात् ॥ चरितैकुल काभिन्या ह्यध्याध्यः ॥
कुलं राजयः ॥ १९ ॥ प्रौढार्थं सरस व्यंग्य पदं कळि
संभवतः ॥ सकाव्यमिव ते ॥ स्वधर्मविनया चितं ॥ २० ॥
उपपत्तिमदं तातव्यिकैरत्ननंदने ॥ पुरुषार्थमिमाना
व्यंग्यं कविनयादयः ॥ २१ ॥ प्रेम्णा सोदयजेनेतत् अश
कं कर्म मातुरं ॥ विदधानि मुदं कामप्यतीतां गीष्पथा
दृशं ॥ २२ ॥ सोदरा स्नेह संस्थानमन्यनास्ति जगत्त्रयं ॥
अत्र सातु भवासक्तिः प्रष्टव्या नासहोदराः ॥ २३ ॥ सह तुल्य
द्वे त्रपात्रं भ्रातृव सुखदुरवयोः ॥ समीपस्था गुळिने
मानान्यासं कुविता गुळेः ॥ २४ ॥ देशेषु सुदृशोळभ्या

एवमप्यपेक्ष्य न भवति तत्रैकभाजनं ॥ प्रीतिभाति विभो धृतं युक्तं मत्रावधायनं ॥
नैवापि स्थिते चतुर्दशकवत् ॥ १७ ॥ स्तुतिमुक्ता समप्यैव प्रीतिभात्या नैव ॥
ता ॥ १८ ॥
कार्यं कर्म तस्मात् ॥ चरितैकुल काभिन्या ह्यध्याध्यः ॥
कुलं राजयः ॥ १९ ॥ प्रौढार्थं सरस व्यंग्य पदं कळि
संभवतः ॥ सकाव्यमिव ते ॥ स्वधर्मविनया चितं ॥ २० ॥
उपपत्तिमदं तातव्यिकैरत्ननंदने ॥ पुरुषार्थमिमाना
व्यंग्यं कविनयादयः ॥ २१ ॥ प्रेम्णा सोदयजेनेतत् अश
कं कर्म मातुरं ॥ विदधानि मुदं कामप्यतीतां गीष्पथा
दृशं ॥ २२ ॥ सोदरा स्नेह संस्थानमन्यनास्ति जगत्त्रयं ॥
अत्र सातु भवासक्तिः प्रष्टव्या नासहोदराः ॥ २३ ॥ सह तुल्य
द्वे त्रपात्रं भ्रातृव सुखदुरवयोः ॥ समीपस्था गुळिने
मानान्यासं कुविता गुळेः ॥ २४ ॥ देशेषु सुदृशोळभ्या

॥६५॥

x पिस्तोर

65

स्तुतः पुत्राश्च कर्हि वित्तम् । ऋभसो यत्नेन क्रीपित हीनो
 नाकरोदरः ॥ ९९ ॥ संकटवारणं भूतो विभूषणमसौ
 जयः ॥ सूनुः सुखैकसंस्थानमचो दाहरणं ॥ १०० ॥ भावा ३
 तस्य ह्यासपदेशस्य वेदिव्याजमिक्तीषितम् ॥ तद्वत्ता
 पि विज्ञेयं पापपणनर्थगणपणम् ॥ १०१ ॥ स्वसामान्यो
 वितो धर्मः पुंसां हेयो न कर्हि वित् ॥ राद्धानितवये
 वाचतदलक्ष्यं सुररपि ॥ १०२ ॥ आदृतो न निवर्तेत स्था
 दपि पणा दीपि ॥ विराडिति स्मृतिर्जह्या कथं हो धर्म
 मातरम् ॥ १०३ ॥ युयुसतिरिपावस्त्रैः अप्यसौ ज्योर

पातैः॥ मनस्वैस्तथा न्यायात् १ रूपधर्मोदरोदरे १०४॥
 हसागतेपि विदुरकृपजपाडवाभयात् ॥ नगतासकीस
 वो १ कुवनं संभर्तुं भवेत् १०५॥ हितस्य मनपेदयापि सजे
 ज्ञानविगर्हण ॥ सीतासयापि हि सक्तावनरामेण धीमता १०६॥
 सतसश्चाध्युतादितुरूपकीर्तिर्मही ॥ स्वधर्मस्यागज
 निताह्यसंवर्तप्रवर्तते १०७॥ पुत्रयत्नरूपायादिगण्य
 योधर्मनाचरतिस्वकं ॥ प्रसवच्छिन्नतारुण्यात् प्रसूत
 वकेर्निर्गता १०८॥ धूर्तप्यधर्मो विधातुर्माक्षेनेछा
 न्यमोदयोः ॥ स्वयं सन्तदास्याद्बन्धधर्मविहीनता १०९॥
 विगुणोपि स्वधर्मोतिश्रेयसकिमुसद्गुणः ॥ यः सदाचारि

विनिर्गता

॥६६॥

६६

ज ५

सि २

लोभपैविशोषान्नोपि पूर्वजैः ॥ ११० ॥ स्व पूर्व पूर्व विरभा
 श्रुता तसमाहितः ॥ द्वावधर्म प्रति शायै स्वाचारेण ह
 तानि शा ॥ १११ ॥ नहुषो नृपशादुक्तो नवमो यः पिता महाबा
 महसाव सुधांसा व्ययसैरिति धिदक्षिणैः ॥ ११२ ॥ कथं
 नोयदनां नोदुषो यो योतिः नृषः ॥ दौहित्रेभ्योपियः पुत्र्य
 दानं न स्वैश्च्युतो ग्रहीतुः ॥ ११३ ॥ ययासु देवयानी च शा मि
 ष्ट ब्रह्मराट् भवेत् ॥ धर्मस्येव धर्ति श्रद्धाये भायेव भव
 तुः ॥ ११४ ॥ देवयान्या ब्रह्मजायाः मया दी सप्त पाळयत् ॥
 दास्यते ना शमिष्याया नः पूर्व पितामही ॥ ११५ ॥ पुरोस्तन
 यस्याथ्यः सुतो भूजनमेजयः ॥ चीनश्च मेधा न्मेधावी

॥ ११६ ॥

चि २

५ न ४

चक्रे विश्वजितं पुनः ॥ तस्मादापादुभूपैर्भिज शुभमहसा
 व्यासं लोकेश्वरं सत्तु प्राणायामे पि प्रतिदिनमुक्तिं नास्का
 द्युक्क व्यापु वतः ॥ युष्माभिस्तादृगसु ज्यळकुळ जनिभि
 बह्वुर्जो प्रवीरः पाव्यो धर्मो धिधीरः दण्णमतिवचसो जोष
 मते स आसा ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ यस्मात्तायमुना धरीत सती
 ब्राता चरित्रे पिता सती तिदिज देव पूजन रतः श्री विश्वनाथ
 स्तथा तेन श्री नरसिंह वित्तन फळे दामोदर पोदिते काव्ये श्री
 भगवत्प्रसाद चरिते सगो गम सत्तमः ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ ॥
 ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ १० ॥ श्री लक्ष्मणाय नमः ॥ १० ॥
 भूपो नुजः वीर्य निजो दिभूमि प्रतापे धर्मादि सुवज सुसुके ॥

५ प १

॥६७॥
६७

कणातिथी कर्तुमथैनमजसात्रोवाचवाचस्पतिदुर्वचव
चः ॥१॥ राजाधिराजस्युपयातिभ्रमलोमूलात्मनो स्यादु
रुवर्णिसंततैः ॥ यशप्रतापैपरिहरितामहीधमेणनाकः सुन
येसतामनः ॥ २ ॥ यन्नीतिसंसर्धापिभूभुतासमः द्रुषीवकः
स्मव्यवहारमीदृते ॥ किमत्रवित्रयदभीतिवैभवात्तुअस्यजिस
तैः सहजोरितापियत् ॥ ३ ॥ यस्मिन्महीशुमिलपश्येताहरा
रोमाकटाक्षाः युववेतसोभवन् ॥ पुष्पेषुपद्मेषुसरोजलेबला
च्छेषेषुरस्यापिबन्धभारती ॥ ४ ॥ दि३ः पत्नीकास्तुवकोप
धिकुलुरतेपिभक्तप्रतियावितेनधाक ॥ रसेस्त्रवती ॥ प्रति
कलंगोभवत्त्रिषुकाव्येषुववर्णसंकरः ॥ ५ ॥ द्विजिह्व

नाभोगिषुमाद्यमाशुगेकलेषुपके^{पि}विधौकळकिता॥
 जाड्यंतडागादिषु कृष्णवर्मेतावहो नळोकेस्यनृपस्य
 शासितुः॥६॥ मीनाःसरोगानजनास्तथागमेऽनुमानद्वे
 व्यभिचारशक्तिनः॥नपडितास्तद्विषयेषुकद्विवित्तयस्मि
 निष्ठाशासनिभूमिभूदरे॥७॥ निमिविशेषक॥विराडु
 रक्षसपरोपिजिष्णुनापक्षोवदत्तस्यसुकृतयथातथाप
 दाधिसंस्थामसहिष्णुनानयोग्दीप्तकेभ्योपि वृषश्चराति
 दं॥पुरुस्ततोभूयपुरःसरःसतांपुमेथपुनोपस्थितिप्रयोगि
 *६॥णा॥नववयोयापिसुरवाययाचितंइदंवदेयजनका
 यसंस्तुतः॥८॥राजास्तुतुष्टःसुतधर्मस्तयदंवावरसंतति
 स्वर

राज्यदायकं॥ उपारतः संसृतिमोगसंकरात् वनविवेकाथ
 तदाहितस्यधुः॥ १०॥ पुरुषोत्तमो ज्ञानाय रसाधिपतिपस्तस्मा
 द्धियं पूष्ण इवास्तगाद्युधिः॥ राधो मधो वासुमनश्चिरं परा
 रामान्तिजांशक्तिमिवापिराधवः॥ ११॥ रव्याताख्यनाम्नाभ
 रतस्वसंततिर्भूपस्य भूभृसतिरुज्यसंपदः॥ द्वीपांतरायायन
 पद्मिपुष्कराक्षि सरतिरूपी कृतस्वयंपुरुषः॥ १२॥ तस्यैरसा
 भूज्जनमेतयाभिधोत्पन्नं वराशिग्रधिराबभौ धरा॥ मरुवेषु य
 स्योन्नतयुपमं द्वितारो मांतिनायि प्रकरगृहेरिव॥ १३॥ यद्वानमा
 रिद्विषदंगेनाश्रुजे प्रयागसं समिलिते सितासिते॥ उच्छ्व
 बाधैरिव निम्नगंगैः गते द्रुतल्लायित भूभृतो विर॥ १४॥

४ हितैः ४

अनुक्तं मुद्रा ध्यमा कीर्तिपूरैः प्रयासस्य पारदिशामप्यपारं
 रसन्नुद्वैतैरुर्मिहस्तैरुद्वानुदतनुविश्वभरं वासतीव ॥ १५ ॥
 पुत्रो भूः ज्ञानमेजयस्य मुद्रसा ग्रावी विवस्या निवृत्त्या स्त्रैरेव जि
 गाय सत्वरमतः प्राची न्वदो रव्या ययौ ॥ यन्निष्ठा पुरवेण सुसज
 कधिद्वीपाद्वयः कपिताः तेषामातिनिवृत्तये प्रदितवान्वाधस
 तापदपः ॥ १६ ॥ तद्वश्योयुतमाजहार रुचिरयः पूः सवानामतः
 रव्यातिनक्रियययिवात्सदयुताना इयीति लोकत्रये ॥ यूपैस्त
 द्विषैरसाध्यविषयाभातिस्मविश्रापनैस्तोटेव करगुहेऽप
 पुलकारताकरांतावरा ॥ १७ ॥ तद्वश्य आसीदतिनारनामको
 योदादशार्द्धकतुमाजहार व ॥ सरस्वतीविधीसदक्षिणोत्तरव
 नीपका अप्यवनीपकाकृतोः ॥ १८ ॥ वाग्देवतारव्याजगतो

॥६९॥
६९

पतिव तं ववै धर्मधुर धरधुनी ॥ यशोरसे मेरुर का रिरा
 जनः पुनः प्रतीपज्वलने दिरम्भयः ॥१९॥ बभूव नस्याभिज
 ने द्याधिपामही महीशो भरतो नु भववान् ॥ आकाश गाइ
 यमराय दथ तो भरस्य पुत्र जन के जमुगिदि ॥ २० ॥ तदारव्यथा
 ख्यातिमियाय कीर्तिमान् दुष्यन्तस्तु महिना महागुणी ॥ शा
 कुंतके यं भरतं नल वयत्न गणितिक व्यक्तितनः सदानराः ॥ २१ ॥
 यो वेदवद्देयपदोधिभूभुवः स्वरोमितीशो शिरसा समुद्यते ॥
 क्रियाप्रयोगेषु मृताथ दायिनी सद्ध्या हतियस्य सतां सुरवा
 बदा ॥ पञ्चोक्तकीर्तिकमलस्य रसातलोष्णिलोकेषु समस्तुन
 ॥ २२ ॥ थैवद व्यापितेषु ॥ देह काळये समुररी कृतकर्णिकाभ

॥३॥

यस्य त्रिसिद्धिरधिक भवदुक्त नाभात् ॥ २३ ॥ तस्य प्रपौत्रः
 किं धुर्य अस्तीत्युक्तीत्यधीशो जगति प्रसिद्धः ॥ अकार्यसौवन
 वपुःस्य नाम्ना या भारता नाकुबुराजधानी ॥ २४ ॥ यिदस्ति सद्यै
 ररुणत्तु गंगाया त्रासुसौरव्याद्वनिर्गमार्थं ॥ ततोऽस्य दस्ती सभ
 वस्तमारव्यादि कसंधपारीषपराक्रमस्य ॥ २५ ॥ तस्य प्रपौत्रो ज
 मीदेन तापतिः स वर्याभिधानः ॥ कृणवितरोपि विधौ स्वधर्म
 प्रधुस्मरूपः समितप्रतीपः ॥ २६ ॥ वैस्वतीयतपती प्रवब्रप्रेम्पा
 ति कृष्णेन सुपंकजादी ॥ प्रभवभानुं विधुमव्विजेव कुळार
 णिभं विरत्नपावकानां ॥ २७ ॥ अधिकरणपट्टविधिविधि
 सन् विद्योत्तमनिर्जरुक्तिभिः ॥ परिवितविषयो न्याः शा
 खविग्रहः ॥

* मयदा ६

॥७०॥

२०

* परं

स्त्रमेद्वैः धिनादित तत्र विधिर्न जैमिदुर्यः ॥ २५ ॥ अथ कु
 रुरधि के स्तदंग जो भू ननु विषया अपि वंश जोय दारव्या
 प्रकृति हित पदा वद स भी दणा बहु कर साः फल शा लि वि क्र
 माढ्याः ॥ २६ ॥ यो वर्णाश्रम धर्म को ल न परो नित्य रमा संश्रि
 तः तज्येष्टा विधुरारये विधि पिन मो नाय सं प्रादि पो ल ॥
 प्राप्येना समुनिः स्य कीर्ति क पि का का ज प्र ता पा न के के
 व न्या ग म म पुष्य वां छ ति वि र स ता व द नो दि व ॥ ३० ॥ यदि
 श्राप न वारि सि धु ल हरी म ग न नि रा ल ब न वि प्राणा नि ज
 मि त्र म वि स वि धे प्रा क्ष रि पु स्या श्रय ॥ शु ला म पुष्य व यां त
 ता थि नि व हे त र्स्मी श्र ज ते नि थो दारि द्र्य श त रा स्त था भ्र

मदहो भूपामुह्यार्थिनः ॥ ७१ ॥ तज्जन्योधिपतिः परीक्षित
दभिधो भूच्छक्षको धर्बुर्न्यूनानैव विवेदशत्रु विजित
द्वयेव दोने सदा ॥ सर्व्याख्यात यशाः यदस्य चरितं गा
यः सपिद्विदस्त्रियः कारुण्यस्ततिभिर्विशेषततिभि
निर्मोचितस्त्वाधिपाः ॥ ७२ ॥ दुर्हृद्दीमतरस्ततो थुत्पतिः
ख्यातस्त्वदीनयो नाम्नातीव पराक्रमी शतबलैर्ये द्वैकैव
द्विषा ॥ यस्कीयानिवरितश्रुतिरिमा मायप्रस्तुथाभिधा
वक्तेनातबलवभूमिपशिशरतांशुभास्यमदः ॥ ७३ ॥ उक्ताद्या
पिस्तुतं शतादपि परस्वस्मादप्ये गुणैः चोदविद्वत्सुदाहि
तस्य पदप्रमैनिवनक व्ययत्नो सोप्युद्दामयशाः प्रतीपवि

५५६

७१॥
 जये चक्रवर्ती पानिधः स क्षत्री पवती मपाळ यद्वक्तृपारां तुरा
 तरा ॥ ३४ ॥ यप्रख्यान समुच्चकद्वयस्वराधातुन सर्वसहादीपा
 धर्मिनिषास्य पूर्वजमि वानत शरण्यं ययो ॥ कोहा ध्याधि सु
 रक्षणा र्थं शक्यैः धरिरया सततो वीव्याजा तत इतेरपिस्तु
 भिन्ने ये सेनापदे युवा पत्न ॥ ३५ ॥ यस्मिन्दिग्विजयं चिकीर्षति
 हृदि क्षोणी भूतस्तमुदकं क्षेप्त्वा इव पार्थ पविनि वया देशं स्त
 दा व्याप्नुवन् ॥ विद्राणे रणमस्तु काद्रिपु गणे भानोरजश्चादिते
 नक्षत्रं भुवि द्रव्यते स्म सहसा हीनं हताशं दिवि ॥ ३६ ॥ आसक्त
 स्य गुणव्रजे च पथगारूपं दधाना जगद्व्यामोहि प्रणयेन दक्षिण
 नगादूररिरं सुरहः ॥ पुत्री पुत्रकळत्र वा स विषयं प्राप्ते नितो भा

विने पुत्रायै वनियुक्त वानिति परः ख्यातो स्य धर्मो किं ॥ ३७ ॥
 तस्माद्यत्नमुरिस भक्तु रुरो राजा कच डानतिः प्रसूजन्मणि
 राजिरन किरण प्रसूय पुष्पा करैः ॥ निसाभ्यर्चित्ताद पंकज
 रजाराजाधिराज ब्रजेः मृतो नु प्रथमैः पुमर्थनि बह श्रीराम
 च भद्रोपमः ॥ ३८ ॥ पाण्य ग्रग्रहण नि वेपथु मती प्रसार्थि
 पृथ्वी च वं भेरी भां कनि कोळ सिंधु सखि को सेकाई गा
 श्रीमुहुः ॥ सा ला प्रेम भरा दि वाजिते निज प्रौढ प्रनुपान
 केः सानिध्यं कळयन् प्रकं पहतये भव वती बिभौ ॥ ३९ ॥
 राजायत्त नु म स्पृश करुणयो ह स्ते पूता गुणो गडोपि न
 दुःख शाने ज्जरन्त पि सुवा द्या ध्यः सुरुषो भवत् ॥ गंगा स

॥१२॥

स्य कलत्रं ताम्रं पगता यद्वा ~~अस्मिन्~~ स्य भूत ह्या तौ तो गुण
 गौरवं गुरु गिरा गीर्वाण गवीति गं ॥४॥ यद्वा न्योदुरे न्य
 सिंधुरथ पांसे ~~ह्युद्वेव स रणे क~~ कणा शुग प्राद्विताः पति
 स्यंदन वाजि वारणा गुणा विष्णो मदे विद्विषां ॥ त तन्म
 ति विवति निवह व्याजे नूदगो वराः तिस्र सा प्रक यं प
 राक्रमवतैः कापो पति वा पदः ॥५॥ भीष्मो नाथपि
 तामहः सुरवत नोर्देव व्रतः सयुवा क गनेयु ~~अपरा~~ x ति४
 कामी त्रिभुवनत्रा तैकर वद्विषां ॥ पद्माना मति पदयु मने ता३
 मितः सुरव्य सुर स्यं जसा शि व्यः श्री नमु पुं ग वस्य व वरुः
 स्य गावती पा स्यय ॥६॥ पत्रथे धन नैष्ठिकेन विहितो

x मेघ ५

॥६॥

शक्ति ६

येनापि सीमतिनी शृंगारानि पराश्रु सेन समयः सो ध
प्यनुवीयते ॥ एकेनेव समाहृतं नितरसा कारी श
कन्ये निश भक्तार्थे ससमाधिने नित्यशसा व्याप्त
जगन्मंडल ॥ ४७ ॥ यस्मिन् न करथे सपुत्र समराख्य
प्रयत्ने पुनः दग्धुं गीरवर धनं जयश्च ज्योतिस्फुरद्
तिभिः ॥ व्यापाः शुष्कतृणानि निव्याः कर्तुं नैकैर्न
त्रयाः वेदंती भद्रयन्त्रवसिलतित्तं वा स्फुटवरा
गारति ॥ चापेकोपेवदाने भृगुवरसदृशो राम भद्रपा
तुं व्यः सखे रामे पासार व्युत्तमनिविभवं सुखसुखा
हृत्तेव ॥ प्रह्लादाकर कच्छो हवत्तु कसनके भक्त

॥७३॥
७३

सुरव्यैः समानो भक्तौ धैर्ये यदि धीविः कुरु कुलकमळा
कजियस्यैष भीष्मः ॥ ५५ ॥ न कल्याणबुद्धे निजकु
लचरितं वेसि सुबंटे सिद्ध दौत्र वृत्तं स्वकीयं कथ
मिव जनि तस्यादौ स्तुत्रहय ॥ तद्योयात्रावितैव
श्रुतिस्वरीण गते धृत भावे पि कुरु वाते तस्य ववृद्ध
स्तव विजय परस्यारि वग्न स्तेषामि ॥ ५६ ॥ ५७ ॥
यन्माता युगुना धरी कृत सती आताचरित्रः पितृस
कीर्तिर्दिज देवपूजनपरः श्रीविश्वनाथस्तथा ॥ त
नेशः श्रीनरसिंह चित्तुन फले दामोदरेणोदिते काव्य
श्रीभगवत्प्रसादचरिते सगो कर्मोयगतः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

* या २

* २३

श्रीगणेशाय नमः ॥ १० ॥ इति निश्चयवान् सतनि शान्ते
 स्थनुनीदिजवक्त सके थाभिः ॥ उरुषेः समे द्योष्य स्रया
 पं ककेष्टे । पदवेत्र पणिभिः स्व ॥ ११ ॥ नगरे प्यधिवेश्म
 वीथि मार्ग गमनाथो कुकवे तस्य नराणां ॥ ध्यनिरुनेत
 सोधगोपुरेषु दिगुणी भूय दिवजगा मुत्तपो ॥ १२ ॥ धनि
 विस्तृतवस्तु भूषणा द्या कृतदीपासै र्दित्ता थसि
 ज्यै ॥ सकळा सनदा पुरी विनिद्वार मणी वीधिवशा
 प्रयास्य दीशा ॥ १३ ॥ अथ भूमिपतिः प्रग प्रबुद्ध
 भुभनूयै रपि मागधा जिस्तुक्तैः ॥ पहरित प्यसुरा
 वीति होत्रं खलु पुण्याह मुवाच यद्विधिः ॥ १४ ॥

* ले ४

* पिशुने नृपति प्रयाण रिं हे हत भैरी निने दे विज्ज भमाणे ॥ नुरगा बह दे विगा भैरव क्रुः ॥
 दधि वी कृप विमो निधि शक्ये ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥७४॥

७५

अलि सख्यहि सख्ये हेम वरु प्रथित श्रोत्रिये साधु
 कृता ॥ परिधाय सुवर्णरित वासो निवह योग्य मम पूर्व
 देशा भूत ॥ ५ ॥ बाहरे सर्वे सौतलो जिराया मपि स
 उम सशरु धनुर्दधानः ॥ बळकुडळ रेश्मि जाळना
 लाळळिते कावळिवळुव सपाळिः ॥ ६ ॥ विवभा
 ववरो धेदहली तो बाहरे ध्यन्दाणि हेम वेवहस्तैः ॥
 उदयाद्रिगतः पुरा विवस्थानि वदरी कृतकोक संतमि
 स्त्रैः ॥ ७ ॥ धत देव मण्डि वारिजा दानदुत मर्मि प्रक
 रैर्हर्ष निष्कृन् नृपतिः पुरतो निशिंधु मुख्या न सधु
 * समुत्स ॥

x मिप्र १

॥११॥

भा.
 फौवर्तकफाकिलानपश्यत् ॥ ८॥ स्वरहनय
 नेबभुविशाळापदसंधिश्रुतिकंधरेसदव्याः ॥
 मस्तपाधटसंधयः कशास्याः पथुनासापुटकाः
 पिचडिळास्ते ॥ ९॥ निजपाददटप्रहारिवनोननु
 माभूत्सुधिवीशमतिरेषा ॥ हरयोत्थितिलामसंस्पृ
 शंतस्तुरसेकेनहरीद्विर्लघिनोभुः ॥ १०॥ गरुडाश्ववे
 गिनोदयास्तपथुवळास्ततभोगिनोळिहतः ॥ स्वर
 कुद्विदीर्णभस्मस्तकागानिबहंतुमिवोरगान्युरेभुः ॥ ११॥
 नतो पुनयोन्यतिकोपिनोपिनोपिनेवाविकृतौशा
 नितराहयाः सुदृष्टाः ॥ नपतेरिपुमारणप्रयोगस्फुरदा

॥७५॥

स्राजपिनोनतास्यद्योपाः॥१२॥ रत्नरत्नपावैहव

क्रवेषान्त्रयकाकेटपतेश्वतुःसमुद्रान्॥ विजिता

न्नुठतःपदस्मबद्धान्चबकेनेहयाःप्रदक्षयिनि॥

सुभाःराष्ट्रवद्योरद्यातधीराःअपिदुर्वादिकशानिछास्ते॥

तुरगान्तपतेःप्रबद्धपादांमज्जल्योमेबभुसीहिलाः॥

रिपयःप्रमळारिताःपुरेतिहारयोःस्यानलकदम्बस

दर्पाः॥ सहसास्फुरनासिकाःपुटांताःक्रमितुवादिब

मुच्चकौर्ध्वकायोः॥१५॥ दिविदिक्षुचधर्मशत्रुमारार

नगर्हसाप्यनवाप्यसादिरुद्धाः॥ रत्नरत्नकुटनकैतवा

संधिपाशाः॥
१७४५

यि४

४ यि७

४ व३

सहा

४ निश्चने

नमो ह्यं मगुयतः पुरनरिचला बभुसो ॥ १६ ॥ ॥ करि
 १०२ पोथवि शाकुंभ कपाः विजितैरावतु सप्रभाविशेषाः ॥
 विपुलं द्रुजितः सुवळ शैलारवरे जुवि देहळी पुरस्तात् ॥ १७ ॥ भु ३
 पथुदु दुभिव्यारेनादद्यात्ता कुळसिंधोः यवितानभीतशै
 लः ॥ शरणं नुगताः कुथा व्यपसादिरदाजिच्छुवरं वि
 भुं सफुद्गाः ॥ १८ ॥ द्विरदादृष्ट शल्य दनक दारु सदाशं
 रवळ सिंधुसगिपादाः ॥ परिरक्षित गोत्रधर्ममाप्ताः
 शरणं गोत्रभिदोस्तमयान्नुगोत्राः ॥ १९ ॥ व्यवधानत
 एवसंगतेभः श्रुतद्यं तानि नैर्दुतानुयातः ॥ विशिश्रया

॥७६॥

मुखमाश्रुतपरीक्षाकुतकस्तत्रैयंशक्तिोजनोद्भूतः॥२०॥
 प्रतिकुंजरगंधमेवदरादनिलेनाहतमुकराविभाव्यं॥
 सणिध्यातशलास्यसिक्तकुंभाःप्रतिसस्त्रुःकरिणानि
 रुद्रमागाः॥२१॥करिणीरसिका मुहुःप्रमत्ताःशममीयुः
 सदनेःकपोजघन्ये॥कृतदानकरप्रसोमाराकृतदारा
 इवकोपिनोगृहस्थः॥२२॥प्रभुशक्तिवच्छुनीलसद्मो
 परिरुक्मसांकिनरतचंद्रशाखाः॥अधिपक्षमेपूर्वमंड
 पाढ्याःकिरिराजायुतराजयानुयाताः॥२३॥अद्यमय
 मतांकुशानियंतुःप्रतिमतेभमशेषदपयुक्तः॥प्रस

कम।३

॥२॥

सारगजोगजोः कुलीनो मलिनो भृत्तुरिवाथ जन्म क
 तुः ॥ २४ ॥ परिवेष्ट्य रदानकरैः क्षणो नो क्षितपाशो दश
 कुभैकेषु दृष्टः ॥ द्विरदारजसावगुठितांगः मुदुरादोळि
 * प * तमेस्तकाः प्रवेष्टुः ॥ २५ ॥ हरिस्वलितांगभः
 शिंतारा जगदाशाडः पुतायुनायुपैः ॥ विरराज
 विराट्स्वरूपसाक्षालस्त्रियुक्तैवतनुः स्वभूषणो ॥ २६ ॥
 पलनाभिरसौजगादिशाळाकरत्स्याविसृतायपि
 द्विमाळा ॥ पुरआनकनादिनांतराळा सुभुभेभूष
 निमाळभारिणीळा ॥ २७ ॥

॥७७॥

नरपति पतनां कृतजयवचनां ध्वजपदसुषुमा
 भवसदुपमा ॥ धृत धनुरसिका प्रहणानिकका
 जिरजळधिगतासरिदिववळिता ॥ २८ चतुःसु
 कोषकेतुषु प्रबद्धपंचवामरं चतुर्दिशां दिवापि
 वाजयेक्षणाथं कक्षे ॥ जश्वराजश्वराजिगौरवः
 समारुरोहवक्रिणं कुळावळप्रदीपकौ यमेव प
 र्वपूर्वतं ॥ २९ राजाधिरूढेथरथंचकावापुरा
 निहतवपुराधराख्य ॥ समंचभरीपद्वैवादिनादो
 युगांतजिह्मतरवजिगाया ॥ ३० ॥ रथ्यामुरचपौरज

॥४॥

मा४

नांसमीयुः तमीक्षितुं कौतुकिनो गताश्च ॥ स
 त्तामभावो गतवदुशाकाः सिता वृत्तिं जलककता
 इवावभुः ॥ ३१ ॥ भूपापयुक्ताः सुगणाः कटाक्षशराः
 सुरोवलि वैजयस्यः ॥ सदा लपाशाः कुवकुमिकु
 भानितं बवकाधिरथाः सुवेषाः ॥ ३२ ॥ कामेन पुयं वि
 सतोग्रभीते धर्मदुक्कल्या त्रहितस्त्रसेनाः ॥ प्रासा
 दजाळामिनिजाथसिध्यै तसेवितुमुप्रमदाः समीपुः ॥ ३३ ॥
 ॥ सुगम ॥ वभुः स्वगृह्यमुदासिता ता जगत्पती द्वाव
 रयेरितोस्ताः ॥ शिरो गहनं दरसाधिष्ठिताः क्षिता

॥७८॥

78

ध्यानाश्च योगवयः ॥ ३४ ॥ काचिदिहायांकगुण
 रुदतं शिशुं गळनीविधतदुक्कळं ॥ तेनासमीक्ष्य
 वक्तुं प्रयाणाश्रुतिनकाधतुसखीविनोद ॥ ३५ ॥ धम्मि
 ल्लयोग्यैः सुमनः समहः सवेष्ट्य काचिज्जधनं जग
 म ॥ सभावयतीवमनोजजन्य सुजाखेदं तरसा
 जितहीः ॥ ३६ ॥ सोपानं वप्रथमे सरोजं स्रुजं सुभ्रुवां
 वतथोत्तरीयं ॥ संस्रज्यतन्वीक्रमतश्चरिवन्तास्तनोनिर्तवो
 रुभरजगद् ॥ ३७ ॥ कलाळिके कडालमाशुकाचिद्रसंचका
 रमीरजमदियुगे ॥ धम्मिल्लः गांककनिकां विहाय जवेन

तय

॥५॥

वि२
 *यी४
 ज्योधाग्रगवाक्षकाभक्तः॥ ३८॥ उन्मोय्य काव्याशुधतांत
 रायप्रियेण सांस्मितकाकुवाक्यैः॥ स्थिद्यकपोलाचकि
 तैपनेवाननेतिगभैरुगमद्ववादौ॥ ३९॥ शिशुवदो कामधि
 शाययतीदृक्कवाह्यनुगीतशब्द॥ श्रोणिस्थपाप्यपि
 तमस्तकांशं रज्जुविहायैवगतागवादौ॥ ४०॥ अभ्यज
 नं सामि विहाय बाळाविनीविवस्रावतनाभिमुखः॥ सुखैः
 स्निग्धनिश्च्योतदराळवाळाः सरवीनिरुद्धापशशोक
 शाळाः॥ ४१॥ मत्तभयानारुहानां दुकेन श्रुतिमंजीरवि
 शाळकपा॥ मधुस्थदारेण करेण काविद्वधः प्रयातक
 रिणीवरेजे॥ ४२॥ सोपामपत्तिविनिनिददीर्घांतन्यीविः

॥७९॥

सहसमुन्नतिव ॥ काविद्वयस्यां सकलावळंबानि नव
 विबोरु कृति विरिबे ॥ काविच्च कर्पसविहीनवद्वाः
 सुमंगली सौधगतानपाग्र ॥ मुखस्वभंगा विवमघपुष्पा
 सुवर्णकुभोदधतीच काश ॥ सौधस्थिता वातहतोत्त
 रीयप्रकाशज चोरुनितंब भोगा ॥ भूपाग्रतो भूद्विदश
 यंतीरथ मनोजस्य शुभाथमथ्य ॥ प्रादशयेद्वात
 हतोत्तरीय प्रकाशसमाक्षिपिषान्तराग्र ॥ नीलप्रवा
 छांस्वरकदमरेखां काप्यर्धतुल्यं नुमनोजवीणां ॥
 वातायनेभ्योतिविकस्यराणि मुखानितासां बभुरुद्ग

लानि॥ स्वर्णं बुजानी यच्छेदनाथं प्रबद्धपत्नी निपुणः प
 राठ्यैः॥ ४७॥ काश्चि कदाहो अस्तु विस्मितोक्तैः कश्चिद्व
 मप्यः परिवर्तितास्यैः॥ दत्तागुली भिरस्य निरुद्धभावेः स
 मन्वया मासुरमु महीदु॥ ४८॥ त्रैवाच यो प्रा श यशा रय्य
 तं भुवस्तरंगैरपि कापि काश्चित्॥ स्मिते दृशा सामिपरा
 ष० रास्त्री विलज्जिते श्चित्तजभावगर्भे॥ काप्येकपत्नीप
 निनेव दध्यो धमेरितानं पतिमेव वान्या॥ ४९॥ स्यात्मानमेव नि
 श्चिनिर्निदकापि स्तुतिं यकाराथ च पातजाया॥ ५०॥ अस्तेप
 नेत्रांतदगं शुद्धवर्दलेर्विकीर्णोश्च पिसधमराजः॥ निर्यङ्ग

॥८०॥

४ न२

चोर्ध्वेन पुरोपि पाश्वर्धेन जादिगम्यां सरणी मपश्यत् ॥ ५१ ॥
 आख्यायको दृश्यधिपस्य साधो भवेत्सुमर्थप्रतिमकमेतैः ॥
 सहस्रम्यमागोचरं चित्तं दृष्ट्वा जनाजगुः कीर्तिमितीह वा
 देः ॥ ५२ ॥ जयजीवरणे पिपणे सततं ततकी निचियो भवभू
 मिपते ॥ इति मागोपलो ८ कवृत्तवाचो निपुणैः पुरतो नृपति
 जगदे ॥ ५३ ॥ बंदिजनैरनुदोधकवृत्तं मानवयो निपुणैरिदमवो
 पाध्यमेवो धरणीतळनिष्ठं दृष्ट्वा धातुमष्टदिगतैः ॥ ५४ ॥ दानवा
 रिनिळयारथोद्धता हस्तिबाजिनिचयैः सुदुस्तरा ॥ बाहिनी न
 रपतेश्च बाळसा बाहिनी वरयता दिवौ कसौ ॥ ५५ ॥ समददि

भिलो बलस्यनिकटे सवेगते दानिना भौतैसादिक शाहते
 रनिरुषावाहेनिरुहेरपि। व्यातास्यैरिजंघुमुकटगजानु व २
 त्तु सभस्यो ~~भव~~ गते भवे न्याशु ~~भव~~ विच्छिद्युतुदरिपद
 नादिकविक्रीडितं॥ ५६॥ परोधकरेधा वलिप्रोटनागेवम
 सांकुवाद्यातमस्यतमते॥ पदातिः पुरः पुस्तुवेत्तागसाभयाती
 पिकाश्चिच्छुद्धुजंगप्रयात॥ ५७॥ वीरुविकसितमृषामधे
 वरिणपुरतोदयागमैः॥ आयुधवकनैः परस्परं भूमिपतिव
 रोबलोकयत्॥ ५८॥ पुरपरिस्फुरभोगे भूभट्टावकंती
 प्रबलधनरसाद्या रावपुष्पाविक्रीणा॥ द्विरदरथपता
 कागडैकांतरीयद्विनिरुहनि करैरन्मा क्तिनीवाहिर्नभ्या॥ ५९॥

॥८९॥

नासीराते गजपति सुचम्रेणी निश्चोतंती पृथुजळविभुआ
 तान् ॥ चंद्राव्योषस्तमितुवती व्यभाजचपाके तुर्जळधर्मा
 वारुपा ॥ ६० ॥ जिष्ठसमेतागणपतियुक्ताशाई धरोताभु
 वनपतीता ॥ उग्रभरुसाधुमणि विनाषादेववमश्चिर्नपुप
 नायकितोभरु ॥ ६१ ॥ गजैः सुदर्शनैः चर्चजैः सवसनैरुथैः
 सतुरंगैर्दयैश्चतुरंगैः ॥ पदालिभिरवर्चती वळद्युगैश्च
 मूर्विदधती जळोदतागति ॥ ६२ ॥ ॥ भा ॥ यळनगस्यरु
 पिणीश्चमः स्यसैन्यसागर ॥ दुतागताव्यळो कयन्मही
 भरताजनाधिपः ॥ ६३ ॥ भुवः सुमेरुसागरां तुरज्रमाणिक्यै
 वसा ॥ अनीकिनी सुविस्ततावभौ पुराद्वहिगता ॥ ६४ ॥

२२

॥८९॥

मंडलितैरनुनतनिस्तमिषुसादिः मनेस्तीव्रगतैः क्षण
मुहुरतसर्ववारीरक्तैः॥ बाळधियाळमूनाद्य दलानुक्त
तैरश्वगतीजगृहेससमसुदशोवळितैः॥ ६५॥ करिर
थतुरगैः पादचौरवृताकरभरवरवृषः स्फारभारेस्तथा
अभवदथवनग्रावीसंधुक्षमाशळभवाततताधौरिवा
नक्षिमा॥ ६६॥ वसुमसुगदोदंशद्विरेप्यगदसगदसश्वर
सैन्य॥ करिणोपितथावैद्यभूयुनृपतिप्रकृतिहियातिस
वः॥ ६७॥ हयरचुररथचक्रध्वषणोद्धतातेमसारजेसो
ततेतदा॥ नभसिमिशिनकोप्यकोकयत्सदपरवक्रम
॥ ६८॥ ॥ दि० ४१

x चामर ३

x ने ४

x पपीदनिके॥ ६८॥ ॥ दि० ४१

॥८२॥

वित्तानमापत् भूमिं स्विरे पुरुष दैत्यपुत्रस्य ॥ बलेन पाद
 हतापि पति ब्रते यः प्रियस्य ॥ ६९ ॥ वाताग्निवत् पतेश्च
 लुरये सेनास्तत्तच्छ्रेष्ठेषु तृणैः ॥ कुंजाक्षीया नुगतेः पद्म
 ये भ्रजैर्नैव हितमुदा व्यतेश्च ॥ ७० ॥ नाराचकंगदीतवा
 नूनसिरिगः परः पुमान् ॥ संहर्तुमेव कुजलोगतं तरुमुज
 सा ॥ ७१ ॥ प्रबलजनितेनादेद्योरेव लक्ष्मिर्बद्धितैः
 पद्मगविहितैर्दोहैः कौरेस्तथाहयहोषितैः ॥ यकितनय
 नानये रुवा नुयाते निजप्रियासभयतनयान् कुजप्रातं दत्तं
 हरिणीजहौ ॥ ७२ ॥ बकरचादिनिभीः तन्निशुर्मगीस

॥८३॥

प्रदय ३

दयिता कबळार्द्धमुरवी बभौ मुहुः॥ अनुगता पुरतः
 सधनुर्धरेर्दुतुर्विलंबितमुसुनितो भयात्॥ ७३॥ पार्थः
 प्रीतः पुरो मास्य सुगुहं भरीरावेर्नृतपरममयूर॥ रा
 मामारा नमः जुलशावेर्मदयंतं जिह्मं तीतच्छोचनं वि
 दूच्यदनेन॥ ७४॥ बाहिनीमयूरस्फुरिणी तद्वा सितैः प्र
 ति श्रुतैर्विदूरात्॥ संबभूव कान्तिकौतुका सा स्या
 मि चित्तरक्षणं निजैर्ह॥ ७५॥ भुजगी भुजंग संगता क
 ळिता जनैस्तु विस्मितैः॥ पारदशितुसमर्तका यिष्यत्क
 लान्समाकुलान्॥ ७६॥ क्रमेण पृष्ठाहितमं वयुगमं श
 तं सुवस्त्रावृतमावभास॥ गौर्यंतरशारदमभजावमिवा

॥८३॥

शिवको सभ्यमदसपिद्युत॥ ११॥ अनेकपो पयपिदीर्घ
 मंडपाः सुवर्ण वस्त्रावस्त्रभरैविभूषिताः॥ कानायुता
 रेजुरुदयशांतिनो विमानसंघाद्वैकैतुकागताः॥ १२॥
 शारचासुगैरुदुगैरुपरिष्ठुतैर्विभीषितैर्वीमि वपैश्च
 भूः बद्धतैः॥ नभारचैरुद्युतितैरितश्चतःसक्तः स्व
 भारैर्जनलाकुळावैभवं॥ १३॥ काश्चि हल्लोडीनवपो
 विलोपतश्चकासुनाश्चस्तनितं बवाससः॥ काश्चिच्च
 पव्याणक्तैर्कैरुः रवाः स्वकांस्यमाकुचिते देहमाह
 यन्॥ १४॥ मुहुर्दिपेद्रोभिगैर्देयचितोरदोसमुत्तिष्ठक
 रेणवैश्च यन्॥ स्वगंधसंभीषितवारणश्चळन्नचक्रे सकु

* नि २

॥१०॥

तानपि नृन्समाकुलान् ॥ ८१ ॥ तीव्रे स्तरे थस्तराः प्रख
 रपरिकरा कारसन्ताहतताः दुस्स्यारोहा श्ववाराः पदग
 निनिकरा धर्मनीराद्वयस्याः ॥ चेळानैः पंचशारैस्तु रुद
 लपटैश्च शारिवशा रया विनोषैः ॥ छाया मृद्वो विनुरप्य
 निळमीपचलैश्च कुरन्योन्यमृचुः ॥ ८२ ॥ येथार्यथो न
 समयदिवाकरः प्रयानियाध्य पयितिरुता जनैः ॥ न
 थातथापि कुरुते निःतीव्रता रचको यथास्तनसमीक्षित
 निज ॥ ८३ ॥ सुखी कदंबावितता विभानि वासाविशेषे प
 रितो धनते ॥ तीज्जातपसो दुमशक्नु वयाः छाया यमुक्ति

ध ४

तत्करावो व्योः ॥ ८५ ॥ छायाद्वर्पतितीव्रताधतदरेवाने
 हसं यापयसंतथयिमहीरुहादिकमसौ छिनासमनुधि
 र ॥ वातोप्यश्रयते तथातरुतळसळक्षितोममरैः दुष्मा
 व्यर्णसि संप्रविश्यगमयसासायमंतस्थितः ॥ ८५ ॥ मध्या
 ह्नव्यवषस्य संपदइव छायाः क्षणाद्येच्छिकामेधानां भु
 विनिश्चलां क्षितिरुहो योगाधिरूपा इवा विंताव्या सहदः
 कवेरिमनिमदाध्यानांगतिः संसारस्थितिवन्मरीचिजल
 मप्याराद्वरीदश्यते ॥ ८६ ॥ मातैडानिकरप्रसारमुदिता
 मुच्यन्ति भुक्तदिशः संततारवळुखंडितवधपीत्राम्यति

४ दृष्टे ५

वासुनिळाः॥ लोभा धाव वया चकास्ततः पाथोप
 चयापराः वृद्धाः पुष्पफलैः कुटुंबिन इवादिसेवकादंत
 पे॥ ८७॥ धावैषेणद्वयामरीयिषुजळभ्यांसात्पातवि
 नेभंग छा यमुपाश्रयति पुरा लोमर्ध्नास्थले विद्रुमे॥ दूरा
 कपयती नमुग्रमुहसर्वेभ्यो वभूदश्यत्सर्वेजीविन एव
 मानसमहोक्तुर्वीतितस्ताराः॥ ८८॥ सर्वेजीवनमवजी
 वनमदः संप्रार्थयन्तेवनम् लोका नामवनं सुशीतपवनं
 सतापविघ्नावनं॥ तिष्ठन्नाग्निं श्रद्धावनं जितत्रिभुवनं व
 न्येन वै सोऽक्षयः॥ कामाग्नेः पवनं लताधिभवन्मामा

॥८५॥

वनव्यावनी ॥ ८९ ॥ स्वरं पुष्करिणी सुजातरजसा प्या
 धुचतीः पल्लवा न जातु पाटलिमाकली स्तर कित्ता
 शुबन्तु दुःसरितः ॥ कीडन्तु गीतजलशयेषु वृद्धेः परित्रं
 पाटीरगंधान्वहनमप्याद्रिमतमानमानकनिको
 छेदकलीवायय ॥ ९० ॥ पारावारविहारी विकसि
 तविकसकेतकी गंधधारापंपासंप्रसारी वि
 रविरीडजमेकुंतकांतकारि ॥ रसतलश्रान्त
 नारीश्रमजलशामनेता लवतानुकारी वाति

स्वच्छन्दचारी मरुदरिबल महीमानिनी मानदारी ॥ ९१ ॥
 श्लुच्छसखकजगंधहारी भृगाक्षमाळा परिचरि
 कारी ॥ परागभस्माक्तचारी रधारी ॥ योगीववायुः
 रयवुनीरचारी ॥ ९२ ॥ विरहिचर्गवध्या धहतीहया
 विमळनीयळे जेहूमज्जनः ॥ विकचकेतकचपक
 चतनश्चरनिमाधुकरिनुसमीरणः ॥ ९३ ॥ हरादिनिर्दग्ध
 लनाः स्मरस्य प्राणजगत्राण इव निर्मदः ॥ वियोगिनोव्या
 कुळयन् वर्षाकान् प्रकपयन् छाणुचयान् सनागात् ॥ ९४ ॥

तप

॥८६॥

गृहीत

८६

द्वयं गताः परि सुशीत सां दृष्ट्वा यादुमा अलुसमा पक्ष
 तां निषेधे ॥ व्यग्रा उदीर्णक गुडो सिकं रा स्वकीया लुब्ध
 द्वापि मुहुरा जिह्वं कुबु विदिरात् ॥ ८५ ॥ पिस्वस्तप
 ना वळिम जिरीकं म्ना यम्र स्तनं मृदिन प्रवाळं ॥ बळ
 प्रसंगान्तर पत्तेर्वनंतद्रुपरम प्या इव संबभासे ॥ ८६ ॥
 वन्या वनिता वनसंहनेन शारवा शतकेषु पिनादंके ॥ न८
 भजे प्रथमं विनदकरिणां दुनो क्षिरिवतैः करज क्षतकैः ॥ ८७ ॥
 चित्रपदा पतना भस्म चित्रपट ध्वजसंघैः ॥ द्यौरपि भूतैः
 शिबिरैः सायित्र च नैः साय ॥ ८८ ॥ अनेक वपैः शिबि
 रिव

रेस्तताथ भूरुचावैसा सरिसी बवारिडैः ॥ वन्येव
 साळैः सुरभौ सुमप्रभैः ॥ चौर्वाग्रहदौ वितता व्यराजत ॥ ९९ ॥
 समुन्नतावस्थवतु मंडपां सुविस्ततां कांड पटावभुस्तदा ॥
 संपीडिताया इव पारिजातोपिका बलेन भ्रमेन पदसु सया-
 दा ॥ १०० ॥ अने कपो पयपिवस्त्र मंडपा घनामही धो परि-
 शारदा इव ॥ ॥ क्वचिच्च संध्या भ्रमिभाः क्वचित्थावर्णा
 पयो वै सदर्शा विरेजिरे ॥ १०१ ॥ सेनानिवेशः पृथिवीथिवा
 हृभिः क्रीडीचकारे वचनावेध ॥ वसंतभूषां सुमनः प्रसा-
 दिनी रम्यां भूका पयुता रसाधिकः ॥ १०२ ॥ राजा गनाः प्रो-
 वळी २

॥५७॥

४७

तत वाहनानदावतारयतो निजबाहुदानतः ॥ सकंचुकाकं
 चुकिनेः स्यगहिणो मनोजमावमनसाययुपर ॥ १०३ ॥ राजा
 वरोधगभिशाकरसाकसाकाः उत्तारिताव्यवसनाभर
 पैविशाकाः ॥ कल्पदुमाधिसुषुमांसककावभक्तः कोध
 सभस्पसविधेनमहेतमनि ॥ १०४ ॥ उहिसकाउपदमाग
 समागतेन शान्तिश्रमादुसुशीतसमीरणेन ॥ निद्राविधा
 यशयने समयव्यनैषुविस्तारितांघ्रिकरमुद्रसनंतमु
 द्ध ॥ १०५ ॥ दोषीभदश्रयमकोषरसाधिवासकव्याण
 बुद्धिविबुधाभितरतमेषः ॥ धर्माभिह्योस्विळपतिव

॥१०॥

हुवाहिनी तत्राङ्गिचतुर्णमविश कटकपयोधिः ॥ १०६ ॥
 ॥ ६ ॥ ६ ॥ यन्मानेति पूर्ववत् ॥ याते यनयमोत्तसिद्ध
 रूपयारामोदरेणोदिते काव्ये श्रीभगवत्प्रसादव
 रितेसर्गः सता समतः ॥ १०७ ॥ ६ ॥ १ ॥ ॥ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ दोळभिः सकमळताळवृत्तवा
 नैर्विश्रवम्यक्षणेनपिजाग्रदग्रगण्यः ॥ वासंतीव
 नसुषुमाविको क्यवयावामाभिसचनविकारमा
 नसो भूत ॥ १ ॥ सामंता अपिच समततो यथास्थं
 पुष्पाणामपिच यमीषुरंगनाभिः ॥ सतसोपवनम

॥८८॥

ह्रीं स कांडव स्त्रौः शीरास्यप्र कृति मनु प्रयानि सर्वः
 पुंतागः किसलयबाहुपाश बंधा सहिदं परि रंभमा
 नतागः । प्रद्युम्नां कुशो कलितं नित्यं नतिचाप श्रोतं
 यच्चिरसुमनश्चिते कफलं तत् ॥ ३ ॥ कांताकाप्यनिसु
 मनोजेकलिसक्ता कांताये कुरु बक कंदक दत्तांगी
 सीकारसकुरदधराविधु तपाणिः ॥ स्पष्टं रसनुभवमा
 पबोधमाशु ॥ ४ ॥ कांतेरुपरिनिहितां चिरसजवदो
 रूपाते सुममापयेतुं तांगी ॥ अश्लिष्यप्रियमभवत्
 नोजपुष्ट्येवामादीरिव कामबाधपाणिः ॥ ५ ॥ तिष्ठ
 तरति गुरुमुहुकं नि कुंज नानम्रा प्रियवचने वधैः स्व

॥ २ ॥
 न्या

॥ १ ॥

सरव्याः॥ पुष्पोऽथ भ्रमरभयादिनत्रवेक्ष्या छिगं सद्
 तनिमिबुद्धमन्कोरा॥६॥ कृत्वेकपदमभिधिपश्य
 नामितासंस्कंधेन्यस्तुननुरोषिभरुहस्यापुष्पेषु
 प्रवयपराभवद्विरोषादुल्लुपतिपादपानदासी॥७॥
 सुपुष्पापवयविधौ समासजतीं सुन्यक्तस्तनवलि
 ननिमृळभागा॥ सैरधीसरुषमसुदरयिदुसर्ष
 सुस्तानामथकिमसाध्यमस्तुपायैः॥८॥ धर्मोऽत्र
 सरसहकारकंसमत्ता कामस्याग्निनदशिक्तीमु
 रचान्प्रहृष्टः॥९॥ पुन्याननवमपुनजरीवारासतध्व
 न्यान्स्वगद्गमायभीषयंत॥१०॥ दलीकाप्यनुनयवा

कपि ४

॥८८॥

हि २

कप्रबंधरिवन्ता मामिन्यायुहं नया बहून्यहानि ॥
 नमथिप्रणपिपुरः कृतप्रतिशाप्यस्तोषीन्मुहुरव
 व्यायुतोदुस्वाब्दा ॥ १०५ ॥ ~~स्व~~ ~~मे~~ ~~उ~~ ~~ये~~ ~~मु~~ ~~म~~ ~~ति~~ ~~ना~~
 तेतोमदत्तपत्रयनहेहिपाइवोतिसौरभस्य ॥ केकेपुजे
 योयोमोपेवंसुजोतिसंगेतस्ये सौरभ्ये सेरिवस्वमेनोगत ॥ १०६ ॥
 पश्यमामतिमतिस्तनस्तनशारवाप्रसंगनवमपुकुवभंग
 माळा ॥ सूरध्रीगिरिमतिसस्मितनिशम्यद्रोपद्यावजितद
 गासुनिर्यगास्य ॥ १०७ ॥ प्रयुताव्युततुथरतरुक्मभ्रश
 वेणीवोपवनवसंतसिंधुजायाः ॥ सिंदूरस्फुटतरिकिठुके
 समेतासरजेकुसुमितपुष्पहेमप्रक्तिः ॥ १०८ ॥ ~~SSSSSSSS~~

॥१२॥

रामा न पाचरुपातका है तैर शोकोः स्वात्मानं बहु मनुते भि
 क्षा च सा थां॥ मव्या धा इति नुह सति पुष्प हा से ६ रन्योन्य
 कृतचळपणहस्तताकाः॥ १४॥ केतक्याळ धुळु सुमछेदे
 गुरुतं सक्षियद्विणगणगौरवाद्युक्तं॥ तद्वतुः प्रथममुहाद
 केनरदासां निध्य निजमहतां महागुणाय॥ १५॥ केत
 क्यानवकु सुमद्वेके गुणानां माहात्म्यं प्रमियतैव भु
 ज्यते यत्र॥ कोताया वपुरिववद्द शव्यपत्रैः समुक्षनेषु
 पवरैरतिप्रयतैः॥ १६॥ धुळीभिर्गुरुतरकटके वताया सु
 वज्ञापयिनिधौ ववर्जिताया॥ केतक्या सुमुखि विळी
 ५५५५५५ कयाळिरागदोषाः केनपरिहृता महागुणेन॥ १७॥

नो ५

॥८०॥

१०

पि ५

पश्यस्योमुकुचितामालीप्रयतैकामिन्यःकुसुमकि
 होपमुज्यमाना॥सीकरावितनयनसमदहासरोमाया
 किततनुमदमीशतोयुः॥१८॥पुष्पाणावकुळमहीरुहो
 द्वानांआमोदैरतिमधुमेदुरैस्तरुणा॥संघातेस्फुटव
 कुळाहेतेसमतात्त्वामप्रियवकुळकुळवळीना॥१९॥
 व्यर्थतज्जनुरपियामधुस्वरूपप्रज्ञातुमधुपतेनभोग
 पात्र॥भंगस्याप्यकळमशेषजनमयोग्यममालसान
 वसुमेनोरसनमेजे॥२०॥आदेशामृदनविभोवस
 तळदम्या॥प्रारब्धप्रियतमयोस्वनमदेये॥दुसमेन
 भिमतयोनिरस्यमानसकैरसिभवतिस्महादयर्था॥२१॥

रिति

॥३॥

त ५

श्यामांकाभ्यपिबकद्वकोरकाग्रेनिष्ठतविरमवळो
ज्यववरीक॥ चैजंतेऽपिहितकुचामियोपिसंसाकु
र्वसश्चकनयनेस्थिताहसंसः॥ २२॥ नतक्यः कणद
ळिन्तपुराः सुवेळ्ळुर्विस्ताराश्चककुसुमांशुकव्रतसः॥
गायत्रेऽपिकतरुणाः सुकास्यकारोवायुश्चैत्यकळ्य
दिषन्त्यगीत॥ २३॥ स्वर्जुंरक्रमुकतमाळनाळिके
स्थानतां प्रचुरफळोकरैर्विरेजे॥ व्याहर्तुं जनभरभंगु
त्वमाप्तानंताद्यिशरणमुपायनोव्यहस्ता॥ सादृश्यदळ॥ २४॥ ३
कुसुमानिपत्रवल्लीविबोहैरितिसदृजानिनोगतानि॥ काला
नाकुवकटिणत्वमुन्नतलपपेकिंनसकरकाप्यवां व्यपश्यत्॥ २५॥

॥८९॥
 ५ ति
 न २

ल ४

मदया ४

व न्याते निमिरपु जकु ज का तो स सुष्यस्तब कर्ता प्रवाकर
 म्या ॥ दद्याते रसक ज प्रहर्षिणी ता अन्यी पुः शुभवयस
 मनोजर ग ॥ २६ ॥ कुरु वरेथ विळो म्य सरोवर कमळ जा
 ल मणा लता कुल ॥ जळ पिदार परे परितः परे नु करणः
 करणै रूपत छिरे ॥ २७ ॥ सम धिरु ह्य तरीः कति वाधिपः
 कति वना मळ गंध जळ गताः ॥ विरळ वस्त्र पराः सि पि
 नु मिथः प्रमद यो पित वा सरा ॥ २८ ॥ सम वळ म्य सखी
 कर मण सि प्रविशती प्रलिवि ब विळो क नात् ॥ भुज गमी
 न विवर्तन श्रु किता ॥ प्रयतरा यतरा गम था स्थि पत् ॥ २९ ॥
 सुवदना वदनैः शत चंद्रकन भस्वस्म विभा नित तो तरे ॥

॥४॥

मणि विवित्रभिभूषणनारकं सकमळ कमळ कवना
 बभौ ॥ ३० ॥ रसकरे दयिते परिषं वति प्रियतमा स्य वि
 धौ परि कृपा ना ॥ यति सपत वधु वदनाब्ज मै न्मुकुळिता
 कुळिता छिद ग्गुनति ॥ ३१ ॥ तमभिह सरसैः परिविनु
 कमळिनी कुसुमेषु कृतानना ॥ तत इतो न ग यतम सो मुहुः
 सुवदने वदने सुवद सरसी ॥ ३२ ॥ सपरिम गतां क
 मळांतर परि सिषेव सराज मळि व्रजः ॥ सुवद नूव
 दनं तत उद्गता दशवती रवती व्रगता भुवतू ॥ ३३ ॥ शि
 रसि पुष्प निभा अनुनासिकं पृथुळ मोक्षिक भा जळ
 बिंदवः ॥ उरसि हार समाः कमलो वधु मंदरे ता दरे ता

४५६

* यि - यि

॥८२॥
१२

मभिया न्यधातु ॥ ३४ ॥ तनुतडिळसदुवपयोधराम
 तकरांस्तिमितां श्वकैतेबरे ॥ जहुरुदी देयजनाश्विरमा
 नितां समदना मदना ~~स्विरमा~~ मितना नायिकाः ॥ ३५ ॥
 विहितकपविनिश्वसितोळ सलुळकं जाळसमाकुळि
 ताशुकः ॥ जळविहाररवार्यभिकोभवत सुनयनान
 यनहितुरागितः ॥ ३६ ॥ विशदितातुळदंतनखदति
 पिशुनिकवपयाहितिपर ॥ मगदशोरनिमुद्यमबोध
 पज्जडवतोळवते नविबेकदक ॥ ३७ ॥ कनकमौक्ति
 करतपरिष्कृतः प्रभुजनाश्वितनौ सुरपत्रकैः ॥ बहु
 विधांभुजभंचळितैर्बभौसकळयाककयालुनिभ

धु

दक २

॥५॥

सरः ॥ ३८ ॥ अगुरुचदनकुंकुमसद्वैसैः कनकसेवन
यत्रसमुक्षितैः ॥ प्रियजनेषु जेमप्यतिरागमेतु सवसति
वसतिः सुदशात्मनोः ॥ ३९ ॥ तुरणिगाहनतस्मजलत्र
मप्रवहवीथिमिषादनुकुर्वती ॥ सुतनुनाभिवलित्र
यसुत्रुवागरमतेरमेतेसरसीरुसात् ॥ ४० ॥ अनि
लनीतपयोवसनाक्षयितूविशदसैकतसज्जघना
क्षयितू ॥ जलसमुत्पदशैथिकरस्तनीधतरसातरसा
धिपतौधुवः ॥ ४१ ॥ विळुळिताळकशैवळसंतनिश्च
ळविकासिसरोजमुखीक्षयितू ॥ परिविवर्तिनमी
नविळोचनामधुरसाधुरसाळिनिनादनः ॥ ४२ ॥ वि

१२०

॥९३॥

१३

५२

धुमुरवी वदना न्यधरी कृता प्रतनिधीनि विमृष्टवि
 शेषकैः ॥ अरुणपंकजि वरकोचना न्यरतिकान्यति
 कान्तिदधुर्जनोत्तर ॥ ४३ ॥ सकलबाद्य विज्ञोषयिना
 दितं बहुसमृद्धि समृद्ध जना कुल ॥ धर्मिने मानत
 रीविततांतरं सुरसभा रसभामजयसरः ॥ ४४ ॥ अधि
 नुवस्त्र समुन्नत मंडपैर्बहुसुवर्णपटोद्भूतकेतुभिः ॥
 चतनडिद्विरिवांबु ~~मि~~ धरुर्धता सुसरसासर
 सानभसः प्रभा ॥ ४५ ॥ बहुलनोभूरवद्दुज्ज्वावतं
 सरजसं सरसी पुष्पिनं वभौ ॥ नृपतिवज्रितया बळ
 यावतं निजघन जघनं वसनैरिव ॥ ४६ ॥ ॥

५१

वरतनोरप्रतुष्टितारका ५ ग्रहगणाभमभानिमि
तानरे ॥ वदनमौक्तिकहीरळळामकं जळसमाकसमा
ननयावर ॥ ४० ॥ विरळवस्त्रसमावृतमगकसक
ळसुंदरमाकळितप्रियैः ॥ मगदशां प्रमुदेहिनुषामभ
ज्जवनिकावनिकामविदीपिनी ॥ ४१ ॥ अविस्मृतो नतिरुण ५
धृजितमहिषुस्तिमिततावयवेष्वरसो धरः ॥ वरुण
देवतिका विहृतिः स्त्रियो रतिरसांतिरसा सहिवारुणी ॥ ४२ ॥
नभसिभप्रतिमैर्जळविंदुभिः शिरसिपुष्पनिमैर्दयि
तामिथः ॥ विनिहता अपिरागपराबभुः प्रमदकास
कामशरैरिव ॥ ४३ ॥ इतिविधायविळासवतीव्रजै

11541

54

बर्नविहारीमवा ॥ सुबद्धमः ॥ मदकरेणु निरीश
 उपादिशाह जवर जवर जितमानस ॥ ५१ ॥ तमधि
 रुध्यजवाद्रवि मादवेपरिवतोधिस्तैविनिवदित
 स्पेदितीरमभस्यदादहुजवतो जवतो विनतीवे
 जनविहीनमनकैकतंस्थिर सईवावरमस्तमयभ
 वत् ॥ अपरिदश्यविधुग्रहत्तारकजनसमस्तसम
 हिपदोद्ययित् ॥ ५२ ॥ लक्ष्मिविहायजवाद्रकमधु
 कसचकितेणदशादधतीनय ॥ तत्तइतस्तनिरीश्य
 मितविनीस्मरमतारमतामभवन्मुदे ॥ ५४ ॥ परि

हताशुक्कदर्शितकामिनी जघननाभिनिर्तव्यवलि
 स्तनः॥ मरुदह्मदनामिसरवो नृणारसहसा स
 हसाभुवमाश्रयत्॥ ५५॥ अनिलनीतनिबोळक
 वाचव्वास्मितलवो कलसन्नयनाव्वा॥ सुवृळि
 तास्यचळमणिकुडव्वा पुनरसौ मरसौ रव्यकैरा
 भवत्॥ ५६॥ कलित्वारुणि वैष्टुभास्करे भव
 दशेषजनो निजुपूर्वजेन॥ संधिवारुणि कारसिको
 महा नरमतेरमते वरजोजनः॥ ५७॥ सपदिह सउदी
 द्यविभोस्वयं जलुविहारमनेकबध्नु ब्रजेः अपि
 स रागाश्वापरमहिमैस्तुमुदिनी मुदिनी नमना व्यहो ॥ ५८॥

- प४

॥८५॥

धृतयथोचितवस्त्रविभूषणा अपि विरागतनुःस
मरजयत् ॥ मधुसरागकरैर्मिहिराथनत्रतरुणिमारु
णिमानमुपाययो ॥ ५९ ॥ जलविहारचक्रादधिकश्र
माइननभोभूरगरो करोसुकाः ॥ दतविळवितमु
ज्वितारसाप्रियतमा यत्तमानमनाळयान् ॥ ६० ॥
भानवीयकिरेणैस्तरुशाखाः पल्लववमपि
कोरकसंघः ॥ विदुमलमधिसायमनगः कामुके
षुतरुणवमियाय ॥ ६१ ॥ पर्णजाळगतभानुमय
रवेर्मेदिभिस्मरशरैरिवसाय ॥ मानसोन्नतिलतेः
हृत्तरागैः कामाः साधुचजनोभयदाशु ॥ ६२ ॥

॥८५॥

लोकावदुषि सरागमशेषसाध्यरागवतिकाभि
 जनानां॥द्वयमाशुददशोनदिविचयमनोप्यतनु
 रागमियाय॥६३॥पञ्चसधिगुणमित्रसदस्त्रवेत्र
 विदुमळतांकरिभाव्य॥धनुर्मैछदबला॥प्यभि
 सत्तुभत्तुरेवनिळयप्रियकर्तुः॥६४॥लोकावदु
 रक्तलेवारिपौरप्यस्तकाळइहलोकाविभुसं॥मित्रता
 मळभलेबतदाहोकीलयेहिमहतांचरितामि॥६५॥
 विदुलानिनिमिराग्युदयाइःपश्चिमाहिजळशेळगता
 नि॥हेतुमेवकळिता॥ध्वंकरांघ्रिः॥संप्रमेनिशिरसानु
 विवस्यान॥६६॥

॥८६॥

न २

व ५

उ ४

मंडलीकतधनुःकुसुमेषोश्चक्रसंभ्रमपरसत्कारवा॥
व्याभुकावतुमभस्मविभातिप्रसगव्यमभितोरविविव॥ ६७ ॥
विवमवरमणेः प्रतिविवपश्चिमाविपयसिप्रचकारे॥
कुकुमैकंतविकेपनसंध्यावीतकंभुककुवाविवनौको॥ ६८ ॥
अंशुमाळिनिपयःप्रविषदावशवोदरोनातमविरजुः॥
मुख्यमेकमर्षिंयांसपिसंख्यविदवोदितमतेबतश्चन्य॥ ६९ ॥
संभ्रमोविकळतांचिकरास्योरोगिलाप्यरुवितांबरमोदः॥
काश्यपीपतनमप्यनुवेकंकारुणीस्थितिरिनेविनादाभ
त॥ ७० ॥ रुक्मजं वसुमतीयथुपेदीधर्मगोपनपरनुपिधा

न॥ स्वामिसंख मद शयन भानो बजि पुर शकळा भ
 मशेषः॥ ७१॥ पद्मिनीर सकैरुप भोक्तुं संप्रसाध सवि
 धेव समस॥ ला सुळीन मधुपाने दृष्टुं कोपवान्किमरुणा
 स्तमयासीत्॥ ७२॥ धाम धाम निगतं समया विं कुजकं
 दरगाः तानि तमांसि प्रोक्तुं सति बहिरे सनिपातः स्मोजसा
 ननु मुदे मळिनाना॥ ७३॥ सांध्यरागपरिरजितमभ्रकोह
 पात्रमिव बहिसुतं॥ एक शैव शंबर शायोर्वत्स कुकु
 मसुप्तजितमोभात्॥ ७४॥ भानुरागः शशि भगदहीनः
 न्यमेव दिनरात्रितमोभिः दिग्विबरहितमळिनं रचयामाव
 ॥ भौहृदिवस्तदजनस्य॥ ७५॥

५३

॥९७॥

९७

प्रस्थिते दिनपतौ परलोकगर्तगद्दरगतैस्तिमिरौ मयैः ॥ भिक्षुधीव
 रकिरातुगणैर्वा लोकमार्गपरिशोधमुपातः ॥ ७६ ॥ कर्मसाक्षिणि
 गतेस्तमशेषतामससुसुक्तमार्गनिरोधं ॥ नाबन्धविवनियन्त
 विहीनराज्यमस्तसदससुवैविकं ॥ ७७ ॥ भानुतीव्रकरदग्धध
 राधारक्तनीलपरमाणुसमूहैः ॥ संततेवजगतीतिमिरैर्यदुक्तता
 तदनुकञ्जकताभावात् ॥ ७८ ॥ भस्तेवकमकादतभगैः लोक
 शोकभुविषमवयैर्वा ॥ एषानाभिसकिलैरिवत्किमाकाम
 यानविधयेतिमिरौ धे ॥ ७९ ॥ सातलारण्यपकापिसुखे
 र्वावुष्टमानसि वयैर्विततावा ॥ स्वामिमित्रपितृव्यवकपापैः
 संततेवतिमिरैर्नवभौभः ॥ भूरिभास्करनभोभ्यैर्युग्मज्यो
 तिषाकिमपि क्वचित्तमार्गाः ॥ स्वागतान्यपिगतानिवदसः

स३

१४६०१२

५३

॥१०॥

च कुरु कुरु सैविनियुक्ताः ॥ ८१ ॥ कथं व्यापमस्येव
 मनोजभरपतेरेकचभाव्यानपवारणं तिति ॥ ज्योतिर्वि
 वारे स्तरुणान् सुदुर्निकादृष्टुं शशं सुस्तरुणं वभग्यहा
 न् ॥ ८२ ॥ ६५ ॥ यन्मानायमुनाधरीकृतसतीशानाच
 रित्रैः पितासहीतिर्दिजदेवपूजनरतः श्रीविश्वनाथ
 स्तथास्मिन्नेन श्रीनरसिहविंतेन फळेदामोदरेणोदित
 काव्ये श्रीभगवत्ससाद्वरिते सगदिशाख्यो गतः ॥
 ॥ ६५ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥

x : रमय

श्री गणेशाय नमः ॥ विभावरीसोऽङ्गुष्णे सुमुञ्च मे सपिस्व
 सद्यैरुबद्धा वसाशया ॥ सुपुष्पकेशाभरणवकामुकी बभौ
 निजे शागमवात्सवाया ॥ १ ॥ सुमौक्तिकप्रथिविराजिता
 तारवितानमृध्वं विततततातर ॥ ग्रहोदसद्यै विशदेः समचि
 तं बभौ नभः स्फारमिवास्मभरयित ॥ २ ॥ सुजातविबेरुडुभिः
 स्नमततः पात्रे सुरां पुष्पापिका स्नमततः ॥ वितर्क्य राभारतिदौः
 स्नमततः पपुः सहती वीरिदासमतः ॥ ३ ॥ पीतासवकोपिव
 पाबनुद्वर्णका ताधरोष्ठं चतदास्यभेद ॥ शोभंतथैवानुचकार
 मत्तद्वक्का ताधरोष्ठं चतदास्यभेद ॥ ४ ॥ हृद्यानुनीतापिसमा

॥६९॥

११

न ताश्चिता का तं मदेनाय समान ताश्चिता ॥ उभोरसेना ठस
 मान ताश्चिता ववे द्य हती र समान ताश्चिता ॥ ५ ॥ अस्या दृशः
 पौष्परजो व्यथा हरे व कोष्पणे वा भित्ति मुध कामिनी ॥ आ
 दृष्टु का ताम परा रसा तारा मुहु भुव वे वषणे र सो रुटः ॥ ६ ॥ स
 र्व स्थ धानिनः स्मरस्य निवृत्ता ह ध्वं निवृत्ता रित नी वी मा क
 मि तु कर कम गत पक्षः शनै रु धे ती ॥ वामो धे मि वि तैः स्मरे
 धु नि शितै रति थ क द म तैः स्मितै र्मान ध्य उ क को ठ कुं उ व य
 गा य के स्मरो दी पने ॥ ७ ॥ कर रु द्ध कर सम द हा स्य न मि ता स्य
 न न ने ति सा चि ने त्र ॥ उ र री द्ध ता ग भि तैः नि वे धैः प्र म दा भू
 प्रति दा र स प्र दा तुः ॥ ८ ॥ अनु भा व मि भा व स ल ग भैः स्मित द

॥११॥

तं गुणं तु जनादिपतेः ॥ अपि वामदन्ता कृतो निषेधः सुर
 स्नाथस्य पिधिर्वत्तु वभर्तुः ॥ ९८ ॥ परिश्रमं वामनी कृतो च
 स्तनकुंभादयिते ननु वितारया ॥ यकितै प विटोचनाधिनी
 विप्ररुशोधाशुकरं कृतो रुबं धा ॥ ९९ ॥ वदनं सकं च सुमुन्न
 मया धरपानस्तनयोः करं रसाष्टे ॥ मुहुरादधतिप्रितोरुव
 धननहने स्वदस्सुकातराक्षी ॥ १०० ॥ रमणे रसभावतोर
 मप्यारममाणे कले नूपुरचुकुज ॥ रातिनिर्दयतां सरवी पुन
 न्यारसिकस्याशुमुहुः प्रशंसतीव ॥ १०१ ॥ पञ्चकुं उञ्जमाकु
 लुलकं सस्मितभावकेदुगानतास्यमुहु ॥ धिनदद्रानं वद
 विनताकुजमाकव्यधर मुहुरचरं रता ॥ १०२ ॥ कचनपुसिजि

॥१००॥

१००

तं नि कुजे दक्ष्य को न्यी नित दोषिकं कृष्णनां ॥ रणितं मणितं च
 स्वर्ग देवो भवतु नत मनो जज न्यभावे ॥ १४॥ इति कुं जसु पुं
 ज भवति शेषे तरु देवो शिबिरा चित्तु देवो ॥ मदना स्त्रि वमा
 कल य्य राजा यनुरागी समि यय पोर हनी ॥ १५॥ पुरु हन
 तदि शा कळा धि नाथ समयाया तम वेद यं मु प्रस नता ॥ अ
 वल्ले वत भि स्त्र के शपा बो व्य करो द्वा ग परः कर कि लाय ॥ १६॥
 उदयादि गत रत्त दा भुरा जा जगत स्ता मसता विने तु कामः ॥
 विशदार्थ विधि प्रद र्श नाथं निष्ठ भाभि र्ज गती स्म रं द्रो गो
 ति ॥ १७॥ शन के रु द या य ल सुधां शुः कळ या भू रू प या तिम
 सां तरः कि ॥ कुमुदिन्या कितार का ग्रहाणां परिगोथ्यश्चम

वेदमते चरित्रं ॥ १८ ॥ अति पादच्छिंदुरहं विंबोचिरदिग्माः
 सन्नुपागतप्रियायाः ॥ विवभावनिकप्रभा मुनोवत्तपते
 हेममयः शिखीमुखोवा ॥ १९ ॥ उदयाचक्षुः गमोचिरत्न
 सुरपाशाधिरसीधरं भक्त्या ॥ वडया न्युपरि प्रतापनाथो
 मुरवर्धुः पट्टः स्मरस्य बाभात ॥ २० ॥ मित्रः सकर्म
 स्मदीतव ^{सुध} पागलो वारुणी स गतोस्त आरुते नय दोषोरिव
 लभोपिव जोगतामसाचारमध ॥ वदोपयो रिछितानां इति
 तुकककळारा वम्भुदि आनां दयाको पातेरक्तः कर्मकर
 निक रोदिदु सोमः सभायात् ॥ २१ ॥ उचाळाभिर्बडवान

॥१०१॥

१०१

कु४

लस्यपरितः पुष्पाग्यदि हरोद्धानंग भुरवन्तु राथयनि
 ता श्वासोष्मणाठि गितः ॥ रोहिण्यादि पुरागवानिवभृशं तारा
 सुतारपथं ताराजीवन नायको थशानके रागाकर ज्यानदिक ॥ २२ ॥
 मित्रेगतेस्तथिरचउरोयिषिदिजाधियोरुन्ननि धेः सुलोपि
 सन् ॥ वृत्तानभोगे धितनमहताकाळेयितशादिवैतिस् ॥ २३ ॥
 रयः ॥ २३ ॥ तरुसन्पि कुंजपकाश रं धिगाभिः सितरश्मेरु
 यिभिः ततावताभिः ॥ विळ्ळालमसी विळारिनीना आभिसा
 राथ मिवातिथि त्रये के ॥ २४ ॥ अमृतद्युतिबिंबमत्राभैः
 कुंजुमे सवृत्तमात्मजातवच ॥ प्रथितैरिभौकिकैः सुकाजै

५ १ ५

५२

॥३॥

रवकीनैरिथदिक्पठिक्कि काभिः ॥ २५ ॥ १२५ः स्नाते वाहि काम
 जेनु पयसाक्षीरा विरुद्धे तायातः च दामि लोकात्तुरसि वावत् २
 कानंदाश्चिर उट भितः ॥ विश्वतामस संचयेन मकि नंदारै
 रि वक्ष्माकि तं शुभ्राशोः किरयै रफरु दिवशर न्मेद्यै नवः ॥
 दित ॥ २६ ॥ उमानपादतनयो पिच पुष्यवतौ स्थ गा हवौ ॥ १३३ ॥
 परावनि शं रचुळे ॥ १३४ ॥ धान्या न्युद न्याने जनीते मरुत्तवाणि
 पादाहूतानि सुधियो मिथः सवो न ॥ २७ ॥ सखाचनः पूर्णकि
 लः कलानिधिः कामी वपनि न्यभिमानि नीजनेः ॥ वियोगतः ॥

॥१०२॥

अतिधिकृतः शनैः कसतापकतुभीतइवैसथोऽवरं ॥२८॥
 स्मरबाणतैविमोगितिरतापनचंद्रमसदिवगुतैः ॥परि
 केद्यविळेरयनीकिन्नाकिनुकोकेनकळकईयते ॥२९॥अ
 कंकेपिवदंति केपियमहीविंवराशचापरे केपियोमस
 राजकीनमधुपपंकपयोधः परे ॥तत्रेहकळयेवियोगिव
 निगधोसोनेत्रातिपातस्युरळदमेदीवरमेचकठुरजनी
 नाथसमुज्जभते ॥३०॥ किमथाचक्यपतिदमवडवावदि
 प्रहारसुरस्फोलेहकिपातव्यजेनुतमसोदंशोदिजा

नीलभस्मि
ता

नाधनः ॥ नेदने दमिदं चनेवर सि क आव्यो क्ति राक प्येतामा
 निष्ठादयितानि शा कि मु कला नाथेनर उदयते ॥ ३१ ॥ रत्याग
 भित्ताम ~~रुक्मिणी~~ कि श्याटि की पेटिका कि म प्रकर डि
 का नृगमदा पूर्णा नो रं बरे ॥ कि त्रे को न्य ज ये तत ज्ये मनि शा
 कष्ट सभ गंध ~~रा~~ राह ध्यान परो नु तन्मय मनाश्चो साहि धु द र म
 ते ॥ ३२ ॥ किं रा मा नु ज भाळ लि त ति ठ कः कि पार सी ठे र व नो
 द पयो र भिमान वार प म्भ गिः स्मारो ई च द्रः शरः ॥ किं वा वार प
 क्र भ ग्न र दनः शु गार सि हि अदः किं वा व्यो म सरो विसं विजम
 ते चंद्रो ध ना ह्नि व तः ॥ ३३ ॥ इति विश दत या ज गत्यरी त चिरम

॥१०३॥

न ते २

103

नु३

जलो वयपयो निधेः शुतस्य ॥ पुनरभैदथो मिथो नुरगीर
 शिकज्ज नो मद नो स्वनेषु सक्तः ॥ ३॥ आये यधिषणा यलो
 के रण तन्वारमो या ता ॥ अज्ज च भुंजनपने सुमनो जा पयित्ति
 यो ग्ये व ॥ ४॥ जीति ते शुक्लं य्यप्रति व वमु के वतां ननो ये
 ति ॥ अंजे सिमन्तनि ति मिरे परिणत लवनी व ता फेरे व तु ॥ ५॥
 नु पगीति ते नु गण न अरु भियम धुपो धर ति वसुः ॥ वरिमु ये
 के विका ताः सु मनो वली विहारार्हाः ॥ ६॥ उरु दिगि भतुः
 कत नय वाक्या ॥ मुदि तम नस्को वा भि वदना श्रु ॥ ७॥ अ
 दार पत्ति चा नु व दे ती ॥ तां रमणा ता प्रेम निमगना ॥ ८॥ का

मिनिने ध्यावतें गे मा नव कस्ये वमत ॥ वन्ता विजा र्यप्रभातका
 मि नमुत्त ज्यगत ॥ ४० ॥ उरुमान दा मुदर तो तिका मप्रिया
 खरिच सु अतो दित गुण प्रसारा हिता ॥ समुद्री क रोषियदि
 स्तुति पृथ्या मिमा नैवे दाये न प रिवापने थं जसा ॥ ४१ ॥ उ
 राय हो यो वन हानि कार गत वयो नै ति पुनः सु दुर्लभ ॥ दुर्गस्थ
 वं रास्थ म सद्र मत्व ये ल्य बादि ह त्या कत ना अ को चना ॥ ४२ ॥ रा
 नेः स्थ वं रा स्थ मतो जिता हिरः अजो नो ने स्थ प धै र्य को वना ॥ ति ३
 दंत रच्छ त र्जन्या पि को वकु ड छ र म भि भंग निज गा दसा खर पी ॥
 मही प्र वं रा र मणी सु यो वना सद अने जो ध प दा शुभ ध्यमा ॥ स

जिता जि
 रूद्र बापा
 वः ३

19081

सेयते स्मद्वि। मुख्येन कामिना सरयं नते नेत्यवदत्त सरयी पुनः
 ४४॥ अत नो न शत दुक्तिमिति ऊं जाटका तू हंतवान्ने इरुकरु
 पे सरसात् ॥ नहिने सधो गदनमादि पती प्रमिता क्षराणिनि
 ऊं गीदपति ॥ ४५॥ प्रकृतियपकने त्रेमायमस्थावयो मेस्तकव्य
 लुनकाते यौवन मुग्ध शीले ॥ ४६॥ तपति दृढ गतामादि नीपुत्रिणो
 त्वयसि ॥ ४७॥ कळय ननु पुनर्मे वस्यसि वयोभिः ॥ ४८॥ यद्गुणगतयेत
 द्यापित मुग्धमाकः सरयि जन कृत उजां सर्वथानावतो वस्य पुन
 मयपुत्रास्ते मादि नीपुत्रिणे के रपिक तशपथतं भामिनी स
 ब्रवीतां ॥ ४९॥ किते मानेन मुग्धे शुचि हितमधुना ॥ ५०॥ रितातेति

त्वयसि ॥ ४७॥

॥ ५१ ॥

काते किं तू धी भा स्थिता विरचयिष्य मपराः प्रे मरुता फल्य
 मा जः ॥ मारा भनो ययौ या मुनि विरति रसो रुद्र नि ह विस्व
 मन्म बुद्धि ह्यो दितै वं शक तन यन ज छ स्व धुरो लो क
 ना भूत ॥ ४८ ॥ नन रे म गमन विध स्व बाळे स्व पादि निजा
 जि राः श्रमो ति ह ॥ समु धु प ल व ली क्तानि कु जं स रि श
 न के रुप या हि पु ष्पि नाय ॥ ४९ ॥ मामा गौ रि ध्यां ते मे षी वि द्य
 न्मा बा धो त स्व भो ॥ मार्गे द द्यो गो ष गच्छः कु जे सु रं प्रे मा स
 व ॥ ५० ॥ इत्यनुवार स्वा कि व यो मिः प्रो ध ता ये ता न गा वे का
 रा य प क मा षा र्थी य क र र्थ का मि नि वा स का पि नि नाय ॥ ५१ ॥

॥१०५॥

१०५

कांत ४

हस्तैः वतन्तीसा मंदाया तापीनोरु सावू क्षिप्रया तीपश्चात्ता
 शोभो जोगिः दृष्टो ध्यानं ॥ रक्तकंठप्रणेशं प्राप्ता तस्मिन्नेवार
 ह्वाताभ्यां ऊजे प्रेम्णेष्टानदुर्भीता काम क्रीडा ॥ ५२ ॥ परिष्ठा
 जं त्याग्य भगिन्सारि जायानौ यं प्रसूता मिषतो निमुजे ॥ विवेक
 योर्भोरभरणयुगोः क्रीडा प्रवृत्ता विपरीत पूर्वो ॥ ५३ ॥ कांशीम
 गिप्रकर करैर्न रायिते वीक्ष्योक्त सज्ज धनरसा प्रभावती ॥
 रे मे पालिद्यं नतिमिरे पि हासय नूने के मुहुः पितृवती प्रभा
 नेता ॥ ५४ ॥ सरवी वसरया जध्यन विवरञ्ज उचं प्रवृत्ता भुक्तिरा
 ह्वाताभ्यां ॥ क्रियो तुगे श्रीरिंशं नौ भुक्तस्य प्रदानतो ध्यानलके
 पिकस्याः ॥ ५५ ॥ मानाचका मान भतीग भीर यित प्रतीनान
 रवाना २

जि ह ति थारा नू ॥ पश्येद्वयञ्चाधिकसूत शारवां प्रावादिना निन्य
 पिकापि ह स्या ॥ ५६ ॥ इत्युक्तं वाचमदेमदना ॐ ऽऽप्रात कनक
 चदना ॥ इति गे हा दे व गत वती हंसी ~~कथा दनुमन्नी~~ ॥ ५७ ॥ पश्ये
 पञ्जातिं च मेरुं धुनोना तु कुरु सत्य लभतु इमं तं ॥ च ह किमु त्के ति
 बहुराशयं करेण कश्चि नू दृतवान् र तो ~~ल~~ ॥ ५८ ॥ वन्या वरु
 ताति क का ति क का येनें द्रनी क प्रवाळ कठितां शु क वप रिम्या ॥ ए
 बोध्यन्धारु वयसं सुमनो जती कामी हे पि ता भज जगद् दयका न्य
 काते ॥ ५९ ॥ उक्ते वंसा निभृत निपुणो का तु के नाथ का ता मं दं का
 नाय्य त नुरसि को ह्यत्यंत त्रानुभातं ॥ सा द्रान दो ल्क व पु ल कि
 नू त्यक्त स र्वा न्यक्त स्या प्रेमाञ्छ वा ति थि क व स ना यो गिनी बाध
 र मे ॥ ६० ॥

गत्यात्र
 विजित
 वती ३

॥१०६॥

106

रात्रिमेताकृतमध्याह्नात्तुकीडासस्ताविगच्छितमाना ॥ धूर्जन्ने
 त्रावाछितकच्छाभञ्जिनीकाथपत्तुतवरत्रा ॥ ६५ ॥ स्फोतासि
 सधियेष्टुंयधिकपकेनोचिन्तकठितास्यपिकाते ॥ येतुतेभयमि
 तोस्सभावभापयश्चरतिरागविभावैः ॥ ६६ ॥ दन्विर्बित्तवग
 ह्मदितंतवाप्रियस्तस्विप्रणयंप्रकरोतिनः ॥ इतिनबोदपधूरतिका
 मिनासमनुनेतुमवादिभुक्तुःवनैः ॥ ६७ ॥ कालेतेधनकुम्भ
 डळीविशाळाश्यामातातस्तुगिनवाबरेत्सनी ॥ स्फुरितधारसि
 कजनप्रदार्षिणीयसंपुष्टतनुरसभाधुकाभिभाति ॥ ६८ ॥ तवेय
 मनुमध्यमेतनुमदनिर्बस्थळीरतेवसतिरंजसासुमनस्तासु
 मेरादिप ॥ मरारजतमेरवकासुतनुभातिष्ठस्वीवरेत्यवाद्यमि
 तकामिनारतिरसोत्सुकाकामिनी ॥ ६९ ॥ अभुञ्जेच्छपयेप्रियस

॥८॥

रिविशालां शिखरिणीं महिं चाति ध्याता नृकुसुमं भुजं जा
 मुहुरिति ॥ अतिव्याधितं व्याधुः कुरुते पेडः मरुभारं अकुरु
 क्रीणामुधारमृतगरतिः कांतवन्वसा ॥ ६६ ॥ ते मणिमध्यमोक्ति
 कर्जभातिनिहारव्याधुः किति ॥ इडमिहो हे त्येकमस्तं स्वप्नुरयत्
 ज्ञापाशागच्छ ॥ ६७ ॥ कर्जं तपिश्वा तपिश्वा व्यपीक्षणे स्वप्नप्रयत्ना
 द्यधनजया किति ॥ कांतेन हाभारत पर्वस्य हिते कति पिमन्यप्र
 युता रिक्किचिर ॥ ६८ ॥ अस्याः त्रेमकलाविशेषविदुः मोदुः शा
 सेनो दुर्दुः पां चाक्या वनि सनयनयस्यः काम्यारश्च विदुः शा
 रु ॥ भारस्याद्य रमाभिकल्पमेकं पोजातः किमिह सुकः सरथो

॥१०७॥

१७

जाय

ते धृतवान् करस्मितकसद्वक्त्रां नेनेत्यानतां ॥६८॥ इतिस्तुतय
 भिमानहृत्यचौरैरभिसौरैरतिरागभावहोवैः ॥६९॥ दण्डादण्डा
 भवज्जनानां भवदण्डानिभेकधूरिवाक्ते ॥७०॥ अपिधर्मपुम
 यमुख्यभूषेनुजकामो कृतराज्यमद्भुततत् ॥ अथवेदविधि
 श्रुत्वाधितो न्यतस्मिन्निष्कारतएवयुज्जनानां ॥७१॥ मदनोह
 जमेवभाकळप्याव्यथहंसः दण्डादण्डा रसोत्कारस्याः समिपेवक
 मांकागविधातुविहृतिंयातिमनः सतोदिसंगत ॥७२॥ हिमस
 हतिस्त्रीकराक्षरुपांभ्रततीनानवपलुपेबुदेज्जुः ॥ समयैविकज्ज
 लोरातातेरसिभानामिबपिस्मयस्मितो ॥७३॥ हिमानिबै
 म्बिहृलभामहीशहाः प्रकपमानाविगच्छस्सुनकाः ॥ मिथोमुहुःस

द्वय ३
 स्याः २

इतदतकोरकाः कथ्ये विदे ज्जर सिक्काइ नो रुकाः ॥ ७४ ॥ पार्थ
 क्यार रुसिदभग। क्षितिभुरवाः सुखा लघु वृत्ताः पूर्वा द्वे नितभु
 गनविस्मृतपदा उ स्थायि कृत्वा रिपाः ॥ कथे देहिगर्हण पाळि
 रणे विज्ञातिरुतरत्तणरे सुः सादि सुखप्रदरचर म हो पाहा नुय
 नो रुका ॥ ७५ ॥ अश्रुय तत तस्मिन्तो नि पयसा धारानि नादाग
 वां मथे गेरि सनिः स्वनश्च वळय क्वाणे हुहु मिश्रितः ॥ अथाना
 मपि नट ससं च विहिता कंड यना स्काळ नारा वास्त न्मुर वरी द
 ले दि तु मिताः शाळा सुसं उपरिरे ॥ ७६ ॥ प्रसू पेथ वचो पनानि
 यळय न् आ दोळय न् पारि जा न्य भः सुख लये न् रज्ज सि सुम
 ने वळीः शनैश्च लये न् ॥ आतानां अमरी करान् कवळय न् उद

॥१॥

कथं प्रोषिता वं तेभ्यो व कथं सुमानि मिहि काश्चास्तान्
 कारी मरुत् ॥७७॥ बह्वाना ऊ कथं कथां शिरसश्चैका
 य ऊ पातयन्तु ये विच्छिद्यन्तु दुष्परजसा सोयित्यमा
 पादयन् ॥ ह सास्येदन्तान् पुनश्चरन्त्ये प्रो ह्ना ह्यन्यामिनः
 कांताना भूमे वस्तुन मसिचिवः प्रानातिको मारुतः ॥७८॥ नै
 सेवं समयो वयो नवर सो हं तोति ऊ जो पि वा दृष्टाणां न वप
 छ वा गुच्छिद्वै यो तीं बहिः कामिनी ॥ रत्यं को पुच्छ काळिका
 न तमुरी नस्तौ न शावे दणां स क्षाभिः प्रतिच्छेद्यन्ति वज्र
 गत्यां जोष्ययासी छने ॥७९॥ कल्ये कापि पक्षयधोरितरवा
 नाकपयं ग तुं बहिः रद्याथियकलावती गुरु जन श्री जवती स्मे
 छति ॥ कांत को उगे माथ हार्द वरातो ने छ इस सक्त योः शोथि

वे ४

व्यंक्षणतः क्षणेन वृत्तांशेष्वस्य हृन्नास्ते ॥ ८० ॥ प्रसाद्यवामा
 मधुरैरुपायैराच्छिष्यनीवीक्ष्यनाशयस्य ॥ पुदायधारावधविप्रपा
 तः पर्यः मनस्यदनत्रौल्लहास्तु ॥ ८१ ॥ हस्तेनैकेन वक्षोद्यनमपि
 जघनं आपरेणाकुळाक्षी संछाद्यैवानतां गीस्मितलववदनां स्वस्त
 केवांश्चक्षुषा ॥ देयं मेकांतवासः किळकळललनाहंतपश्यतिमा
 गीकाकृत्यैवं वदतीदिगुणितमदनः सस्वजेवाप्यचुर्वत् ॥ ८२ ॥ धू
 पद्विकृतिचोचनारसपुलकासंप्रेक्षमाणपतिसौख्यं वदसि हस्तजक्ष
 तचयूदतक्षतं आधरे ॥ सव्येवरत्रमनीविभामनयनापापावसव्येचक्ष
 कुवासासहसामनोरतिगुरोर्गेहाद्वैरागता ॥ ८३ ॥ पीनाकुपितसह
 तैरुवच्छनेनाध्यायवदस्वच्छीरोमाक्षी जघनं विवृतनयनं संवीक्ष्य

ही २

११०९॥

१०९

॥ मुकुः ॥ निर्मलसुस्मितसामिकाकुचदुभिर्दत्तागुच्छीतजनैः पाच
 तीव्रसर्पविलोक्य शयनकांतापतिनीतिवान् ॥ ८४ ॥ आरक्तालसलो
 चनं सपुत्रकं विलसत्केशस्रजं जंभारौ रश्मिभ्रमद्वमरमयुमृ
 क्षपत्रमुखं ॥ परमं तीक्ष्णदर्पणे धरमथो नदोरुहौ वासुराधो द्यौ
 वाह्विदेशाभिरुसरसिकं रचांता नगे हासता ॥ ८५ ॥ देयमेव सनं र
 साञ्जयशुभे कितेन गुतिद्रियः सास्यधापितवास्तिकञ्जलव
 र्खगुठासीत्तदा ॥ तथैकेन पराहृतं पुनरपि प्रत्येतिबुध्वाप्रिये
 कोप्यालोत्तदशिक्षिमाक्षिमिच्छितैरन्ध्रसात्रेत्येवाक् ॥ ८६ ॥ कै
 त्रयासक्तकराशमुन्नतकुचास्यक्षणुमध्यापतिसेगेमध्यविषगम
 किममूदः क्षेमं तु विज्ञापितुं ॥ सीमंतभरजैरुडुभिर्दधती नीवी
 मुकुवधती पत्रयती मुकु रे कु र्वे यपच्छदक्कीडा गृहान्निगता ॥ ८७ ॥

॥ १११ ॥

मंजीरशवैः ऊसुमे पुञ्जन्यनिहातिनिः स्नापानिभैततागी ॥ ७८ ॥
 जादयाश्चैव तस्त नोद्यारिचन्नात्रपा व्यौहृदमडौ नवा ॥ ७९ ॥
 हंसरयपट्टोदयमेव्यतोविभोः परागभाषै शस्यनिजेनमो यिताः ॥
 प्रसुतिबधातुसुमनोगणाः प्रियकोशान्तयोषाः पशवोपिबधनावा ॥ ८० ॥
 हंसागभाषास्निहिमानिजेनसद्योगिनोभेदपरामिथोपि ॥ प्रणोदि
 ताः प्रेमभरादिवापुःनिंसीममानंदरसरसशाः ॥ ८० ॥ चरमान्चक्षु
 द्वाकाशपीनैरुहिरिणीनांसमजेभि केनतूर्ण ॥ हरिणेभभृशो विद्वष्य
 माणोविनशोयादिवयासुणीभृगं कः ॥ ८१ ॥ दण्डयितोदिगतल
 बीशानकैररत्नमियायपाटळप्रीः ॥ अतिदीर्घमनभः पथेनारिभन्तः
 सुखसुप्त्येनिवासासहैवशाय्या ॥ ८२ ॥ प्राचीरागवतीबभौचिरमि

दा ३

॥१०८॥

१०

शेच

नेषु त्वागतेवास्तुणी रस्ये कापिरसोत्तरांगविषये नीमानि शान्ते
 निशा ॥ रक्ताक्षैरथपचमश्चरुवदैः प्रोक्तेष्विह प्रेयसी सैरधीनिच
 येः गच्छन्सुमनोत्तुषा शान्तेकादुरा ॥ ९३ ॥ तेजः प्राच्यामनोरु
 दयगिरितमस्तोमदावप्रदाहि दावाभिर्वायतोभुनगागिरिगगनेनी
 लनी हारधुमः ॥ यस्माद्वातेन सरय्या रवरतर रचदि सं गारगे लो विव
 स्यान् उन्नीतः स्येस्म स्मभातिप्रियरति विशुद्धासु संहितापना ॥ ९४ ॥ प्राय
 भाकोऽप्यनि लो क्तं चम पर परोचन न डळ तस्मात्सिंधुजळं तत
 थद्यथवीत्यादि क्रमाद्यह भो ॥ सगारिभदि नोपमे निरुपमे प्रस
 षकोळेतदा तस्माद्विति त्रं ताश्रुतिः रमभभच त्यत्यदसंवादिनी ॥ ९५ ॥
 पूर्वदेभाभृति भृति राशि शिरसि प्राडुक्षतः कोत्रेयपी ॐ जीते निहितो

प्राय

॥११२॥

दिताय अगतो दीक्षाभता अक्षपा ॥ पिंडो ज्ञेय इव वेद्यवेदविधये
 ध्यातव्यो गोधनयापाराय राजभानुरतमोद्धानुः प्रभावेक्षण ॥ १५ ॥
 धातो धानु करिष्यः करैर्भिशस्यन् विद्राजयन् दूरतस्ताराणां प्रहृत
 प्रभंतदधिपं शपादयन् चोडसा ॥ प्रागावागिरिगङ्गात्वादि
 राहन् आलोपयान् काननं चोमोदीपितं सर्वलोकोत्तमं गन्तव्यं
 नूनो भानुमान् ॥ १६ ॥ स्तवावादिन्यधीतो भुवनजनमनो गृह्य
 मार्गविधिस्तन्नालोको गेहो ज्योतिषिपिनता महीमेंडमनू लोको
 प्रज्यः होतारो गेहो प्राविष्टो विधाते च विभजन् चिन्मभानु रूपभावं
 ताराणां जोष्यं शुक्लं च कनकं तनुरादित्येक्षितः कर्मसाक्षी ॥ १७ ॥
 स्तुत्यं च भक्तैः शुभेस्तुतु कनादं तयो रश्मिभीरे जाते प्युदयास्तौ

॥१११॥

हृत्पुष्पासो नर्पवाचरेव ॥ उन्नाना धिस्तुतो धिमध्यगुणयुक्
 धृष्ट प्रथीष्टवाव न्यहं सद्धर्म दिवुमथमि नो विधात्रे वसं योजिते ॥२॥
 सद्धर्मकं दु कृ युगकरा धयेव नो नित्यं नदीव विवर्षो परिवर्तयितुं
 अस्तो दयाधिगतं चंद्रदिवाकरा ॥ यमं नृणां यज्ञं क ह्यसुमना श्रवता
 रक्षाधोः ॥ १०० ॥ मिहू प्रणिताः शिरसु कारिणा कारमीरपंक
 प्रभाः स्त्रीणां वदसि मे रिक्ताणि च गिरा यो वायिषो ह्यावि
 व ॥ किं जलका इव पंकजे किं सल्लया भूमी रुहाये धियव प्राप्नुभा
 नुकरा गवाक्षयातेनाः प्रावाक दंडा इव ॥ १०१ ॥ चिरमुषसि वि
 बुद्धं चित्तयानं हि हिंस्य परमपि निजराज्यं रचच्छ तौरचच्छ चित्तं ॥
 विविधवचनमाळा वा मिनो व दित्तो काः भारतकुलवरतं श्रा
 यानासु रथ्याः ॥ १०२ ॥ हे धर्मराज ऊरुराज ऊळाव न सध

धये २

ते २

॥११२॥

मदिपुण्ययशस्तं परमथगव्य ॥ उगिष्ठ लो कन विव लं खदयावलो
के नीत्या स्वजीयमवहोरु धुरंधराया ॥ १०३ ॥ कल्यै पुण्यमशः प्र
भोतवजना गायतिनामा जस्तावकं वादिष्ठमप्रदं सुविषया
छंतिस्वीक्षितु ॥ पादाब्जमेशिरसा नूतेन नयनमस्वतु सप्तकुण्डि
तास्तुभं आगृहि कुक्ष्यममधुनागं जहत्तु स्फुटं ॥ १०४ ॥ रामोभा
जविराधवौ निषधराट्वेभ्यः द्रथुहं हयोदौष्यतिश्च शिबिभिर्देहत्
पतिभिर्भोव विवि-क्रमः ॥ नरागसे बधुविदेहतन यादं दाय्यह
त्या रमा शर्वापी चसर स्यतीन वधरुः कल्योपादाः संतुगे ॥ १०५ ॥
ब्रह्मेकं प्रकृतिद्वितीयमपि च ब्रह्मा चकते शारधयश्च त्या मेवम
गानि पंचयम होतु तानि प-कानुयः ॥ पित्राथो मुखपादपाशतदनुव
दृशाश्चापि ते चर्तवः ब्रह्मसंख्याः शूकं कारं कारसदा निधायुक्तः
राको वाधकावकाः ॥

119421

शुभाः सन्तुते ॥१०६॥ दीपाः सप्तधनानि सप्तसु नमः शैलस्त
 थारिधयः पुनः सप्तधनानि सप्तसु नमः शैलस्त
 अष्टौ दिव्यतयोगजाश्च वसवः शोभोत्तथामुने यो व्यष्टौ न
 गच्छन्ति नरुतय मेरुर्वशुभाः सन्तुते ॥१०७॥ रुद्राश्चैक
 कृतादशादि सौमि ॥ अहमाणो पितृवो दितान वरदान दाश्च न
 यातं यादमाखं जाश्चने वयराश्च निधयः स्वाभिप्रफकार
 सा ॥ मत्स्याद्याश्च दशावतारान वीरिणो दशां जैर्दुतावेदाः
 रत्नपकरास्तथा दशावतारं कल्याणदाः सन्तुते ॥१०८॥ रुद्राश्चै
 क कृतादशादि सहिताः रत्नपः कृतिप्रोदिता गायत्र्यश्च वता
 धिक्तेन सहिता मोसा रिचि फलादश ॥ विधा आपि चतुदशा

ता २

119421

नि १

मुनि ३

यमनकोलोकाश्चरुतान्यथोक्तद्व्यादीदृशापिपचयतिथयः कल्याण
 दाः संवृते ॥ १०८ ॥ एषा कस्य कलाश्चोक्तान्यागोयदिक्कामात
 रः श्रीविद्यावरणानिगो नमो प्रोक्ताः पदार्थाः स्वराः ॥ राजोरजकला
 श्वसमदशताः स्तुतमात्मनस्ताः स्तथा प्राणाधाः सकलाभवतुभव
 लोभय्यायवृत्तीपते ॥ १०९ ॥ द्विषाश्चापिनयद्वयानुगुणितविद्याश्च
 पदमताराव्यासेनाथपुराणनामकाथितार्थारक्षद्वारा ॥ पञ्चमि
 प्रथितानिभारुमहायथेतिहासस्यचक्रस्यथस्मृतिकारकाः
 लासकलानि स्युक्ताः संवृते ॥ ११० ॥ एवं भागधर्मादिमगळगिरां
 लुकेविनिद्रोत्पः प्रागर्तिसर्विधायचपुनः प्रास्थानिकश्चसित्य
 निर्यातविबिराससहस्रनिनेदः उद्धोषयन्नुहास्तिनप्राप्तपक्षैश्चि
 धिं वि २

॥११३॥

११

॥३॥

भावि

दहोभिराठकुसुमिः प्रसक्तैः पूजितः ॥११२॥ कव्याणभा
 वपरिवर्जितैः कवः प्रेक्षितः शक्रैर्निदुष्यथुविनीतः ॥ व्या
 जातु पाचरदनेक विनीतभावेः पण्यागनेवपणदत्तमनाः स
 धर्मे ॥११३॥ युन्मातेति पूर्ववत् ॥ यातः श्रीनरसिंहचित्त
 नफकेदामोदरेणोदिते काव्ये श्रीभगवत्प्रसादयारिते रत्नगर्भा
 येकादशः ॥११४॥ ॥ ॥ ॥११५॥ ॥ ॥
 श्रीनरसिंहसिंहाय नमः ॥ ॥ अन्येधरेवधिदिनारिष्वनि
 त्यधर्मधर्मयथाभिक्वरान् धर्मीष्वनुख्यन्तु ॥ आकाशमावुष
 शेरयः किष्कज्यक्तः स्वप्रसवाशयणकदनेदत्तदालिः ॥१॥
 निगत्रतूळहृदुकारनगाः सताया प्रत्यथपुष्पे नृगनाभिरुवाशि

॥११५॥

तायां ॥ इति धर्मशास्त्रे ॥ अथ युर ६५ पवित्रुपि तायां रेकुः ॥ अन्तर्गतु पवीपान
 नादिताया ॥ २ ॥ ॐ स्वर्गेषु मो न कळया सदसि स्थि नेषु देवे विधा कयग
 तेषु कपा भि कषी ॥ उक्ता स नस्त जनता पुराण गाथाः प्रस्ताव नु च सु
 ल मनाः श अ निः स म य ॥ ३ ॥ वैशा ल्य ने नि दि व से व्य व रा य की
 नो योगे च व धु सु रु दा म पि ड ठ को य ॥ की आ धि नो द र यि तै रु धि
 तै र् वि रा जा का ये ह वा त च रि ता व रि तः स न य ॥ ४ ॥ अ लै नि मा नु क
 व यः स व धा त री सुः स्या ता हि ना रि व क कुरु दे रु को वा रा धुः ॥ सु
 आ व य न्त व द दा शु वि रा द र य ध र्मे ध ने न का क न य न प णि ते न ध र्मे ॥ ५ ॥
 ज्ञा न न्ने वि ध ल पर व य न स त स्य वी क दि मिः क न नि वे ध न पी गि तै र न र
 अ गी य का र प ण क र्दे न मे व रा जा प्रा यः सु बु धि र पि मु ह्य ति ना च का क ॥ ६ ॥

त्या ३

वि ६

॥ ११८ ॥

भीष्मो विराम मनयद्ददनं विरोधादासी पुरुषादिलक्ष्मणुयमुद्विख
 तौ ॥ दत्तासभय मनुभाव्य यथा प्रभाव यत्रे निषेधमिति नो शुभमे
 तदद्य ॥ ४ ॥ कलेऽविष्ट मतिना विस्तुयो धनेन द्यूते गरिष्ठ रतिनाथमु
 धिष्ठिरेणा ॥ दानुर्वयः अत मद्योऽ अत मेव कृत्वा प्रारब्ध मेव हि दुरोदर
 माशु पात्रो ॥ ५ ॥ द्यूते प्रतः कृत मनेनाहिरप्युत द्यौः त्वद्वाधिकं सम
 जयधनधर्मजन्यः ॥ त्रोत्साह्यत पुनरनंतरमेव कृत पात्रोऽ जिगा
 यस्य कधिष्ठिरको राजात ॥ ६ ॥ रत्नाश्च हस्ति वसनाभरणादि कं य
 द्यद्दत्त कारिणमितं पुरतो नृपेणा ॥ तत्तज्जितं जितमवादिमिवादन
 दायेः द्यूतच्छब्दः शब्दुनिता विविधै रूपयेः ॥ ७ ॥ यद्यत्पुरो कृत
 पराजितं पुरादि दुर्गादिषा उववरः सक्तं जिगय ॥ तत्तत्कक्रिः

॥ ११९ ॥

लब्धयेनयसो नुकलैः अस्मैतथाग्रहपरो भवदाशुधर्मः ॥११॥ भीमेन
 नेत्रवळनेन तथा हुनेन भूभग्नोपिन कळे नरदागुकीभिः ॥ चेळाव
 ळेस्तदनुडेन कते निषेधे व्योविहयितवदसावभवत्यपाधः ॥१२॥ रा
 ज्येजिते चरनकळे पणिते गळे रत्न हास्येन किं सिदवाशेष्टमितोक्ति वास्तो ॥
 प्रोवाच उष्ट्रा अमितं सुवाच पाथो व्यस्येव किं प्रवपसीति सुवाच सार्धः ॥१३॥ स्त्र ५
 तस्मिन्जिते स्वयमभूत्यजिनः स्वसादात् भ्रातृश्च देववैशागोदयिता
 तदादात् ॥ गहारवाथै समजनिष्ट समाधवावाः तस्मै दृपो नुजमुतो
 सुचयव्यपाशः ॥१४॥ जितैवमदाभिषतः किं व्यपा दुपुत्रान् दुष्का
 धियस्य वसुरादुपुरादेयता न ॥ धन्यो हनित्यविरतं शकुनिं जानन्
 श्रेष्ठ परं भक्ति कळे वरु उजहार ॥१५॥ आत्मानमेव नृपतिं किं लभन्

चर

119941

* यत्नान् १

मानः पार्थिवश्च दास्यन्ति सह साध्यपार्थिवः ॥ पांचाब्दं तज्ज ननु ज्ञाद
 रणार्थं भूयेऽः शासनं विनयवदित्वा स न संतः ॥ ११६ ॥ अथान्तर्यामि
 विजिताः स्वतु पांडु पुत्रा दूते पणेन सह तां साविधेयभाया ॥ आनी
 यतां दुपदं ज्ञात्र विष्णो कना ये स्वसा ह्यतो न इति धर्म विद्विचारः ॥ ११७ ॥
 मद्रौ न्यवा दपदथाग्रजशासनं स संयितयं शुक्लदुरोदरजं स्व
 कर्म ॥ तुल्या तमे नमुदितं विजयास्य यं स्वसा वयं नमनसि रिवन्त
 इ न प्रतरणे ॥ ११८ ॥ निदं भविष्यति कुळं न खरादुमेत नैताः पुरा न च व
 यं न सुखं किं वेति ॥ भीमानिष्ठा ज न धनं जयदाह भीतो दुःशासनः
 धरितम दगतिर्जगाद ॥ ११९ ॥ धिष्ण्या तुल्यस्य चरितं च पंडितस्य
 धिक्चैनं न प्रज विभुश्च परानाभिः ॥ धिक्कौशमस्तज्जन पूज्यतमो ज

11211
६

वृद्धौ या आत्मजनविनिवार यतोपचारात् ॥२०॥ यद्देहशाश्वतमविक
 ल्यनयाममो लब्धैः को न्यनाय कायिकी धितमेव भावि भूषातु शास
 नविधेन विवर्धः सर्वः स्वधर्मनिरतः शुद्धतं प्रयति ॥२१॥ एवं
 विधित्यनिजमानस एवधीरो गच्छन्वानैः पुनरपि पारया ह्यपो न
 आत्मा गमत्तु दुपदज्ञायेत्यथ स्ववीरः सिद्धैरिव सुखं मभीष्टमुपास्य दे
 व्याः ॥२२॥ सुहृन्मित्रमस्मिन्निदमसौ प्रविशेत्तस्याः दोषा रिकानतिनिरोध
 करान्ति हृत्य ॥ आधोयथाह नृशमादिगुणो बलेन चित्तं सतः क्वि
 भराद्वरजाय धुहः ॥२३॥ अग्रेतथैव विनिवारितस्यो विदलो दासीश
 तैः किमिति चो अल्लितैरुपेता ॥ कर्णा प्रफुरितस्य हर्यविलो कनाति
 तृष्णा शयीमिव ददशिरागनाभिः ॥२४॥ तस्याः प्रभातिभरकुं गितं

२ प्ररित इ. पा. ९

द्विकलौविकातिस्तीमं तमागेयमपूर्वरूपः ॥ स्वरणे पितृक्षायुतममभेदी
 शारः स्मरेणेवधनुः प्रयुक्तः ॥ ३० ॥ नैत्रे किं मर्यादागमीनकंडयकोरजै
 त्रे प्रविशो ज्यकामः ॥ संभायोवेमासधनुस्तनुत्रेः ॥ रूपदमणाविश्वज
 यार्थकामः ॥ ३१ ॥ नाम्ना किं मर्यादाः शुभनासिकायाः सुवर्णगंधाहति
 मादवेन ॥ तिलोतमायाः त्रिदशागनाभरुख्यानात्रिलोक्या दृष्टिगामु
 रणा ॥ ३२ ॥ अथ सुपाशौ श्वयणौ सुदस्याः सहस्रमुक्ताः अनिरुद्धेस्त
 त्रेः ॥ यत्रानुचक्राः प्रविशो ज्यनेत्रचकोरयामचकितचकास्ति ॥ ३३ ॥
 संगो सुनुर्गंधाक्षिकोरयुग्मरुद्धमिथो नासिकयाथ्यपांगत् ॥ गच्छन्
 यकणा तुल्यपाशौ भूत्यागनागत रथीऊरुतो किमस्याः ॥ ३४ ॥ एतत्तु
 त्वादेष्टुगनाभिपंकविशेषकं कामं वारप्रतीमः ॥ ३५ ॥ अपनाक्षानविका

॥११७॥

धर्म भाशासनां मर्म भिदं विशेषात् ॥ ११७ ॥ अस्याः कवे कौमुदो स्मर
 स्यरेतश्च किं स्वच्छ तत्का बभूव ॥ अथ च वि बंधविलोकयेद्यः शतक
 लनां शतकोधिकः सः ॥ ११८ ॥ कांतधरो रक्तविशेषकेश्यः सुधीषधी
 शाधिकसो धासिद्धिः ॥ यो दृष्टमात्रोपि वि योगभाजाननं गण जीव
 न दोषिभाति ॥ ११९ ॥ जितो मुखेन द्विजराज आशादि ऊं शायकत्र
 न्य पंक्तिबद्धाः ॥ बोधि त्रयं मध्यतए बद्धमतो बद्धाद्या व्यबलाकिमे
 वा ॥ १२० ॥ द्विजराज शासनवासरताः ॥ इहा यदेते विवयः कपीनां
 शरस्वतीपूर भूते दारयतीथ र्छितेः पुण्यफलं ॥ १२१ ॥ ए = सिद्धे तत्
 तन्मुखेन हस्तिकेतो नि धात्रा मुखं हृदयं गुणगौरवेण ॥ १२२ ॥ सिद्धं तत्
 पुलो हगगेनेनु शश्वत् दौषाकरो ग्राम्यति वायुयके ॥ १२३ ॥ कथा

मुखे दो रमलस्ये दोः कळ कि नः साम्य न चो निरस्त ॥ मलायना
 मुष्य विभार्तु का मा कपा परा किं लिळ क चकार ॥ ४१ ॥ चंद्रस्य विं
 वश्य मुखस्य चास्या बद्धं तं साम्यविधौ प्रतीतः ॥ धत्ते कळा जोडवा
 क क्षयीं दुस्त्रियं चतुः षष्टिकळा अपूर्णः ॥ ४२ ॥ पूर्णः कळ की न मु
 र्येन सत्तु कालिकेन चाद्दो स्थित्यैः कळा धरः ॥ अस्याः प्रकाशक
 तथा क्षयीपतस्य चो तुरस्य वि विवत हस्ततः ॥ ४३ ॥ यद्दे तदास्या
 पमिते क कामनेः स्या मां सा दानै रक न कळादिकान् क हात ॥ स त
 व्यतेना व्यन बाप्य निर्मळ पुरुषदेव ब्रह्मा स्थितो न्यरो ॥ ४४ ॥ सु
 वर्ण गुलिम न्यरुणा धरच्छ दे सुधा स्य पूर्व दु मुदी क्षणा व्यतः ॥ जी
 न स्य वक्ष्य पिसुगुच्छ दर्शने निवास्य ता प्रम रस्य कि पुनः ॥ ४५ ॥ आ
 ह्लादक लेक य मय्य मुष्याः सुधा-भक्त साति शये पिसा म्य ॥ सुधा

॥११८॥

मुधाकारिवचो धरस्य नाधुयमास्यविधो कधर्मः ॥४६॥ तातंकक
 गमाधिकशो भमास्यं यं ज्ञाननायाः प्ररमभीक्ष्यशके ॥ सुवर्णचक्रं द्वि
 जराजिवाब्धिद्विज्जधिराजोरथमारुह्य लोय ॥४७॥ तातंककदयकुलमा
 स्यमंगनाया वीक्ष्यो हे शरणगता तनोः सुधांशुः ॥ साहाय्यं परिक्लृ
 यन्नयं रथच्छो हंतीति श्रमरहरमीक्ष्येषु पाते ॥४८॥ कळावत्याः
 कर्णद्वयकनकताटंककठितो धिकाभिरस्यं चक्रं पिच्छसतिकेला
 जानिधपरः ॥ रथच्छस्यभनोः कृतनियमनः कुंतलमिषादनि
 जेष्ठानं गारिहृतनिजं कळस्यद्वि तुमजं ॥४९॥ अंशुपमातः सुदती
 द्विजानां युक्तोपमादाडिमवीजपत्न्या ॥ यतीरसस्तद्विकितो धरोक्ष
 विबेसुधासाभ्यमुपैतिरम्य ॥५०॥ वरोपमादाडिमवीजपत्न्याका
 तारदानो अस्तुमथेतोत्र ॥ चकारिजिह्वा मिषतोरुणचपत्रावळी

॥५॥

कैतवतो दद्यानि ॥५१॥ कृष्णधरे बिबपदं सुधांशो रसेरुमाये विष्णु
वस्य योग्य ॥ लावण्यरे रमा कति सौख्यवानि केनोपमेयानि ममेति
यिता ॥५२॥ कौताधरे मृत रसो रितिरुदेति तथा काव्योक्तिरस्य
सविधे निशानुब्रुवन्ति ॥ मन्त्रायतिना विच जपा कुरु मन्ति वस्य
पुष्पं यतो वृत्तमपि दाडिमबीजपक्तिः ॥५३॥ सुनर्तकौताय
सकं करुं सुधाप्रचंडं चिबुकं किमस्याः ॥ यदर्थं गेसो धरसे
धरे धरं नाग्ने तापान् समुदीपितारः ॥५४॥ धता धरा मन्त्रा इ
साधरं सत्या नपात्रं चिबुकं किमस्याः ॥ यश्चा इदं दत्ता दधरे प्र
यातं सुधारस स इ सिक्ताः पिबन्ति ॥५५॥ के वयः शृंगार मेधः
श्रुतं सति तिरा लंब धारा दळती ॥ मध्ये वदित धो विधिर

७४

1177911

मल्ल नक्षी नासिकामार्गस्यः ॥ प्राग्गभुक्ता वनस्मिन्नाधर
 भुमिशुधारूपभातागतो धोमागच्छेदित्यधाकि यिबुककप
 एतः श्वर्णपात्रस्तु धार्थं ॥ ५६ ॥ विपाश्चैतैतश्चुबुकोरमानके
 नापिनोक्तं कविना निबध् ॥ अतोश्च ~~येन~~ ~~लोकोत्तर~~
 सोकुमार्यतापण्यसौ दयविशेषमहे ॥ ५७ ॥ प्रदक्षिणावति
 तययैरेश्वः शरयोनु कं वपरपुष्ककणाः ॥ यं प्राप्यपाथाऽनयि
 नः सुरासो यस्तुश्चरः कामजगऽनयाय ॥ ५८ ॥ अस्याभुजो
 प्रिदयमेतितकः क्षिणागळे च पक्षपुष्पभाळा ॥ स्मरेपारता
 ब्रह्मकलात्रिगोकी लिच्छोरतरुण्या रत्नरुणादिपातैः ॥ ५९ ॥ शु
 बर्णनक्ष्यां कृदनी लज्जाळ जं जं बीरकर्म जळ जं ज्जापारुम ॥
 विं बं च कुं दानि विकश्चैर बुजे दृष्टक्रमादेतदपूर्वतोषद ॥ ६० ॥

॥ ६॥

शिक्षिते

रुणो

वाताकवर्णनं गि के इय उ वा वस्याः प्रिय स्वातजो न्माना
 कर्षकायं कुरे इति न वा द व्येति लेक वतः ॥ अथान्तेनुम
 न न वा क्त्र अवि त प्रो मो न र वा य मो वा भा न मिति री नि रेव
 रतये य इ पुरी स रते ॥ ६१ ॥ अथ न न र द्य च कलो र मो वा
 वस्याः अ न्यो यो द्य म मे नि त क ॥ ६२ ॥ अथी सु दु र्ग स्य द्दत लो र म
 रे न र द्य मो र व र्ग सु धो र व पु र्यो ॥ ६३ ॥ दु र्ग पुरी य परि र वा
 य द्य निः स्मरो य तो स्या म वि श न्ता मा र ते ॥ वि धाय शं भु अ
 य कै व द्यो तो क्क प र्श व धा व वि वै र भा वा त् ॥ ६४ ॥ नि धान उ
 भो अ य कै व द्ये न स र द्या पि तौ भि म क र द्य जे न ॥ अस्या य तः

॥१२०॥

ति क्षातिरोम पक्ति छळो रगीतं तस विधेय नार्था ॥६४॥ स्म
 रः किं तारुप्य दृष्य म न धिरुखे धि क वळ विनि जे तु वा
 छल्य पि ह व म बाहू चि नयने ॥ प नो हरा ती दणे पर ह द म
 भेदे पारे धिते विधाये द रये ले गरळ शिर वेर स्याः स्तन मिष
 त् ॥६५॥ इति न भनी नो तु वर न स मुष्णं वीणा धनु र्वा पाशु
 पा नि धाय ॥ कवे शुचो ली च न मः कवे शु कामः पुन जी
 व न कृष्ण कामः ॥६६॥ वा व प य पी म् परि कृ ता या श्य का रिता
 नी तान वरो मरा डिः ॥ ए जी द र्शः दृष्ट गे ता प्र वे जी र च धा

॥७॥

गयष्टेः प्रतिविधितेव ॥६०॥ देहेनु पीमूषसरः स्वमुष्मा
 रस्याहिताचरन्तनी त्वनसतिः ॥ यत्तु हृदयो अरएवमुष्मा
 यकोरितो मावकिरीशलोधात् ॥६१॥ स्ववीक्ष्यरो मावकि
 मायतादथाः वाके हृदो केहितदग्धधन्या ॥ स्मरो महेशवि
 जिगीषुरे नो कृपापयति तस्मात्तकार ॥६२॥ रो मावकीमु
 धकिर्या समीक्ष्य नो दपवीनो ववित्वदनेति ॥ मन्येयतोऽ
 स्म्याः श्वरस्तथविष्णो व्यक्ता नरवो ह्युह नमतेरेण ॥७०॥ गंभी
 रनामी रयिता लब्धाळा रोमावकी चारु अखाभिरामा ॥ अ

॥१३१॥

श्रीगण

रनाभिः

स्वांस्मरो द्या न भुवि प्रसूता स्तोत्रे रिक्ते का शक काम
 वेति ॥११॥ विवस्वति किं नु ना भिरव्यात तीर्थे निरुपया म
 नसि शुश्रुस्व दे स्मि न्रो मपंक्ति च केन ॥ मरुत रयितो यं
 दीक्षिते न स्मरेन हृद्यो यु न हृदय पशुना बंधनाय
 स्तरेण ॥१२॥ गभी स्तरे व किं नु डे न गे न मृना म न सां ह
 नाना ॥ शिष्टा वरा हृ मशिरे व व भाति रो मा व छी यं व क
 र स्तरेण ॥१३॥ ना भ्या व वा ष प्र भ याति न व्या न व्या ज नाना
 द व ले व से व्या ॥ शुखो खग डाय व गभिनी य रो मा व छी भा
 त्य नु वे व मस्या ॥१४॥ मा चा ह तिं याति हि क थ के ति त था ज

॥८॥

१२

नोतिर्ममभानसेद्य ॥ स्वैवैवपूर्वापरदेहयोयद्विकल्पा
 वेदिर्विकल्पात्मनो ॥ ७५ ॥ सुवर्णरभाप्रतिमैतद्वर्णयुक्ता
 यतः दृष्टमिषादिभाति ॥ तत्पुष्पमलानिचिकित्साद्वैक
 वोरसधीकचकुसुममेतत् ॥ ७६ ॥ इतः ऊचमहीधरावि
 तारतश्च नाभिः कंदः तयोः ध्यपुं कसंशयस्त्वन्ननुग
 मेमध्यमे ॥ स्मरपासरणिः क्षताचिवल्लिखधमेः का
 मिनीशरीर इति ममहसुरवाविकारमिदं किमु ॥ ७७ ॥
 सरोजदरीमेताभुत्तारगिरीवागवतिकविनिर्माय
 कुवोः किमुविधेरशेषैः सुखकृता ॥ इति श्रुत्वा मध्य

वं सत्कवि संप्रदायस्य नास्वांते न मे रोच्यते ॥ वाके श्यामतन सुव
 णसिधयाश्च णो नतं निस्तुल्य कलायुद्धदंतः प्रपायतश्चे
 जुगापस्मरः ॥ ८१ ॥ स्मरेण को कथयाने जग्याजितानी ॥ वी नि
 जोगारशिरोनि बेदिता ॥ एता यगोया त्यसित ध्वजामहोरफा
 धनी धन्यतमो धर्मजयः ॥ ८२ ॥ त्रिनेत्रे चोद्धतधीति होत्र
 स्य स्मरेण स्य मतः किमस्याः ॥ कावप्यसंपूर्ण सुधास्मरस्याः
 पदधरा गंकुळि ने चकास्ति ॥ ८३ ॥ हरागिनि विधे रत्नमनोभवै
 ण कायप्रतीकानुवसत्यमुष्या ॥ वरगंवदो जनिनेत्रयाळ
 व्योजाहुरोष्ट्रगदगनपुराण ॥ ८४ ॥ समस्तधर्मादिपुमर्थ

मत्तरियं सुरवधदान्यं कुपदां गभाय तः॥ दे शो सितो यचभगः
 स धर्मवान् अस्यां स्मृतियति नैवायतामिति॥ ५॥ ना १५२
 मे रधस्नाधदे मागतायां अहं किमप्येति वयद्वराकां॥ प्रथ
 म्मसंवास कळ हि संगा न्नी योमहसं महतामुपैति॥ ६॥ अ
 वध्मजो पी श्वरवैरिणः सुकंदला जेधन्यच जीवने कते॥ अ
 भिक्रिये पाश्चि तमात्मसंगरावह प्यमुष्मिंस्त दभद्वरागता॥
 ॥ ७॥ अस्यां सदाने दनिवास फल मोचक सजा शोधदशा
 कि कामी॥ हरप्रणी कारपरस्ताप स्त्री स्मरोरहो गेनु वसत्य
 जस्त्रं॥ ८॥ च न रमण्या जधन रमेति यन्म रासन्मत्कृपा
 कभसाम्य॥ स्थानेयतोभात्य पिठे जराशप नं पुरोभा रन्

पातपत्र ॥ ८२ ॥ सुवर्णरत्नाधरबीजैकद्वयं जानुयुगल
 रूप्याः ॥ ८३ ॥ त्रैलोक्यं शक्यमथोर्ध्वभागैरुपचक्ष्यत्वाशय
 दक्षकिमेतत् ॥ ८४ ॥ अलोमशो रूयुगलरूप्याः सुवर्णविपंकि
 दक्षविशेष ॥ ८५ ॥ वेतः शुङ्गकृतिकामिकाम्यं जोनावकोप्या
 निशकामुकः स्यात् ॥ ८६ ॥ सुवर्णरूपं कमवतमेतज्जंघा
 युगं काहळकममेव ॥ ८७ ॥ स्मरस्य लोकत्रयजेत्रयान् मञ्जीर
 यलोहररावकम् ॥ ८८ ॥ यथीनुरुक्मश्चानिधानगर्भो सुग
 दगुल्फो स्मरबीजरूपौ ॥ ८९ ॥ वास्यायनोक्ता गमसारभूताद
 ह्यमनोनिवृत्तिमेति मेऽस्याः ॥ ९० ॥ पादौ मद्गती सुकोमलौ

१२५५

छाबारत्तले रवौ किम्पासं गौरतिकामयोः शाशिनरवोत्पुश्वैः
 शरैः प्ररितौ ॥ हसौ हसक नादनादितसु राध्वानौ नु सन्मान
 मेसं चोराति बुधौ विराजता मा वड्जे क्षपायाः १८३ ॥ ८४ ॥
 पादाधार पीवे लडु पारे कनको जट्ट भिजंधोरुद १८
 लं भौ दौ गुल्फ जानु स्फि जट्ट वळनव्या ससं को चका
 वि ॥ स्मारागार चकेतुः दृष्टुकळकापुग सौ कमन वड्जानु
 पंगान् भटगाळी तस्य चो ध्वं विरसति विधिना जैत्रयाने
 द्रुतं वा ॥ ८५ ॥ अस्याभास्त रमिभिर्धुश्च वदन कैर्यतुरा
 रुभट्टु ख्यातौ नत्सरुहौ गुरुः फटिर सौ केतुश्च रा भावविः ॥

११९७

पादौ म दगती स्तुमंग लमयी मृतिश्च सौम्यः स्वरः क्रामेनो ग्रवि
 निग्रहाग्रहभृताय वं ग्रहैः किं कृतं ॥ १६६ ॥ दक्षिणे गवती तथा
 स्य शुभुभुमान् चंद्रभागाधिको दक्षिणाश्याः कवरी चमोक्ति
 युतासौ नात्रिबेपी पुरः ॥ प्रत्यग्बागपि नमदा अचतवी तुंगा
 पिशोणो धरः तापी मध्य इतीव तीर्थ निचयी भूता तनोः पुरि
 मं ॥ १६७ ॥ अब्जद्वंद्वं वतूणौ तदुपरि कदली सैव न्युग्रमं च
 चक्रं चापीसो ज्ञानकला व्रततिरपि धरोतत्र चां वै सुपथी ॥
 अब्जः पीयूषविबं कनकति लमथं दीवरे चापि चापे च
 दादं स्तचराहः कथमिति विधिनानिर्मित चित्रयं च ॥ १६८ ॥

॥१२५॥

कामर

कांतेषां कुसुमायुधस्य जगतां जेवुः किञ्च भूतलकाने च स्थिता
 न हस्तपादयुग्मे पारशुगना परा ॥ चारत्राणां स्थितिश्च
 त्रिकेवलमरे याग्रे शराश्चायुधैः दृष्टा धैर्यद्विरा पराक्रमवता
 ध्यात्रार्यकल्याणकृता ॥ ९९ ॥ जनेषु दृष्टं न कदापि केन च
 प्लुगं धीतिजगत्प्रसिद्धिः ॥ अस्याः शरीरे श्वेतुद्वय
 तेन तत्सरोजगधेपि सुवर्णकान्ते ॥ १०० ॥ जगत्कृता चंपक
 माळिकाभिः प्रतप्तं कान्तश्चरसद्रसेन ॥ काश्मीरसिंहैः
 विभुनिर्मितैः कान्तद्वागधेयं ननु पांडवानां ॥ १०१ ॥ धर्म
 रताज्ञातचराभिथोतिरक्ताय दस्या विभवोपि नित्यं ॥ १०२ ॥

र्थाः स्यात्तेषां क्व वदत्र हेतुर्लपिष्य मस्या भुवने च ॥ १०२ ॥
 पांडोः सुताः श्रेष्ठसुरां राजाता मला इति व्यासगिरौ हि य
 स्मात् ॥ पद्मयदस्यो नुबिबल्यमुष्याः कः गनिधिं वक्र
 महोरहोगाः ॥ १०३ ॥ अहं यतुः पक्षि कलाह भोगसु
 रय्या वरागा किं नियमो यथास्य ॥ अहं कलाहः पांडु सुतैर्भि
 यस्तत्प्रतिदग्धाजो वरसाधिपु ह्यैः ॥ १०४ ॥ एवं वदन्मा
 नसरवतस्याः स्वर्वांगसौ दमनपुः प्रकष्य ॥ धातुः कति ध
 न्यतमां निजाक्ष्योः ॥ कः व्यापभाक्त्वं यजंगादराज्ञः ॥ १०५ ॥
 ॥ १०६ ॥ यन्मातेति पुर्ववत् ॥ तेन श्रीनरसिंहयितनफ

११२६॥

के कामो वरे पो दिने का व्ये श्री भगवत्प्रसाद चरिते सगे
 गमत्तु दशाः ॥ १ ॥
 सर्वो गस्तु दर तनोः प्रभयाति पूषा नैत्रोति मु धधिषेयोः
 चरया वि कासी ॥ इवा सनः स्मृ तनि जायज शासनो थो
 शातो च नि न्नमो हित रूप वि धं जगान ॥ ५ ॥ को यं पु मा
 न वि दिता र्थ उ पे ति ह रा दौ चारि के र पि च कं चु के नि नि
 पि हः ॥ द्वारि रि च ता च्य म म अ जग ता भु डि व्या ए वं चु को
 प न र रा ज सु ता अ ला दी ॥ २ ॥ रा ज्ञो स म र त्त जग ती त व
 वा स मा ज्ञा मु द्रा त इ दि वा धि धि न क वा पि द दृ षः ॥ पुं सः पर

११९३॥

शो 3

स्य यदुपागमनं विशिष्य विज्ञाप्य हतमखिलं निजमानु
 पूज्य ॥ ३ ॥ अत्रागमो यदि भवेद्विदितो ममेकौ रघैव नास्य भ
 चिंता त्वत्तो विना वाः ॥ फेरुः किमेव भगवाऽऽहं प्रविष्टः किं
 बाधनं अथ शिरवा सुपतं गुरुव ॥ ४ ॥ यद्वा भाविष्यति सुरा
 सुरनाग यक्ष रक्षः गंधर्व जे पु ननु कथं न शाप दग्धः ॥
 यत्प्रार्थयन्ति धनमेव निजं प्रयाति पार्थ पुतीर्थसकिले
 निजं शाप शां स्ये ॥ ५ ॥ द्वास्थानि ह्यस्य कृतं वारणा भरुरिय
 एतान् दुः शासनः खरितमचसमेति सुखे ॥ इत्या उक्त्वा
 किरण कृत्परितो गेनाभिः विज्ञापितो दुपदजेति वकार

॥१३७५॥

तर्कान् ॥ ६ ॥ दुःशासनो ननु समेति सुयो धनेन राक्षसे
 मर्षितं नृपायनमिति किं चित् ॥ तत्रा ॥ योग्यं विभागम
 विभाय मसौ प्ररक्ष्य दारुणं नयादयमक्षंगत एव तर्कः ॥
 ७ ॥ राक्षोक्तं न व्यस्य निशब्दतस्तानुक्तस्य राक्षसं तथे
 च तदधीनमथाधिरन्य ॥ चित्तेन्यदेवममममति किं
 मध्यनिष्ठं नेत्रं मुकुंस्फुरति दक्षिणमधश्चरत् ॥ ८ ॥
 व्यासेन भूतिपतयेयं नुराक्षरस्य भूत्या तजं भय
 मशेषमसीपतीनां ॥ राक्षः त्रयोदशरूपभाविपिनेनि
 वारः योक्तः सर्वसममो ननु द्रव्यतैद्य ॥ ९ ॥ द्यूतं प्रह

तामधुमेवपणैः सभाया एव श्रुतं वनदुरोदरत्रौडईशः ॥ प
 चैवपाउतनयाअपिवीरधीराः सर्वोच्छाऊरु सभेतिमु
 दुर्विदये ॥ १० ॥ द्यूतेष्टयाः छळद्विताअपिनैवधाद्या
 भ्रष्टाः श्वराज्यकुर्वन्वैवभवेदशदिग्व्यः ॥ एवश्रुतेपि
 बहुधाविनिवारितेपिनयज्यतेव्यसनमुग्रमिदंष्टपे
 ण ॥ ११ ॥ द्यूते डिगीषाविनिवेशकोपातेव्योदृतंनत्र
 महाविविधैः ॥ वादेकभिः स्वधयएवतरमातृ एवमिथो
 नाशविधिः क्रमेण ॥ १२ ॥ धमेतिधमनिळयेनिशरज्य

॥१२८॥

शीलो मित्रे शुभं तथैव समान बुद्धिः ॥ द्यूते निषाध कप
 ल यारिते च लोष्टो प्राविष्टमानस इदं हि महद्विचित्रं ॥ १३ ॥
 सुबोधनस्त भामनाः समीक्षया श्रेयं क्षिती शस्य सहा तुज
 रय ॥ प्रौढि जयं युद्धमहं ययै द्यवध मिष द्यूत स गमां च
 कार ॥ १४ ॥ स भाय तोयः परिहास आसीद्वाक्वा ॥ ब्रह्म हृद्
 पुरा गनानी ॥ १५ ॥ स मा न्न जाति शंबरे स्मिन् फलं नु
 तस्ये दनु परिष्ठित नः ॥ १५ ॥ सत्यं ब्रूतः स्युः पुनस्तु नृपतिः
 जीरो भीमा उर्जुनाय विभ्रमो रिपु दुर्नि य म्यो ॥ एषा पुरो ननु
 रमानुष नाग पक्षदै स्या दथोपि गदितुं रणनाम शक्ताः ॥ १६ ॥

॥२३॥

इं प्रादयो विमम भव्यवती पतीना अष्टाभिधेयमपि नो चरि
तुं समर्थाः ॥ दुःशासना गमनमत्र विवां कमेतत् प्रत्यु हस्त्य
कमलोषध्या सुतानां ॥ १७ ॥ इत्याद्यनेकार्थानि कल्पकला
नृशंका कुक्का शौक जल्लापि लक्ष्मी ॥ उच्छायतुर्गस्तन पा
रशिवत्ता कदयांतरं सात रसाज्जगाम ॥ १८ ॥ पदे पदे संवत्
मतश्च यत्नं ती पार्थे धनिष्ठं परिभावयती ॥ गच्छत्प्रस्तुनश्च
यकेशवंधा व्यापारमेवाभिजगाम हृदय ॥ १९ ॥ इति नाथ
धर्मचरणमधनं जमेवाभादी सुतापि निमुक्तं विलेपत्य नो

॥१२९॥

धतू ॥ २२ ॥ कावाहशास्तिवृद्धतावतकुत्रमातानिष्ठं कृतं कपट
 नो हतके न केन ॥ २३ ॥ रुधर्म धार्मिक धुर धर धर्म पत्नी स्त्री धि
 मि पी नपि रुधर्म पुरे रहित्वा ॥ या तेलयी शशर धर्म ममका
 ल धर्मः धारतामसत्य मळ धर्मि मि धर्मि धर्मः ॥ २४ ॥ भी
 मेश शत्रु भूरभीमनर प्रभु तं भु भु द्वि भु ल भवना भयदान
 भव्य ॥ भर्तृ भर्ति न हि भवेद्भव ता विनामि भानु रिचि ति श्रम
 वतीति न ते स्मृतिः किं ॥ २५ ॥ हे पार्थ कः कुन धर्म जयस
 व्यसायि नृशा कृतं य ऊळ वर प्रशौ य सिं धो ॥ स सज्या
 मा नि जप रा क्रम मुल्ल ल ह्या किं वा वि भो व्यपसितं म
 ॥ २६ ॥

नसीराजि छे ॥ २३ ॥ यावाश्चिनाविशारीरु पातिकातौ वि
 द्याविनोद निपुणौ विनयप्रधानौ ॥ भिक्कांतशक्रविजये
 तिपराक्रमाद्यौ सत्काकथनुदयितां कुजनेप्रयातौ ॥
 २४ ॥ हानाथनाथहृदयेराजगत्यरेराउदमोशलादयगमने
 तिमुरुविळव्य ॥ मूर्धभरादादि विवर्णविशीर्णगात्रीवा
 ताहतेवकदळोसहसोपपात ॥ २५ ॥ कस्मादिदं किमिति के
 नकृतं पोपोत्क श्यायितसमययोग्यविधिदुनागा ॥ को
 ळाहळः किं लभयाकलितैः सखीनां वाक्यैः प्रतिध्व

निवशादिगुणीष्वभूव ॥ २६ ॥ कायिदुधावः कथुसीकर
 ताळवृत्तकायिदुधकारहृदये नकिनीदलानि ॥ कायिदि
 लेपकरपादतले सुशीतपादीरसप्रसमुपश्रुतिमुंकाय
 त् ॥ २७ ॥ वीणासवादयदुपश्रवणं च कायिस्वमातिरिक्त्वा
 हृदयाश्रनिरुद्धनेत्रा ॥ कायिदुरोदविचरोऽथ अंतका
 न्याकृष्णगुणप्रकरमाज्जनि कायिनोये ॥ २८ ॥ अधप्रभ
 त्यमलकजम्बुणाळकुंदचापेयबिंबकदलीतिळबिल्व
 कानामातसिंहगहसम्भसिपिकसिंहमृगोदुपानानेत्रा
 दिशाम्यरचनाविहताकवीर्णा ॥ २९ ॥ अद्यास्मिजगतीतले

७५

॥ ४ ॥

३२

ति नलिने सौंदर्यभरतं गतं पादुके प्रविनष्टमेव चरन्तां यथापि
 रास्तापरा ॥ सौ जन्म ननु दृश्यते कश्चिदपि आये पादुका छावि
 नास्ते हः छावि गतो बतप यत्र सा विस्फुजितं ब्रह्मणः ॥ ३७ ॥
 हास्तच्छेदु पदात्मजे प्रिमसरिव प्राणा प्रिये वस्तु मालः स्वा
 मिजिका गतिर्ननु भवेदस्माकमस्मिन्क्षणे ॥ धिक्क आपानन
 यथे प्रयाति नमनः शोकेन यद्दीयते धिक्क जीवितमपी
 दशा हास्तसुखं यन्नाशुनासि गतं ॥ ३९ ॥ पाशा कापि गच्छेयका
 रश्चि ऊरैः काश्मीरमेवाधिकं ऊर्ध्वं मर्तुमियेष कापि
 यश्च याम्पूरनीरं यो ॥ हा हा काररवै वि लय्य समुत्तुर्वक्त्रं
 दपो

॥१३१॥

प

कराभ्यामुरो व्याहृत्यैक दशोषडुःखज्वधेः पारं प्रयातुं
 पुरा ॥३३॥ आताकापि उगाद पुष्पलतिकां हर्म्य स्थितां भू
 भुजे कच्छे सुदरिधे हि भूषणाविधिं संध्यासमीपे स्थिता ॥
 आगता तव जिह्वर द्यशयनं गुंगारसवस्त्रदेतस्मिन् भा
 मिनिभावभावेन पराभूयाः स्वभावेः शुभैः ॥३३॥ पत्रा
 लीलावके पराव्यरचयत्काव्येण नाभिप्रवेः प्रत्यग्राधर
 पद्धवेय्यं नयद्यावतथाधुपयत् ॥ वत्स्याः पुष्पपट प्रती
 कनियये सप्रलभसुधाविधिं कृत्वा कंकतिकां शिरोरुह
 दले स्नेहेन कांताकां रोत् ॥३४॥ काव्युच्चस्वरमेव शोक

॥५॥
३३

विवशापादे पीदै पतंय ब्रवीत्तुल्ये सध्वसमा गभोधभावि
 ताकिं मौनमा लवसे ॥ वाचं यच्छुक्लु रुच्यहाद्विवागं जीवा
 धिनाथं सखि प्रायोयाति वरश्चित्रयः सुभगतां पथः मनो
 रजनात् ॥ ३५ ॥ चित्रस्थ प्रतिमां गच्छे विनिहितो मुदिरय
 मुक्ताश्च जलं प्रेक्ष्य धः पतितां ससंभ्रममभिमां सैरधिकां नो
 चत् ॥ कोपमा अरुभा मिनि त्वमधुना जिच्छे रसो परिच्छि
 ते मानस्य गत एव याति सैरसो नंद प्रयोगैः जनाः ॥ ३६ ॥
 पुन्नागप्राग्भाष्ययोगं शृण्वन् जिच्छुः सखी सखरा न
 त्याकाथिदने कवाः सम्यदतिप्रम्ये तिकां तास्थितिं ॥ मठा

११३२॥

यंतीं भिर हो अणाय्य बयवैः खिने स्तुं लल्लते तिष्ठती अव
सीमि सद्धा नरसे जित्क तमा जीवय ॥ ३३ ॥ पुष्ये पुस्मर
बाणनाथ सुदृढा थाम्या भुगे कुरता सन्न व्याळ विषा
क्त ताव्य वसिता पाटीर पंक द्रवे ॥ स्नेहे रयाः परि पूजिता
त्वयित वल रया दयाहीन ता पद्मि न्यामति हि स्थैकार
ति पतेः शाई व्यक्ती डिते ॥ ३४ ॥ इति विलठ पिता मासां नि
करं हर्म्य मध्य प्रतिर व परि पाभा र्व्यो मपूणी चकार ॥
सुपदिसु मुपनीत गूढ चोरे रु दंत अकळय देति खिन्नो मा
नसे पार्थ पार्थः ॥ ३५ ॥ अळि र मि वम ही ध्र भग बाण प्रपा

॥ ६ ॥
३४

तः त्रिपुरमिव गृहस्थं सग्रहं क्षीयामोति ॥ सुजनमिव नृरुतं
 दारयाभासवाक्यं दुपदं नृपतं नृजानिहृतं हृदस्य ॥ ४० ॥
 धाराकरे धनुरनुदाणभासमं ससं जाळ्यन् नृपमियेषसं
 मां विनेतुं ॥ येन च तदा यमनेक कळंबपातेः क्रोधोद्धरः प्र
 लयवादि रिवोमि ॥ ४१ ॥ मर्यादया यजविभो धृतिधै
 र्यचितो दृष्टामुखं धनुरनुदाणमेव नृपतः ॥ आज्ञामियेष
 कपलाचरितं निहतं संज्ञानिवेधपरं मातुसंकारधर्मः ॥ ४२ ॥
 दुर्लभ्यमग्रजं निवेदयितुं विभाव्य कान्ताविमोगं कलुषाकलवि
 नोदतिः ॥ शोको मिश्रपहृदयो अतिरुद्धनेत्रः सततमान

स इदं विललापयित्ते ॥४३॥ यित्ते मम ऽवच्छतिकिं करवाणिधा
तः पांथाळजाविरहवकिरतिप्रवृद्धः ॥ नेछामि जीव नमरो
षमिभेषलेशं लोके रामानयमनो दयितास्तियत्रा ॥ म
यादियाग्रजनुषोभिनिमृत्रितेन पीडाद्यपुत्र पशुने वभया
विषया ॥ पूर्णा नुभस्यतइतो इरीटिति प्रयांति प्राणा ममाद्य
यदि ते सुखेनाकसिद्धिः ॥४४॥ आसन्नसुरबानि चरितानि
नृपात्मजायाः तान्येव शोकसलिले द्यनिमज्जयंति ॥ मां दे
वहीनमतिहादविशा हन्तानि क्रुद्धे विधौ वज्रतिमित्रममि
त्रमाव ॥४५॥ अस्मिन्दक्षणे तरुणा नाइजपत्रनेत्रा क्षामोदरी

स्तनभरे पाशु भानतां गी॥ सुमेभयि श्रमनुदं वसनानिळे न
 स्मृत्वा कथं न शतधापरि यासियेतः ॥ ४७ ॥ कृष्णातिष्ठ
 छकवरीकृतयितृच्छा पुष्पातिमेविरुद्धमध्व गतिं स्मृ
 ताद्य ॥ ऐशवापिराजितरदा रुपादंतवश्चा लीलापिठासुव
 चने कृशा लाभिचित्रे ॥ ४८ ॥ संस्मृत्य तन्मम मनो भवति
 प्रविन्नं काष्ठे कथं यदि मामतिरोषभाजं ॥ पादानति
 प्रपायवाक्य सुहृदि कासे श्वक्रे विनोस वचने रनु कृष्ण
 माशु ॥ ४९ ॥ स्मृता मनो भवति तन्मम शोक विन्नं कैलीक

६२

॥१३४॥

दि २

आशुनुपिता लापिताभिमाना ॥ उक्ते प्रसादकरणे शपथेय
कीये तुष्ठाभया सपथेयपरिषद्यजे मा ॥५०॥ पञ्चाक्षराज
सनुजानयनारविन्दे श्रीलापिनो दनिहिते मथिरसाभिळा
ष ॥ चेतःस्मरत्यनुकळ विरहाकुळ मे दुश्चिततागतमिवा
तिगुणनिधान ॥५१॥ इदग्विधापिनविभुं चतिचंद्रवक्त्रा
स्नेहानुगा विरहापन राक्षसं भा ॥ चेतः कथं नुदयाद
यिता सजेयमुक्तोहिनीति निपुणे रुचिकोपकारः ॥५२॥
कां ता नुगा परिपुनमिना निजा के सुते सुखं मथिभगाह
तिशेदरिने ॥ चेतोचळे रुपचचार यदि दयिता स्मृताम

॥५॥
५२

हुः स्फुटति मेशत धामनोद्य ॥ ५३ ॥ धिक्त्त सुयोधनममुं क
 पंटे करशिं धिक्त्त श्वये पिगुरवो न वद ति धर्म ॥ धिक्
 मां च यो न तु हरामि शिरां सिवाणेः एतादृशोपि समये
 ल्ळ कर्म भाज ॥ ५४ ॥ एव मिलयम नरि अति ध्या विरो
 षात् कुरा कृतिः सपदि वीर रसाद्भव ॥ सर्वाः सुमेन
 मुदितं क्षयमेव मला दुयो धनं यश ऊर्नि बहु धामिनि
 द ॥ ५५ ॥ अलातथा विक्क पित नृपता स्व रवीनां दुःशासनः
 सपदि स भ्रम बान धावत् ॥ सोध क्षिता वति सुधा भ्रम देय
 वाध्याः रूपे जळे विनि पयात स वर च शस्त्र ॥ ५६ ॥ म

॥१३५॥

द्य३

इति श्रुत्वा तस्मिन्नुत्थि ऊराव ताश्चनेत्रः शिखापतन
 रिचिन्नसमस्तगोत्रः ॥ अथैष पितृर्जननिष्कृष्टः
 धावेत्यागतवाँ चरितस्य फलं मयेव ॥ ५७ ॥ यः कूपम
 न्यमते नाप्यकरोति सोऽस्मिन् भ्रातः पतत्ययिरमित्ययि
 षाज्जनाक्तिः ॥ तथा धसाग्रजनिव शीकरिरेह तोर्म
 येवमातुष ऊमित्रितजातसेतोः ॥ ५८ ॥ धुर्मेव धर्मय
 रितस्य भुधिधिरस्य भावी ज्योऽग्रजपरास्वैव नूनं ॥ जय३
 यत्त्रैवितीह सधज्जन्यवैजेन्यभावं प्राप्नोति परंपरिचिते
 परितः स्थलेऽस्मिन् ॥ ५९ ॥ अथाथवापीपतितस्य शङ्खं

हा२

जय३

॥१॥

३०

मागताः कचक्रिनः शिरोपि ॥ दृष्टायिरं राजिळवध्वं
 तं सहस्तताळं जहसुः समेतान् ॥ ६० ॥ कायि ज्जगादं यो
 लोहर्ननो यितो यं योतः पुरं विज्ञाति नरमिपतेः ब्रूतेति ॥
 कायि हरे कृतशिवै वनिहंतु मे छत्र व्यथश्च सो तत
 इतो विद्वत्ताननो कृत ॥ ६१ ॥ कायि ज्जघान च त्रधूपक
 गोळकैस्तं व्यापारयका ऊयुटकं गुटिका धनूछेः ॥ ६२
 शन्तपाधिपशुता विततानसं इति गेहागतो पिरिपुसिच
 जनेन विध्यः ॥ ६३ ॥ संप्राथितामिरतिवेपथुस्तामिवाक्यैः

॥१३६॥

136

उः शासनोत्थायिन यावनतः सरवाभिः ॥ मुक्तांतरीयनिष
 यनुरसाप्रगृह्यगारवाभगोत्पुतिरसौवर्हि राजगाम ॥ ६३ ॥
 पार्थैः स्वधर्ममिरते सपिसंभेदेषु वैरविधायनमुत्तदय
 एवनः स्यात् ॥ धर्मे जयं स्वलुपुत्रापाविदो बद्धनितन्मेष
 रत्नस्य पुनरग्रज एव बोध्यः ॥ ६४ ॥ उत्कोचमादिच गतः क
 तिचित्सदानि धिते करोदिति पुनर्बहुसंदिहानः ॥ अथा
 नमुपैर्विरहितोपि सदा स्वधर्मः तस्मान्निर्योगकरणा नृपते
 मे मेष्ट ॥ ६५ ॥ एवदृष्टीकृतमनानि उधर्म एव भाव्यन्यथा
 नेति भवति मुहुर्विभाव्य ॥ उः शासनः सविधमेत्यजवेनवा

॥१३७॥

क्यं प्रोवाच वचनो पममाशु हृदया ॥६६॥ धृते जिताः
 तव वित्तासि निजीवनाथाः ॥ तपेन श्रीमद्गुरुकर्म कृते
 पुत्रस्तु ॥ आभारिणः सिमरुता प्रपाये श्रीराज्ञास्तु सेवरा
 ऊरु ऊरुध ऊरुद हाश ॥६७॥ आकर्ष्य वाचमिति पू
 ष्ण्डि उवाच पद्मा ॥ श्रीगणेश भगवन् भाषितं कोपवत्क्रा ॥
 दुष्टान्तराप्रचल्लक्ष्मणस्य प्रयाजा वाताहते वसस्वनीप
 रमा उवाच ॥६८॥ भव्यविभाव्याथ निजप्रियाणा
 निरस्तमोहाधनायितधैर्या ॥ उगाद दुःखं सनमाशुवा

॥१३७॥

137

क्यश्चाराति हरी कृतकनारती सा ॥६८॥ इतो धनुः शान्तदुष्ट
 बुद्धेः सभागतो भूदधुने यथातः ॥ अक्षरमेप्रतिगृह्यधर्म्यं
 स्वका मधम्यं भवि धर्म युक्ता ॥७०॥ सुयोधने नष्टव्या
 शादायेः युधिरो धर्म परो जितश्चेत् ॥ स्वसे निवृत्ते न्ययणा
 धिक्कारः तदास्य न स्यादिति धर्म सेतुः ॥७१॥ एव साते प्रा
 ण उच्छेद्यार्थं मनोरथं नाहति उ विनीतः ॥ स्वभ्या तृजा
 या तनयानुजा सुविधातु कामः सुखमेधते कः ॥७२॥ अ
 तै तद स्या हतमा न सो सो क्रोधो हुरो विस्मृतदेहभावः ॥ र

॥११॥

येन के शेषं प्रस्ताय सभां विनेतुं तस्मै छेदे ना ॥ ७३ ॥ हा
 हा रवस्तस्य रिशारिकाणां भुवं दिवं चादिगतस्तदैव ॥ इति
 तमेन गदितुं तुजिधुं भीमं विभुं नक्तवारण्यमीशं ॥ ७४ ॥
 करेकते दुष्टजनेन तस्याः कथं पुरा के वदनास्तु धात्रोः ॥
 राहर्मुहः प्राप्तस्तु धौशो विशीषे भिगश्च मिच्छन् पक्व
 षतीति ॥ ७५ ॥ शेषारुणाक्षी द्रुथुये पथुः स्वाशपत्योच
 तस्फुरिता धरन्तः ॥ इति विद्वरे पसरानुनोचैत प्रागजुनै
 षु ड्येकनाद्वेह्यं ॥ ७६ ॥ अति क्रमेणोपतिभिः श्रुतश्चेयस्य
 तिनार्शं ऊरवः क्षणेन ॥ धर्मस्य संस्थापनमव्यधर्मक्षयो वि

धेयो विभुनानि शिवे त् ॥ ७७ ॥ उष्टः दुमान असमी परवस्थि
 ताहमेकेवनम कमेतत् ॥ गंतव्यमेवाकुर्मि आधियागासि
 समीपमुद्दामपराक्तभाषां ॥ ७८ ॥ चित्ते विचार्येत्यतिपेक्ष
 बांगी सौख्योपदुःखानमन्व गच्छत् ॥ मुक्ताळकां नारुदती
 हिताताश्चुष्टे पदुः कौरवकाळरात्रिः ॥ ७९ ॥ क्षायाज्ज
 र्वीठगदगुणा अविहन् भूमौ किरतीशानके जगाम ॥ रु
 द्राक्षया कौरवनाशवृक्षे बीजानि चंडीवमुत्पत्ति ॥ ८० ॥
 रथ्याजने रश्मिनिरुद्धं वैर निक्षामित्ये तदीत प्रवादैः ॥
 दृष्टा ललाटार मवाप हृदया हृदयाध्वचूड वरभादि धदुः ॥ ८१ ॥

द्वारचै हरितरतर्क अत्राळै विंशाय दुःखासनं पां याळोधि पजां
 प्रगृह्यतरसाप्राप्त समादेह ली ॥ कल्याणस्य रेवे अथाणिभि
 रसौ भिज्ञा पितः सत्यं सौ स्याहं राअनि समीक्ष्य सकरोता
 लं जहास नरक्युह ॥ ८२ ॥ ॥ ॥ यन्मानेति पूर्ववत् ॥ स
 मोयि व्यगळ अयो दशतया दामोदरे गोदिते काव्ये श्रीभगव
 त्प्रसाद परिते सिंहास्य कारुण्यतः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ ॥ १३ ॥
 अद्वैतधर्ममति नाविजिते समाया धर्मस्वधर्म निरते पिरुयाध
 नेन ॥ आनाथिना दुपदजानिज काम बुद्ध्या दुःखासन नउरिते
 रितवासनेन ॥ १४ ॥ तां प्राह पापचरितः किं धात राहुः पाथगिनि
 दत्तानि जयेष्वजीव शश्वः ॥ नामोरुमे x ल x क्षति तिगतवय

॥१३९॥

१३९

वाभभूरुं राशीभवाग्निभपिमानसजं हरोरुं ॥२॥ दासायिता
 स्तरुपिते वतमारचिदानीं लंघतिपेत्तववपुर्जितकामरामा ॥
 यो ग्यानसंगतिरसाविव पुष्पवह्न्योः सर्वस्मिनाप्यनुचिता
 कदलीवदर्थोः ॥३॥ अलेति दुष्टवचनं विनताननासाकोपाश्र
 पूर्णनयनास्फुरदोष्ठनासा ॥ अये सतीव्रतपरातिहताह संतौ
 सवीक्ष्य भस्मभिजयावहिवधुसंतौ ॥ ४ ॥ अत्रः कथं न पतती
 दुःशभाषिपारजे जिह्वोपरीष्ठसविधेश्वरानभिज्ञ ॥ वेत्तास्ति
 लोफगुरुरत्रपितामहाद्याः धर्मानुसारिणश्च मेपिहिते रतास्ते ॥
 ॥ ५ ॥ आजोविष्णुषमंतुभीमादातवोरुश्च शान्तिदत्तसखित्वा
 न्यनल्लतथोरुं शान्तिनयतुं कुरु वंशापिनाशहेतो गाधारराज

॥१॥

त न यो दृष्टमके तो ॥६॥ यद्यस्ति धर्म परता त्रिजगन्निवासे य
 द्यस्ति सैव मम भर्तु मय्यपीत्यर्थः ॥ सत्येन तेन सह सा प्रजापामि
 पापि नू धर्मे तस्मिन् मिथपाशाकलोककलापि नू ॥७॥ स्त्री धर्मिणी म
 पिक च ग्रहपूर्वक मां दुःशासनोति रुदती यतु पाचकषी ॥ ये च
 स्येव वक्त्रमोक्षपात्रो कभाकृते यो विदुषो य भविता वतसा
 तु जस्य ॥८॥ धर्मश्चिरं जस्य तु धर्म परैकनिष्ठो श्रीमार्जुना य
 पियमो समरप्रतिष्ठौ ॥ नाशं हि धाम सुकृता मयिरं करिष्ये रा
 शी सती तव मदं सहसा हरिष्ये ॥९॥ जितरश्मया धर्म परो दारा
 जा युधिष्ठिरः संसदिकृत्पात्रौ ॥ नायं हि धर्मः किञ्च बाहुजा

११९४०॥

नोविधिं समुद्धृत्य कृतं कृतं न ॥१०॥ स्वये गते को वत कस्य दानं
 तृ२ कुर्वी को रमा दपि न्याद दीत ॥ मिथार म्नु पश्च द्यते ईशः कडुमि
 तु दवे उधरो त्य यमभिः ॥११॥ नस्या गना कंद वीह शदाने यो
 ग्या तत्रा विभाग वनि तान श्लो दराणां ॥ मर्यादयाद्य मम ध
 र्म पाति त्र का को नान्य श्व दान म पर ग कथं विधेय ॥१२॥ एवं
 श्रुति स्मृति पुराणा विद्वो ष विज्ञैः यद्बोध्यते न गुरुभिः स्व परे
 ईशान्मा ॥ मन्ये क के रूप ग मर्याद विभु तमेत तू दामैव चिर स
 चित पात कानां ॥१३॥ सा द्विः समा स्य न पुष्पा परि भूषिता चैव
 वत्सल्य मे वनि ज ध पूर्य चरते ॥ १४५५५५

प२

॥३॥

नोयेधदस्ति दुरितं दुरवापपारं शान्तं महद्विरश्चिच्छं वचरता
 ममाच्छ ॥ १५ ॥ एवं विष्ठापवचनैरति भर्त्सयन्तीनां नाविधैः
 परिषदं परिबोधयन्ती ॥ कं नी खुलाहि तं मतिं विकल्यु
 ह्यो दुर्धनो नु जमवेत्तदधदि ॥ १५ ॥ वस्मादियं प्र
 तपती दशाभस्तत्तज्जा दुश्चारिणी ह्यसदं शोचयन्नावधाः ॥
 पत्रयस्सुखस्सुखं पेषु पति घ्नीषु वस्त्रं क्रिया सहस्रं श्व
 पिपुष्यवत्याः ॥ १६ ॥ सर्वाणि सुंदरतनोर्वपुरायताक्ष्यः कावण्य
 भद्रति पतेरपिमोहकारि ॥ वक्षोनेतं वज्रयनो रुवि शेषमद्य

॥१४१॥

दक्षकलं नयनयोरसिक्ताः प्रयातु ॥ १७ ॥ प्रौढ हि पंचपतयो वि
 दितानि थस्ते पण्यगनाश्च विनता दृष्टा भस्ति हत ॥ अस्थाः क
 या-रणात्रीळ ऊळा मिमानः सौभाग्य कारिव सना हरण पुनः
 स्यात् ॥ १८ ॥ धर्मे रताः स्वतन्मा गमगाभिनीर्याः मभाइ वातिल
 कित रमवेदथ वष्म ॥ ज्ञाता विभाग पलयः पठु वदि लज्जाः पार्थः
 यिरं ऊरु ऊळ स्य कळ कभरताः ॥ १९ ॥ एका गनारतिरताष
 हुको भनुष्यारतेथानुरक्त मनसौ मिथो विलज्जाः ॥ ऊत्रापि
 के नाभिदिदन कदापि दृष्ट दृष्ट तद्वद्यरित ऊरुपुंगवेषु ॥ २० ॥

॥ १८ ॥

॥३॥

५३

जाया भवति पुरुषस्य नृणां गतायाः भार्गवरवमखिळः श्रुति
 साधितोर्थः॥ पाथैरिकारि विदितै रविज्ञां कमेतत्ता वप्यसिधु
 लहरीरसिकै रनर्थः॥२१॥ जायाग्रजस्य जननी वपधुः स्तुष
 वक्षेयानुजस्य मरुतामिति सेतुराद्यः॥ पाथैः पुमर्थ निपुणे
 रपि वयधमैः उद्धं ध्यतं सुरवकरं निभेसाधु॥२२॥ यदाय x साधि
 नेकजनकेषु यसोदरेषु संभावनी यमखिंळं दुरितं निगर्ह्य॥
 येषां यमित्रमनिर्वा हितकारिस्ततः कृष्णपदे शायिरितो व्याभि
 चारतृच्छः॥२३॥ यज्जन्म संसनमजरुपितृवधहेतुर्यद्यं क
 यायज्जवधोपि सुकीर्तिकेतुः॥ व्यारोमा तुल्यवधेन जगत्सुयेन
 पि

॥१४२॥

४६३

तस्मिन्पुरःसरःपुरौ किमकार्य मेकां ॥२४॥ येनाभ किनु विहितानि
 चपूतनादिके त्या गगानि कपटैः सहता भवत्यैः ॥ इतोचमःश्चव
 रि तैर्मनसो बगनानी तस्मिन्पुरःसरःपुरौ ॥२५॥ गोपा गनाअ
 पि भुनक्ति तदीयैष भवत्ये वैर ती वरतिरं ग कळाकृततीयः ॥
 स्नाधीहीरिः छळ वळे नपुरे बहदा तस्मिन्पुरः ॥२६॥ ह
 लाकाळी दतनया सलिले गतानी स्नातुं ब्रताय वसनानि
 कळ वरसश्चः ॥ यत्रे पिडं वनमती वसती ज्ञानानी तास्मिन्पुरः ॥२७॥
 योर्थ युगो पनिल मेधुनि विव्रय इतो धाळेः सहै वसययो निरव
 दयमार्गः ॥ यत्रे समहित सुपिछ कगा रसस्ये तस्मिन्पुराहि ॥२८॥

॥४॥

यो जात एव विदधे कृतकं शरीरं पीता वरं चतुरस्रं दाम्बध हस्तमाधुं ॥
 श्री वत्स कोरुक्त भमहातु कटैर्लङ्कामैस्तस्मिन्पुरो ॥ २८ ॥ यो न स्थि
 तानि भुवनानि च दृष्ट्वापि वक्रं प्रभार्य समदर्शयत स्यमात्रे ॥ नो
 भक्षितो मृदिति वेदयितुं मिषेण तस्मिन्पु ॥ ३० ॥ दासी जगाम
 मथुराधिपते स्थिव-क्रां अज्ञातवन्ति जज्जने विदितो विशांकः ॥
 त्यक्तं चकार च जनव शीलं कृष्णं अभिमानः तस्मिन्पु ॥ ३१ ॥ जि
 ह्वु हरं तमचिरात्सुभगा सुभद्रां पित्रादिषु प्रकुपितेष्वन्य
 मोदत ॥ दशत्रयतां ध्रुव सञ्चरिणादिभ्यस्तस्मिन्पु ॥ ३२ ॥ य
 स्यात्प्रजोपवनतः किञ्च पारिजातं हर्तुं प्रिया विदधते रमणीयं

पि ३

1191311

143

जितस्य ॥ मंदाक्षमीष दपिनाभवदायचिते तस्मिन्नु० ॥ ३३ ॥
 जोभागध विजितवानमिथा अमृद्व्या जडिजः सहृदकोदर
 फाल्गुनाभ्या ॥ गिरोधनि भुवमिगोष्ठ शर्वकार्येस्मिन्पुरो० ॥ ३४ ॥ स्त ३
 यश्चानिवा हतिपुर्णमनसो गनानां अन्तार्थनाकपटत्रिचय
 उमडुहाव ॥ एकागतेन परकोकमहापुत्रयानिहार्तिनेरापिगुरो
 किमकार्यमेव ॥ ३५ ॥ संसृज्यचाम्पितरावपि बालुजः
 सन्तपोवै वयनं दत्तनमंस्तुतकोवभूव ॥ तस्याभितः पुनरमु
 विजे होक्षणेन दक्षणे यथापर कृतः किं कुरुच्छकमा ॥ ३६ ॥
 येधाय रुक्मिण्यनाज्जनकप्रदतां वैष्णवी मपाह रदहो कृतयो
 रचयः ॥ स्याच्छेदना सुतता अथितारयकोक तस्मिन्नु० ॥ ३७ ॥

अ१

11411

यस्येह वा निरामि प्राचारि तानि भूयः शोक क्षयाय विवर्त्तमाने सदैव
 तेन ॥ इति क्षयोऽप्युक्तं भूयः प्राविशति वा के लं के प्राविशति जहते फल
 मेति सर्वः ॥ ३८ ॥ इक्ष्वाकुः सुपरिस्तु त्वं उक्ता गतां यः शौचं मयि
 जनमकारयदध्यात्मं ॥ इति स्तुते फलं भोजितं दैवसर्वं कृतं तनव
 मनुवं किञ्चन सदा नमः ॥ ३९ ॥ देवविंशतिस्तु यं किञ्चनारदयः स्तेन
 गतं पुनरने कामिष्यमायी ॥ आत्मानमेकमापि दर्शितवान् राक्षसु ली
 लाः सहस्रं शतशतः कल्यणं विविचिञ्च ॥ ४० ॥ यो मायिता वततता
 पिनामहे पिना वत्सगो पश्य रूपधरा धराया ॥ प्रावच्य पश्य जवधु
 रा पिनामहे पिना वत्सगो पश्य रूपधरा धराया ॥ ४१ ॥ यस्या
 इति मतिरुन्नरकां गतानां तानि गृहीतं अभिधावपि शिष्टमा

[illegible]

श्रीरक्त ॥ **ध** अलेति उहव चमानि सुयोधनस्य वै गुण्यवाचक पदा
 निजनीर्दनस्य ॥ कृष्णपरा मपि पाप रति रचनिर्वाणी मंत्रको पम
 रणी मत्तरो व भव ॥ ५ ॥ कोपातिरक्तनयनः स्फुरिताधरोष्ठः स
 पीडयन् करमती व कोर नमंद ॥ प्रोवाच धर्म मय धर्म भूता परि
 छुह नत मश्चि मि वरो व मसौ गभीर ॥ ६ ॥ स्यामि नत सव सव
 रौ अरु पांडवानां कि चारि च क्षिति निभु जामभि भानभाजा ॥
 वक्रेणाभिप्रय पति प्रिय मद्यपानः दमिषो गतायुरि बसो कवस
 नि पातः ॥ ७ ॥ साध्वी अळ कम मुही पति पूज्य वृद्ध पाया केशज
 तनया तव धर्म पत्नी ॥ कृष्ण सुको मळ तनू मति पूत शीळा क

॥१४५॥

ॐ गता इति ॥ ४॥ या ऊर्द्धमे धिपिरु कोमल
 पाठनाभ्या वेदुर्ध नील भाषा सद्विनेष पद्मया ॥ गलापदैः
 त्रिचतुरैः शनैः पारिविन्ना जा ताद्या तर्जन च रणाजिर गावता
 त्र ॥ ५॥ दासी गोतैः परिहृतारुद्धतो ज्योरेः पारुर्म पुष्पत्तिका
 स्थिति शर कितासीत् ॥ एकै कवच परिगृह्यत नर नाथा नाथे लु
 यो शब्दत रिवद्यति पश्यसीमा ॥ ६॥ उः शराने नरुत केन
 गतायुषो त्रुये धिनस्म सविधेन रसादुतेय ॥ गौः सिंह संनिधिग
 ले वसुकातराक्षी त्रातारमेव परिपश्यति सर्व दिदुः ॥ ७॥ एतादृशी
 मपि दशा भतिक कुरुपा प्राप्ता निजानुदायिता प्रविक्ता म्यधीराः ॥
 एते वय ऊर्धुमर्ष दन वरत्रभुषाः कानो ददे श ऊपापार्थ निश्च

॥१॥

ल्हास्मः ॥ ८ ॥ येति क्रमेव तस्य भास्वनि जेपि जाते आर्घ्या दशानि
 जजनेषु मुरुः प्रयुक्ताः ॥ जीवंत एव हि मृता विगताभिमानाः न
 श्चा इव मध्वरेन पूर्णं महोदराशे ॥ ९ ॥ मानो हतः सदस्ति दुर्गति
 रप्रयुक्ताः प्राणाश्चि मोहरणमत्र कर्तव्यं न ॥ १० ॥ ज्ञातेमिच्छि
 तं किं रिक्तानि वनिच्छि यान्तो जीवंति वेति न मुरुः परिपश्य
 तीयं ॥ ११ ॥ तर्केण नोप्य ऊरां पारिभाष्यथासीत् पंचलसक्तु
 रवमना वृत्तिरारिष्यत्वांगी ॥ तामधश्च क्व दनांगवदश्च न
 त्रां दीनासमीधि गतिरिच्छेत्तसोस्मान् ॥ १२ ॥ नूनं वयं न भूज
 जानमहीश जीवा न धापियन्मनसिमान कृतो विचारः ॥ मानो

क्षयः

॥१४६॥

1463

मुक्त ५

नतस्य तमेव हि बाहुजो जः सेव्यः परोन्नीत धुमपगिजाः किले
शाः ॥१३॥ दुयोधिने हि तमपीद शमिष्ठधर्मः दंतोक्तवान् ननु पु
रासकळ विमिल्य ॥ शाखावदा दगमन मेवनयुक्त मत्र इतत् वि
षं कवळयत् नु रवेत्तु कोपि मेः ॥१३॥ हतौडो रोदरक्त ते गमन
स्यधर्मः ये ज्ञेन्य मपि मान हतौ समाया ॥ धर्मस्य तत्त्वमपि का
ळगतिं समीक्ष्य साज्यं नकोळ मभिमान धनैः स्वदत्तं ॥१४॥ चा
पादस्तादपि निजाश्रित दीनबाळ येषि कृणस्य ननु बाहुजध
र्म एव ॥ सत्काकि पितं दिज्जहित प्रशम दधासि धर्मतरं वि
पदकीर्ति कर हि पुंसां ॥१५॥ अथानुगुणैर्विरहितो मपि ननु
स्यधर्मः संत्यज्य तं प्रशम एवम नो दधासि ॥ बुद्धिर्विनाशसम

॥२॥

ये प्रविनश्यतीति यत्रोक्तं भाष्यमिति निमित्तं तद्वदत्तं ॥ १६ ॥
 तत्रापि तावुचि न एव परस्य धर्मश्चेदङ्गुने मयि तथा यमयोः स
 तौ स्थ ॥ क्ता वापि दधु नापि विभोस्त्यसाध्यं लोकत्रये व्यसुलभं
 ननु वास्ति किं चित् ॥ १७ ॥ इदं तथैव वरुणस्य ऊर्ध्वे रमाग्निमी
 शाननैर्जनयमश्चरन्ना नूदिगीशा नृ ॥ जेतु यदेतत्सिंज
 यं जिहारे जानीहि वि क्रम परः स्वशये शयायु ॥ १८ ॥ एते म
 हाच्छपराः श्वधुधातशिराः लं चागिसत्यपरमः परेशान
 येताः ॥ प्राप्तं कळहि भवता त्रस्तदित्यनीतेः कोदित्यभाजि
 सरल्यममुक्तमेव ॥ १९ ॥ श्रीरामभद्रपतिः क्लृप्तस्त्य

५५ न ५

॥१४७॥

चंद्रयः सत्य व्रतः सकल धर्म विद्वद्भक्तः ॥ विप्राग्र्यपंक्तिवदन
 स्य शिरसि शिवाणोः स्थिते दत्ता त्रुवि कृतिं सहते नमानी ॥ २० ॥
 धिग्वाह्यस्य जननं चतस्र्य यस्या भिमाननिरुतं सततं नचि
 तं ॥ माने हते पितरोः सदा सियो न करोति अन्यं स्वर्ग्यं त
 दापय शरानि रयं प्रयाति ॥ २१ ॥ अन्यधृतं न भवता के
 मुस्तस्य शिंधो यदृष जामि डुरिते न व ह्मदिता नि ॥ सत्याः
 तथैव भवतो फिदि विश्व भर्तुः पूज्यस्य ते प्रतिपदं चरि
 तान्यनृथ ॥ २२ ॥ एतादृशः प्रलप लोनि राडु ध्रुव द्वेः जि
 ह्मानिदं तं न भव श्यति नो विधेय ॥ धर्म जही हिने पशासि
 कतादि जाना आशां प्रदेहि पुरुषार्थ परो प्रमत्तः ॥ २३ ॥ पाश

॥३॥

लसुज्जलनयेनमनेकमंतुं शक्ताप्रदाधुमाथिरान्निजशापतोपि॥
 आदेशमेवभवतः प्ररामीदयमाणासीदत्यतोत्रविहितानवि
 मोदयमाते॥२४॥धिकृतंनराधममशात्ममवीर्यषट्सीदत्त
 लत्रमधिनेत्रमुपेक्षतेयः॥आशंविनापितवधमनितोवि
 धारयेदुष्टंनिहस्यरुधिरंश्चमुखेप्रदारये॥२५॥यन्मांप्रप
 त्तिरितिदशार्वकितैणशावनेत्राशारपयमुनुभाव्यशृगानि
 दध्वाधा॥बाणेनावेद्गृह्योनिशितेनतेननेव्यामिश्रंतिम
 दिवगमितःक्षणेन॥२६॥आदेशएववृत्तपुण्यतवारित्तिस्य
 यत्सात्रधर्मपादेपाळनमायचर्यः॥कर्तव्यमेवानिजमानय

॥१४८॥

१५४

नो भिद ह्यैकावः सर्वममधिष्ठम मत्र पश्य ॥ २० ॥ उः
शासनेन हतके न गतायुषाद्यश्चष्टाः करेण तुष्टिताय्यि ऊ
राः प्रिथायीः ॥ तच्छेदपुर्णं ममं सहस्रानप्ययं वैश्वेव तस्य
सदनं गदया शपेय ॥ २१ ॥ यास्मादिभं पितृकुलितारुदती तुव
ती श्वरताळका उच्छरेण सप्ता विनीता ॥ विश्वस्तु केशव स
न्नाभरेण ॥ रुदं त्योना अश्वियोस्य स गणस्य प्रमा विधेयाः ॥ २२ ॥
विधु नरं सक्तं पूज्यतमं द्वितीया को हवेय त्रकुलिकधीः
सहपेण शास्यः ॥ धर्मस्य सेतुं इति वेदविदो वदन्ति पातमः स
धर्म निपुणे शमयाद्य शायैः ॥ २३ ॥ तस्मादयं न धुनया हवता

॥३॥

व्यवध्यः तस्माद्यसिहिरनिशं मयिसेवके स्ति ॥ अस्मिन्क्षणे
 स्वगदयानयदंडभृत्यनिषेयमेवतदिदं दयिताय प्रोच्यते ॥ ३१ ॥
 दुर्योधनं सशस्त्रं अनि शस्त्रतानुजं मे मुष्टिप्रहारपतितं पातितं पातितं ॥ तं ३
 ये ॥ इदं स्य भूतं नपि च पक्षगतान्मुष्य कोलातिथीन् अपथ
 गानिह कर्म मुरय्यान् ॥ ३२ ॥ आचार्यं नीष्मत्पुरं नो भदियो ह
 नाम्नाः जानीहि तानपि कळे वरबं धमु कान् ॥ कळे चित्तस्य
 दहतो दहनस्य शुष्कधासाय वाः सुखधवो नृपवो पितृव्याः ॥
 ॥ ३३ ॥ गंधारराजं ननया स्वबध्न नार्थाहाहेति भूरिरुदतीः प्रस
 मोक्षयिष्यन्ता ॥ गो काश्चिन्मृष्टितनू रवणोक्षि बंधादैर्बध्नुः
 ति १

॥ ४९ ॥

श्वजानिका न्यवळ नरवेत्री ॥ ३४ ॥ एकैकशः प्रतिभलान्निवि
 निपातयिष्ये न्युक्तांस्तथाचरन्तं परिचरन्निविष्ये ॥ वैश्य
 तस्य सदनं कपटान्निविष्ये द्वात्रिंशत् सुधवळं सकळं
 करिष्ये ॥ ३५ ॥ शुद्धे निभो लवणं नुजं भायिको नुमुद्धे तिष्ठेत्
 सन्मुखमधोषस्तुरास्तुरेषु ॥ दुर्मो धनं दिग्गजं नापितवान्
 डानां निविष्ये न संभवति रूढं पराक्रमाणां ॥ ३६ ॥ अश्तेण श्वाय
 नमभाषी रमो यनी परिभो यनाय नाशाय वाद्यं प्रतिनस्य शुभो
 धनस्य ॥ बहो मया वारे करो पिबिनात्वं दाशं दृष्ट्वा श्रितं न
 पयथागमना उपस्थात् ॥ ३७ ॥ त्रये नात्रे पतगाश्चरति चक्रितसि

॥ ५॥

॥१५०॥

हाग्रतो नं चक्राः तादृशे भुजगारुण पुरो ध्वान्ता न्यशे पा
 न्यपि ॥ रक्षा तु न प्रभवत्यशेषनिमिष श्रीरामनामा प्रतः पाप
 नीचममायतः उरुस्वरो सेन्या न्यशे पाप्यपि ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा
 स्वपदिशमीरणात्मजन्मा क्रोधाग्नि उचिष्ठिततनुः तनूच्छरोमा ॥
 स्वरक्षणात्प्रयच्छितु मुद्यमं चकार स्वाक्षत्या जगदरिषे लं प्रक
 पमनुरतः ॥ ३९ ॥ इत्युक्तं वचनं ययं समुद्गिरतं संवर्तं च न
 मिबोधिश्यं दहंतं ॥ लोकानां त्रितय मधुवर्षात्प्रवादान् प्रोवा
 च्य प्रजामधरो यधमराज ॥ ४० ॥ हे भीमभीमधरवीरशुधीर
 शौर्यरत्नाकरारि परिमदं नसारमरो ॥ कल्याणमा शुभव

श्रीगणेशायनमः॥ ॥६॥ अनुजं पुनरेव निश्च
 संतुं शमितं संगरदुषके शमनेः॥ अतिरोषवळतनुं
 नूनं॥ चरणं व्याळमिवाह सामवादान्॥ ॥१॥ उदधेरि
 वले गभीरताद्याप्यनुवेळो पितृसत्यस्य दृष्टा॥ प्रति
 धावउवाग्नितापितस्याप्यतिळोकोत्तरपुष्करार्थ
 वतिः॥ २॥ भवता यदि लब्ध्यते खवेळा बत दोषा
 करदृष्टिं जंभितेन॥ भविता जगदेव भगमगं सुगु
 णा ध्ये कसुयुधनो वनीचः॥ ३॥ विनयो न्तय वि
 क्रमाः सधमाः पुरुषार्थरिव के शो सप्तस्ताः॥

* तव युक्ति च यो रितस्त्रिगुणे वर मध्ये प्रसंगैश्वर्यम् ॥ अपिगी व्यतिरो पप न्मु खानी ॥
 ॥ वचनानां निहरी तिरी दुःखी ह्य ॥ ४ ॥ ६ ॥ ४ ॥

॥ १५१ ॥
 ॥ ५१ ॥

वयि सति तपो धना श्रमे वा धत्त हा दोश्च मिथो
 विरोधिसत्वाः ॥ ४ ॥ विशादाः पदसंघसरव्यभाजः
 प्रकटा र्थागुरु गुरु भाव वंसः ॥ इतरे तुरकां हिता
 गिरस्ते सत्तुळा श्री भगवत्प्रसाद पद्यैः ॥ ५ ॥ उचिता
 निकुलस्य ते धवस प्रियवोक्या नि सधर्म विक्रम
 स्य ॥ मनसो मुद मोवहं स शोषां मम ससा कुलयेत
 सः सभायां ॥ ६ ॥ तव धर्म परस्य बाहुवीर्य परमा
 श्रिसवयं विजेतु कामाः ॥ अतिरूप पदानरी न समग्रान्

सुसाहायानवकूपलुप्तयितार ॥ ५ ॥ ननुधर्म
 महीरुहः क्षितीशैः जलमूकः सदैवैकशरिणः ॥
 सितकीर्तिशुभप्रस्तनजालः कलितः स्वर्गफि
 लः स देवपाव्यः ॥ ६ ॥ निषधाधिपतिः पुरा
 सुराणां प्रकरोद्गममपाकृतस्य कामः ॥ ७ ॥
 *रक्तं तवागर्भे चित्तं कांतापुरतः प्रपद्यि शोभि
 याचलेभे ॥ ८ ॥ विजिते कंटाक्षे स ह्याविन
 तादास्यगता मन्मपि सत्यसंधा तपसायसा
 प २ ३१

स २

* न ह तामपि यानि मान्य भावं नरदे वा सुरकि नो रोगेषु ॥ अत वा विजयं यशो प्यवश्यं ॥
किं बध मे हि यतो जयस्ततो ते ॥ १३ ॥ ४ ॥

॥ १५२ ॥

१४२

र२

य पुरिता शारव गजो ते नूतनार शोक सिंघु ॥ १५ ॥
अपि दा शोथि श्व रात भद्रोत्पत्तिः सूर्य कुळा
वत्स इशः ॥ न जहा कृत मीष हृदय्य भी दण्ड शु
त कीर्ति भुवेनेषु पूर्ण कामः ॥ १६ ॥ अत वा गति
पूज्य ते जनो धैः अत वा च ननु विश्व सति सर्वे ॥
अत तो निज वंश जापयि च अत वा च नुदितं द
दाति लोकः ॥ १७ ॥ जन का गुजस्तु न स दं भवि
हिते प्य द गण स दस्य वा क्य ॥ गदितुं तद साक्षि वत्

माने प्यतिप्रज्येषु कुलीनधारवीरैः॥१५॥ कप
 टे सदसीयसाक्षिसिद्धे जितदायेनदुरोदरेपश
 धः॥ इतिनीतिविदां मतौ गुरुणां कथमस्माभि
 रयुक्तमद्यकार्यं॥१६॥ अथवा स्वविप्रश्यभ
 ज्यतश्चेत्समयोस्माभिरवश्यमेविरायैः॥ मि
 ज्जधर्मपरैरनागसोर्थैः करणीयानि करेशरा
 सनानि॥१७॥ भविताद्यमहान्समाजध्वजाम
 निवास्त्रास्त्ररथो महारथानी॥ कथमत्रयपंच

॥१५३॥

१५३

पक्षहीनाः मनुदीनाः पक्षगाय^दस्वनीनाः ॥१८॥
दयितावविपक्षपक्षहीनाः द्या विकृतोया
स्पतिवाधनाशं ॥ विकलाः सकलाः केलाः
स्ते दोस्युः जीवः समरेन श्वजयस्य स्थं संश
यः स्यात् ॥१९॥ अपकीर्तिरपि प्रभूतवीर्येषु
धिकं काचवमेव भाविबुद्धेः ॥ नवयं नयरा
ज्यमत्र कांता नवससं नयशोपिनो विराजा ॥२०॥
अविजयसिता सदापि कुर्यं न विधेयं शिव

मिच्छता स्वकीया सुविमलशयपदपुरः प्रदत्तं
 नवकस्य न्यदवश्य पातुहेतुः ॥२१॥ स्वसुता शि
 ववत्तर्पणकपोद्विपदो यास्यति शोकमोहना
 पान् ॥ नरुतायुममागमप्रतीक्षेयनुवारं प्रव
 दिष्यति स्वभक्तनः ॥२२॥ इति दुष्टैर्विशेषदोषेभा
 वलरयात्ताततवाकमत्रधीरा दधतेपिबहिर्नि
 ज्ञासुनाशोपदमाविष्कृतपोरुधानयान् ॥२३॥
 समयेपरिरक्षितेव यास्मिन् समयेकीर्तिभरेः

॥१५४॥

प्रहरितं स्यात् ॥ भुवनत्रयमिहैकैर्जैः पूर्वैः
छब्बमेषां विदितं यथा तथं च ॥२४॥ विदि
ते कपटमहांते ते करुणादाः सप्तैः पिना २
भवेयुः ॥ जय एव तदा दया दैके जगदीश
स्य यिरं यशो धियो नैः ॥२५॥ सुहृदः सकला य
एव तेषां स्वच्छते स्माकमपीति वसवे ही ॥
अजुता चिनयाति सयधमः विषदो यत्र
ते सपक्षपाताः ॥२६॥ अजयेयमका सुकीर्तिरि

द्या जगतिख्यातिमुपैति नः पुरेव ॥ बहुयत्नपरेनैरसाध्या
 कविता श्री भगवत्प्रसादकं बधा ॥ ^{२३} अतिदुःखगताश्च जी
 वनाशा दतीभीताः समयज्जुह्विराजः ॥ इति नोपयज्ञः प्र
 पूरितान्येदं चक्रे हतजीवितेन लोके ॥ ^{२४} विदितं वि
 बलातिशये राजा सकलांशेन तितितिदयते लयाचेतः ॥ म
 हुतांगपानाय भागभाजा वरि वीरे पाकुळं वयं च धन्याः
 ॥ ^{२५} बळवान्प्रशमी विनीत ईशः सुविपश्चिस्पर
 ह प्रपणुकरकः ॥ स्वमुतां वतिक जितश्च दानान्तर एतेज

॥१५५॥
१६५

गती तच्छावतं साः ॥ ३० ॥ सहसा मम धर्मरक्षणं त्वे व्युचितं वी
रुपादवीदवाग्मे ॥ तपसोऽस्य फलं प्रयास्य स्वीष्टं कळि
मेन गदयानि हृत्य संख्ये ॥ ३१ ॥ निभक्तजनेऽथ न न्य x ज ३
भक्तिं प्रसमीक्ष्य वदयो दयं करोति ॥ नृहरिः कथमन्य
था ॥ त्रिजोक्त्या परिणीयेत दायानि धिर्महिम्निः ॥ ३२ ॥ उपद
प्रभवां सती प्रभावां अपितत्पादं जज्जोद्धैकभावां ॥
भागवानपि भक्तान् भोक्तो भगिनी भावयति स्वमा
तृजायां ॥ ३३ ॥ कळयाद्यविशेषसंकटे स्याम न आ

रुद्रहरिः समे व्यतीति ॥ असतामतिनाशहेतुरस्यप्र
 क्तवोयैवसतीयेतो वतारः ॥ ३४ ॥ इति वेदपुराणवाक्य
 गीतेप्यनुभूते बहुधादयानिधित्वे ॥ नृहरि रुद्रिना
 भवादशानाः नाहि धैर्यस्फतिरस्फताशितानां ॥ ३५ ॥
 अथदूषणसंहतिः प्रभोऽष्टौ कलिनोक्तेति च मन्यसे
 तदास्यां ॥ अथ तारचरित्रमेव वाण्यां ननु संभावय
 क्तवणां कमुक्तं ॥ ३६ ॥ प्रभुरस्ति जगत्त्रय उपर्यु
 प्रभवेऽस्ति किमुतस्यदूषणेषु ॥ शरणं जगतः कोर

श्रीगणेशायनमः॥ अथोक्तेतिभीमंस्वयितेतिरिव
 न्ततदाश्चेतवाहयमो प्राणकांता॥ समुदीक्ष्यदी
 नानदीनश्चभान्। जगद्देवकर्मनुवेळं संधर्मा॥१॥
 अहोद्धतसुतेनदंताधंरुसंमयाकिंरुतसाधुसं
 सदिगद्य॥ अवस्थांयतःस्वीदशीभ्रातृवीराः
 तथाप्राणकांतातदहोप्रयाताः॥२॥ जिताभ्रातृव
 र्यैश्चतस्रोदिशोयैस्तथापौरुषेनाहतद्रव्यमिष्टं॥
 कृताराजसूयेसपयीतिथीनांरूपामांनिजानां व
 विश्वंभरस्य॥३॥ समाजोपिळोक्तत्रयेसुप्रसि

॥१५७॥

द्वः प्रिया कीर्ति परैः प्रदानैश्च सिद्धः ॥ क्लोये स्तए
ते प्रतापान्तिरुपाममधुतदोषेण केनाधदीनाः ॥ १॥
इयं बहुभाकोमला गीस्मितास्या जगद्व्यरूपा
निष्क्या कुरूणा ॥ जनावीक्षितुयां नदराचशेकुः
सुभद्राधिकामाधवस्याधदीना ॥ ५॥ मया धू
तकर्माग्रहावर्किं कृतवानिषिद्धे स्वलोकेः सु
हृदि स्तथायैः ॥ कलेशगमः शीघ्रभावीति जने
यतः सत्यमार्गे प्रप्यवस्ते दशीनः ॥ ६॥ सुदावर्ज
येदसतीति प्रयुक्तं महद्भि सुदृष्टं वततथ्यमेव ॥

मष्टेतादृशेनातिसस्येन सर्वविगर्ह्यां दक्षां प्राप्त
 वतो मदीयाः ॥७॥ धिगेतश्च सस्यं रवेधर्मे पुन
 धिक्कृययोर्वैकिगर्ह्यं फलं प्राप्तमध्य ॥ ननु प्रा
 क्तनस्येवमेपाक इदं क्व विभो निर्धामे तत्तन
 स्तं प्रपद्ये ॥८॥ अनाद्यं तं मध्यं विद्वानदरूपं
 गुणातीतमव्यक्तमाजस्यरूपं ॥ सिसृक्षा सु
 माया समीक्षा विराजं भजे सिंधुजावकुंभं ख
 सिंहराजं ॥९॥ विधानारमाद्यं स्थितिध्वंसका

॥१५८॥

58

रं कुधर्मस्य हृत्तरिमप्राप्य पारं ॥ १ ॥ स्वभक्त
 प्रियार्थं गृहीता वतारं भजे देवदेव नृसिंहा
 वतारं ॥ १०१ ॥ सप्तकर्मरूपं वराहं लसंतं धरा
 धर्मदेवान् स माश्वासयंतं ॥ सभास्तं भतः
 तूष्णीमाविर्भवंतं भजे नारसिंहं सुरैश्चान
 वंतं ॥ १११ ॥ रिपुजानुभागे नृवैदिरियंतं महा
 वीरशब्देन रयं पुरयंतं ॥ स्थिरं शेषतोऽप्यस्थि
 रं कारयंतं भजे भक्तलोकान् भवात्कृतारयं
 तं ॥ १२१ ॥

॥२॥

॥ रुषाजिह्वा सकिपीलोळि हानं सदा स कि
 तस्याश्रितानूनमानं ॥ सजंत जनं भावुकैसं
 दिहानं भजे सिधुजाकातु मग्राध्यमानं ॥ १३ ॥
 बळिवंचयनूचीयखववयुक्त्यादिपदवा
 दुजातानूबहुनूवीरशाक्त्या ॥ एणं योजयनू
 षडि० व० विमुक्त्यादिसिंहाभिधंबुक्त
 नौमिभक्त्या ॥ १४ ॥ प्रभूतं प्रदीपंकुळं
 धकानां सतां स्नेहलभ्यं विटगोपिकानां ॥

॥१५१॥
१५१

चरित्रै परै रत कं ~~मोक्षिकां न~~ राक्षसानां भ
 जेरुक्मिणी शं पति देवतानां ॥१५॥ श्रितं बु
 हारूपेण कारुण्यजाळं तुरुष्कारिनिष्कास
 कृतकळिकलीळं ॥ प्रपंचदुर्मायप्ररोहाळ
 वाळं नृसिंहभजे अहं विशानमूर्धं ॥१६॥
 मधुपुरनरकांत कायतुभ्यं शूकरबकासु
 रपूतनांत काय ॥ अधवृष मयदेसनाश
 नाय प्रभुवरकंसनिष्दिनेनमस्ते ॥१७॥

॥१७॥

नरहरिचरणं बुजे मनो मेळधुरमतां ममतां
 विहाय देह ॥ अविरतमपि नहुणानुवादं कथ
 यतु पुण्ययेन नभारती मे ॥ १८ ॥ सुरवरतवभक्त
 वसकलंतदनुचदीनदयालुता प्रसिद्धा ॥ असु
 रकुळविनाशनेपिशक्तिः किमु सुखे रंदुरि
 तक्षयेमो विभो ॥ १९ ॥ नृहरे यदि भक्तवसक
 ववितुर्थनास्ति जगत्र येनुगीतं ॥ तव दीनदया
 लुतापि वेस्यामपि दीने भजे केदया विधेहि ॥ २० ॥

॥१६०॥

कुरुषे जगतामपांगपातैः कुरुणादैर्ममजी
 वनं तथैव ॥ कुरुहानिरनेनैव तस्यास्तुत
 दस्युस्तुभवाभ्यर्हदणेन ॥ २५ ॥ अपरोधव
 येन च प्रकोपमयि दीने शरणातिहन्विधस्त ॥
 किमु युक्तमिदं त्रिजोक्यधीशो मशो के कु
 प्यति नैव वारणदः ॥ २२ ॥ अयि शोळभिदोऽ
 नुजस्य जीपारिगृहस्तं भभिदापराक्रमः कः ॥
 पुरुषोत्तमपौरुषं दत्ते कठिनमेहदयं ह वा
 ते

दिनसि २०॥ दुरितैः सदृशं फलं ददाति प्रथि
 ताचे प्रभुना सुसाधुना ते॥ न हि कोपि विशे
 षएव ते मे ह्य प० हतौ मद हि रुक्तः ॥ २४ ॥ स
 सास्वके पतिनं प्रवक्तुं यदि छया किं समुपेक्षसे
 मां॥ कपे निपात्य स्वपशुन निशदेष्टे गुणस्याति
 तरामयुक्तः ॥ २५ ॥ दुरिद्रोपि वांछां यथाशक्ति
 पूर्णां करोत्यर्थिनः किंपुनः श्रीसमदुः॥ विद्यायै
 तिलहमीपतिं याचमानो कथेनाद्यं तदेषणं क

॥१६॥

म२

॥१६॥
पि२

स्य वा व्यं ॥२६॥ नास्ति तल्लज गस्तुलवाशो
ल्लघनं कळइतु हि सथं ॥ नास्ति तद्वहिरनेन विचा
यं नाथदुषणमलं प्रवदोक्त्या ॥२७॥ जननाथ
~~नमो~~ कोटिको ~~ध~~ धः स्तवदासा अति बहुभाहि
सहस्रं मत्तः ॥ ममतावदसि प्रभुस्य मेकः शर
णं याम्य गतिस्ततः पदं ते ॥२८॥ बहुभुक्तुरनेकसं
विभागात् ॥ परिहीयत दयति तन्नरुषु ॥ उचि
तं यमि सागरदयायाः नाविमृश्य विरुदनिजं

दयालो॥२१॥ नहरे यदि नीतिनिष्ठे वा दपरा
 धर्मधिको प्रवर्तनसिवा॥ नहिको मिज सुम
 तुहीनो ननु यो ग्यः कइ वास्तु तदया याः॥१०॥
 तदमे पुरीयमस्य रूपो निखिलस्य न परंपरा
 वथा स्यात्॥ अपिना म महत्वमीशो लोके म
 म सर्वो यमक मणि विपाकः॥११॥ अपि कतुम
 सा प्रतं विवाद प्रभुणा साक मती वसे वकेन
 तदनन्यगतिर्न तः पदा लो तव कोपोपि यतो

च५

॥१६८२॥

वराद्वरिष्ठः ॥३२॥ यदवाप पदं हिरण्यपूर्वः
 तव कोपा कशिपुर्जगत्तयीश ॥ अपि योग
 बलां सतां शतानां सुकृतानां नियमैर्गुणै
 रलभ्य ॥३३॥ कपदेहं तवराज्यस्य प्रभु
 नाथः पतनं बलं स्तुतेन ॥ किमनः परमर्जनी
 यमीशोऽप्युनिर्वादारगुणोत्तकामः ॥३४॥
 तव भक्तिपरेस्त्वेदं कनिष्ठैः अपि साकेतज
 नैर्बनेयैर्वै ॥ यदलभ्यमने क्राज्यभोगा

२॥४

यदा ३

नुपदं प्राप्तमविंशरावणेन ॥ ३५ ॥ अपि पूत
 निकामिजस्तनाभ्यां गरुडदत्तवती जगज्जिमे
 ने ॥ किमु तस्य फलं विमुक्तहेतुं पूरणं वस
 विधेदु रापमार्यैः ॥ ३६ ॥ आयिदीनं तैवैव प्र
 भुतानेन्यगता जगन्त्रेयपि ॥ समं त्रिनयेप्यन
 न्यगत्या पदपंकेरुहमेव तेषु पद्ये ॥ ३७ ॥ आयिदी
 नदया निसां मिधेस्मिन् रूपेण वसदपकजावळ
 बे ॥ करुणं विळपस्य सां प्रतने करुणा यानयदु

* दयो दधे *

* च *

॥१६३॥
१६३

नरुददासि। **३८॥** श्रुतिशास्त्रपुराणवाक्य
संघेः शतजन्माद्यहरत्नवेशनामा। किमस्य
पुदीरितमदर्थं किमुतेषां पुदिशयनवेदि। **३९॥**
विलुठामिविभोतवाजिरो व्यां अमिशं वत्पद
पासुधूसरांगः॥ नयहानिरितोपिकळमभेभ्यो
नभवन्ताथ **४०॥** कागतिमै॥ **४१॥** जगदीश
ममापरा * तदेह * धसंघास्तवयिते यदि
मिश्रयप्रपन्ताः॥ परिशास्यरुषंदिवाणि

विदन् कुरुविध्यं त आशु मां बहि र्यं ॥ १॥
 ममेदमरिवळं गतं बत परा युरस्यु न्न त ह त न
 दनु जीवितं हरि ण को च ना वि भ्र मेः ॥ इ तो वि
 दुरित रत्नं भवतु हृ पे रे ना रत्नं हि रण्यं क र्ति
 प्रो रणे सु भट्क मे णि ब्र ह्म णि ॥ २॥ पठंतु स
 कला गमन पि च ती र्थं चान्य रे प्य ट्प प वि
 नि श्रु ये सु म न्सां प्र कु र्वे ति ह ॥ मनो भवतु मे
 रत्नं सकलं शान्ति दे प्राप्ति नां चि रं व्रं ज नितं विनी क षि

॥१६४॥

(११)

तनमणि ब्रह्मणि ॥४३॥ कं रोमिपापं जनतस्य
जानतस्य तोषि रसंगोप्य विभो विजानतः ॥ विदितं
बुद्धेरिति मेपि कर्मभिः करोषि कोपं मनसीद
मद्भुतं ॥४४॥ कोपं कुरुष्व दहरेथ दयावको क
मागः क्षमय मम वान पदा ब्रूजतु ॥ पापेस्मि
पापचरितः शरणगतो द्यदीनाति हृद्वयितमाच
रयत वेशा ॥४५॥ श्रीरामकृष्णाय नमः ॥

॥८॥

भक्तार्तिहिन्दीनदमासमुद्र॥ वैकुण्ठविश्वेश्वरमु
शारेत्रायश्चमामोऽङ्गुलं पुरस्ते॥ ४६॥ तद्वन्मोक्षो
मोक्षविश्वनाथेयश्चैव चो मेभगवत्प्रसादोत्त॥
सदास्वलोक्षोऽयमथ सिद्धिः सर्वपदं हरित्तिप
देनिमग्नं॥ ४७॥ अपिपण समयोत्तापन्नदीन
श्चभावोभगवतिभज कत्रेवहुरिभक्तयेकभाषः॥
निजकुलजन पूज्यनासिकाग्रेकनेत्रो नरहुरि

॥१६५॥
१६५

मनु उदयस्तो जमे तच्चकार ॥ ४८ ॥ इति ध्या यनूध
 नो धित धति धति धमि कि वरुः परं पूर्ण जे भ्या प
 रिमित गुण पीत वसन ॥ स्थितः को लमि स्थित्या विभु
 रपि चक त्वा पाह दयः प्रसादा नी दान प्रवण सु
 मना स्तुर्प मि भवेत् ॥ ४९ ॥ ॥ यन्मा तेति पूर्व
 वत् ॥ यतः सप्तदशो नृसिं हक पया दामोदरे ॥ ५० ॥
 दिते काये श्री भगवत् प्रसाद चरिते सुगः सतां संप
 तः ॥ ५० ॥ ४९ ॥ ११ ॥ ४९ ॥

को ५

॥१६॥

॥ एताः शिन्तवन्तः एव शिन्तयन्तः पाञ्चाब्धी वसनकारा
 हतः समाया ॥ कर्णाद्यैः शकुनिविकर्ण धृतसिंघैः
 सम-आवददभि पूज्यभीष्मपुरय्यान् ॥ ११ ॥ वतश्रु
 यतेवा नवायसमाजे सुपूज्ये जने जन्मतीयं जि
 न्द्रीः ॥ व्रतं यस्मै मेवैतया कोष्मेतस्मदापीदृशी
 रञ्जी नचासीत्कुलैतः ॥ १२ ॥ यदासती प्रतावित्वारण
 याकिमस्याः इत्युच्यते यदि भवद्भिरवाच्यमेतत् ॥

॥१६६॥

यस्मादियं पणबले न जित्वा स्वभायां अस्माभिः
 रीक्ष्य स विधेरव लुधममत्या रियं स्वमधनस्तः
 समुपेक्षणीया नास्माभिरत्र चरितेषु शुभाशुभ
 शु। (दंड्या नदउयति शास्ति निरागस्यापि भूपः प्रया
 निनिरया निपकीर्तिमान्सः ॥१॥ शुद्धा नगानरपते
 रबलाः परैश्चैत्रदृष्टास्तथा यदि परे पितृया सुदृष्टाः ॥
 शास्त्रेव सा सति निदुश्चरिता पकीर्तिद्वये नृपे पाकि
 मुते दशवाक् प्रगल्भा ॥५॥ हन्ये न च द्वे निरसावब

॥१७॥

* वा १ * उरि २

दृश २

लाजनस्य फक्तानात्तरिनादपतेरि शोषात् ॥ बध्य
 तवाप्यसुखं किं कुरु जानां मस्यास्तपेकवतया
 सुतया मयोग्यं ॥६॥ कोसंति कावकुलपाटलिजा
 तयथीपुष्पातिपेकवशरीरकलायैर्ना ॥ आलो
 क्यशास्त्रिपरुषपुरुषः कुबुधिर्वज्रेण घातुक
 जनेनैवैरवा बुमाका ॥७॥ तस्मान्नितं बाधेसना * द *
 पकषैः शा * जनेन * स्यानुजेनाशुकरप्रसारः ॥
 लज्जा । हतिः दानियकापिनीनाजीवन्मृत्तिमनि
 न्मृति १

॥१६७॥

॥१॥

जनैः प्रदिष्टा ॥ दातृता तमा कर्ण्य तमा हर्मद स
पक्षपातः किल धर्मपक्षे ॥ अशक्नुवन् द्वेषमिदं
वरित्रैर्कलेश्यैर्न्यदुपद्रुमजायाः ॥ १॥ असिप्रवी
णः स्वच्छधर्मो लब्धप्रदो नैः सन्मते इति श्रामनी ॥ उक्तिः
पुरो रक्षयिता वृद्धे नैवात्र को हं मितधीरधीनः ॥ २॥
रत्नहातया पिश्वकुले थराजन् वदन्मिता धेनुमिहार्ह
सितं ॥ असाधुवासाधुवयः परोक्तं शपर्वति कृपाः स्व
कृष्णद्विस्ताराः ॥ ३॥ पुरोदरो दंतमिमे स मरुता ज्ञानंति

पौ अपि बाळ वृद्धाः ॥ धर्म प्रहारी ननु वेत्ति वत्स निजा
 स्वयिने कळयरच सर्वे ॥१२॥ कुळीगने यद्रूप दास
 जाता बधः कुरुणा मपि सद्धिराजा ॥ श्री गी प्रथा वस
 नाहने प्राक् ॥ करिष्यति प्राणवियोगमाश्रु ॥१३॥
 तद्युक्ता ॥ पेस्तवती ब्रतापो भावी जस्वप्युक्ती
 निरेषा ॥ अस्तन्यमुदिश्य जहाति ॥ जंतु हस्येन
 सः पात्रमसंशयसः ॥१४॥ ह्यो भोस्तद्विदितान
 दानीमसंशयस्य शान्तिकृतो मिथोपि विराजते

ना ३

ग ४

x विभो २

॥१६८॥

१६४

ते व्यनुभूत वीया अरिषमेवा कुळयेकुळस्य
॥१५॥ समागत तद्वयनाच्च धर्मविहहमाति श्यवि
धिः स्वयोग्यः ॥ कार्यस्वया तत्र मृषातिळाभात्
पर्वपुरस्कस्यधिकुप्यते सः ॥१६॥ कुळकमाप्तं
नियमं कुरुपांसं सज्यसाध्यं नृवभाषिकं वा ॥
वंशे विभूदं कुरुवशाकलाकतं स्फुटनाहं रि
ळोभूदनाः ॥१७॥ भूदं महीपायवयोमिके कस्य प्र
वृत्तिमेष्यं निरुतो स वास्ते ॥ येभीरवा ज्ञो म

गां कयो गात्रो गात्रा पथ्य द्रुतः वा शीरे ॥ १८ ॥
 तस्मात्तया स्नेहविधिं स्वधर्मविधाय पांचाळसु
 तां बतुष्टा ॥ ग्राह्याणि राक्षसाणि ~~व्या~~ सरर्षां स्वभ्रा
 तृवीर्यपावियारतानः ॥ १९ ॥ ~~स्व~~ स्नेहान्ति
 थो बहिरितः कुरुणां मेदादयः भूरिचभूपति
 न्यः ॥ एवं विभाव्या भुवि धेय दक्षा सर्वा मना
 स्चास्मिन् विधिहि ॥ २० ॥ ~~स्व~~ वमेतद्वचनं सवि
 स्तारं संभावयन् धर्ममेतं ~~स्व~~ निरंतरं ॥ कृपादिभि

॥१६९॥

१६९

इका४

लि२

दीपितमन्युरुक्कटो क्षरित्युवाच स्फुटदन्तरः स
 वः ॥२०॥ अहो इमे स्मद्गुरवो हितेरताः पित्रापयि
 यादययापि पोषिताः ॥ हितं प्रदश्य प्रवदन्ति म
 जुर्वैः शुक्रात्रिभुतिसंमते स्वरेः ॥२१॥ धर्मो पद्वे
 क्षार इमे परस्य न स्वस्य कुर्वन्त्यापि धर्मकाला ॥
 नटाश्च श्यागाप्यसामुनीनां शुक्रावाकापपरापरा
 स्ताः ॥२२॥ अतस्तु मे सौख्यं सन्ति विद्याः महा
 हां शुक्राभूषणैर्भूषिताश्च ॥ माहामा निनोहि x ने

॥१६९॥

तामौ नृणां जौ विषयं मया यद्वित्तमेजमाशु ॥ २४ ॥
 विपन्नरिपुं यो ह्यपेक्षे तमां धादनु क्वातो वा विपद्नाक्
 पुरःस्तः ॥ रुजं लीनसारां लब्धस्य विनेयथापथ्य
 शीलो नरो मयु मे नि ॥ २५ ॥ महावीरधीरास्तथाया
 स्तनृजा अजे यो रणे स्माभिरन्यैश्च वीरैः ॥ प्रसंगा
 द्य केषां विपन्नाश्च मयानुक्कलस्य कालस्य का
 तः प्रसीदा ॥ २६ ॥ इत्येवाकौ कविर्नाथनाथरः
 यलासनश्चोक्तु तद्वस्तु कंचुकः ॥ रोषान्मुहुः क
 र्यकरः कृतलरः प्रोवाच दुःशासनमुग्रशासनः ॥ २७ ॥

॥१७०॥

१७०

एषां मतं शतचरं लयेत द्वा तर्गु रूपा सुहृदां वा वे दिषा
तावमेवास्मिमे मोहिता ये नाम लं विठ्वेन पुरोधिमे
ये ॥२८॥ चेळं विदुषाथ नितं वयस्या दृशं जना
नासफलं कुरुष ॥ श्री डानतं मे परिहासतो रूपास्त
हनिमु रूपास्त द्वारयत्ता धुवेन ॥२९॥ श्रुत्वे वमोमिस
मिवाद्यनाथं तुहस्तदो देशविधौ पुरो भूत ॥ ३० ॥
शान श्येयमनाथरूपा चोकाब्धि मग्ना हरि मे दध्यो वर
॥३०॥ तस्मिन्दनणे भव्यविवना विनः कुळे श्रीष्ठा

॥१५॥

दथोवागव दना श्रुलोचनाः॥ शालापकीर्तिप्रियया
 ततश्चुषी लोकेषु शोके रितमानसोः रिचिताः॥ ३१॥
 चेकेनर कुर्वति दुष्टासने दुःशासने वासुनरुदक
 तासने॥ हाहारवासीरपरिवत्सभाकुळाद्योर्वर्षति
 स्मास्त्रममेष संकुळा॥ ३२॥ युगांतवाताहितवाह
 यो यथापययितः सत्यवळा जडा सनाः॥ विष्णो कथं
 तेषु परधन विक्रयोपार्था जनाश्चाकुलचेतसो भ
 वन्॥ ३३॥ मुहुः परावृष्टा राससाय कान् शारत्रे

॥७१॥

दुष्कान्पीडयन्तः कैः करान् ॥ दूष्कान्काष्ठा निरुमा
निमान्का ससंभ्रमा कपतपूश्चरुर्जनाः ॥३३॥ का क
क्तयः सर्वजना अधर्मिणं मुहुर्भिगद्वा धिपिता महादि
कान् ॥ उदायधाः केचन पार्थपक्षिणो बृहस्पवः कैः पि
सुमुक्तास्ततः ॥३४॥ अहो अधर्मो यमधर्मस्तुतिना
दुर्मो धनेनातक यामिना कृतः ॥ केचापि परव्यं न भवे
न्निवासिना मस्मिन्पुरे शास्त्रिभ्यः तं जगुः ॥३५॥ ध
र्मो धर्मश्च महान्समीक्षितो यथार्थनाम्नो जगतीप

धे २

॥३५॥

तीशितुः॥ ईदृश्यरुपे पुरुषैरुपस्थिते यः श्वो कनिर्वा
 ह मपूर्वमास्थितः॥ १७॥ शौडाश्वाधोरण्यं चित्ताग
 जाः वेळाविनिघ्नाश्चतुरर्णवाश्च॥ पार्थाउपास्याश्चरन्त
 यानुगाः तादृग्विधौ धर्मवशाः समासता॥ १८॥ पांडोः सु
 तोयं कुरुपुत्रं गवो यभयं कुरुणां स्त्रुपतिः पिताय॥
 आस्त्रानमेतस्य सुरवायनः स्यान्मपापशी लश्चसुयो
 धनस्य॥ १९॥ पापः कामयेतंधजो प्रजवधूयो मातृतु
 ल्या पुनः पांथाळीसदशीकू लविधिनाभीमोदिसं स
 य

॥१०२॥

द्यपि ॥ नैतादृशविषये ऊटुं बभूवसतिः कल्याणदानः क्ष
प्यं स्याज्योऽर्जन आशुदे शमिर हादित्ययिरेतच्छजाः ॥

॥४०॥ यन्मातेति० ॥ सर्गः श्रीनरसिंहयिंतनदामो कळ २
देवोदिते काव्ये श्रीभगवत्प्रसादचरिते व्यष्टादशो
यगतः ॥ ४० ॥ ॥७॥ ॥८॥ ॥९॥ ॥१०॥

बहुपाग्रस्य न चने न करं दुक्ल्लेदुः शास्त्रेनेक्षिपति
धर्मविकारमीति ॥ मंदमुहुः सैयकितै पादशास्त्रं
ती सैवान् शारप्यमरिवळस्य हृदानुनाव ॥ ११ ॥ हं

॥११॥

द्वाथरिच नरुद याश्रस माकुळादीह हेसनाथ
 बदनारु दतीमुमोड। मोहपिसर्वगमनन्यमनो
 तुभावाचितेप्रकल्प्यजगतीशमिदं जगाद ॥२॥
 येच्छेकरोति करमुक्कट एष उच्छेदुः शासनो यदु
 पतेनुचितो विजयः ॥ नोयेच्छेपामपि दृक्तापि
 * तत्र तवाफलाश्माहीने सुभिदि कुपये सुभिषक्रिये
 व ॥३॥ भ्रातृश्च दधि शरणं लुपाश्रया मां स
 त्याप्यपोष्य दीयते कुरुपासु लोने ॥ आनी यश्नस

॥१७३॥

१७३

दमपाक्रियते शु कं यत्साकं क्रियातव विचारय तत्परेश ॥
॥५॥ क्वात स्वरातव गता दद्यादयो वो यामोक्षणे गत
पतेः स्फुटमाविरासीत् ॥ या जातिवै प्रवृत्तिरच सुताभि
धानं यावहिर प्य कश्चि पोस्त न भेदकतोते ॥५॥ किं देव
की रचित पायस पात्र सक्तः किं रुस्मिणी रतिकळा
श्चतिलुब्धचितः ॥ शेषे तु सर्ग परिपाळ उभयेषां
षेविलो रसे पर्यर्त्तान् श्रुणोषियन्ते ॥६॥ किं चारि
जे शतवक्ताश्चिदनन्यभक्तिः केनापि पाप्यरितेन नु
पीडितोद्य ॥ यत्संकलै चरुरणायतदेकचित्तो दुरग

तो विलपितं श्रुणो विद्यन्ते ॥ ७ ॥ अद्यैव वा तव वि
 भोचरणं प्रपन्ना व्यासा वरीषशुकसो ह वनारदा
 द्याः । त्वार्थबोधककथाः कथयन् रचयन्तः । व्या
 सः कृतद्विगिरसि यत्समुपेक्षसे मां ॥ ८ ॥ यद्वदंशवि
 क्तुं प्रीतिं जगतामयुक्तं वक्तुं श्रुतेरपि वयं सिनयंश्च
 शीति ॥ कार्यं किमत्र वयम् । मम विषयमोक्तं विलेपि
 भावयन् शुभाध्यमशेषमीश ॥ ९ ॥ लोके ज्ञाने त्रयं ग
 पत्किमिवास्त्यसाध्यं विश्वस्य सर्गवरणाहरणक्ष

॥१७४॥

१७५

मरुच ॥ पादत्रयेण सहस्रक्रमतश्चित्रकोकीमन्याह
 शंतदधुनामयिभावमेति ॥ १७० ॥ तज्जा न तेद्युक्
 मल्लक्ष्मणरक्षते चेत्याणाः प्रथां तु सहस्रममपूर्वमे
 व ॥ एतेन कीर्तिरमलाभवतो वा वित्री धर्मश्चरा
 उमिदुरादरजोचरुस्यात् ॥ १७१ ॥ सहस्रमरक्षणाक
 तेभवतोवतारोधर्मध्रुवादिपुरुषोत्तमव्यस्तवे
 व ॥ उक्तीयते समयेषु तद्व्यक्तं कळामायतेमम
 रमेवानिमेषमात्रं ॥ १७२ ॥ रक्ष्यात्पैः सततमेव स
 देवर

॥१७४॥

सततमेव परादिना ये दीना ह्यनन्य गतयोप्यव
 छाविषोषात् इत्यादि सर्वनिगमागमसारविष
 शेविशेष्यमश्ममन्तानि किमिवास्ति देव ॥ १५३ ॥
 पांचाळ राजतनयां भगिनीं पुरारेः पांडोः स्तु
 वामपि दृथास्तुत धर्मपत्नीं ॥ पश्यस्तु भीष्म
 विदुरादिषु पूर्व जेषु शोकादिषु गां बतसमुद्भूत
 नकोपि ॥ १४ ॥ तालस्वदीयचरणपिनमानसो
 मे भ्राता तथैव पतस्त्वयि भूरि भावः ॥ साक्षी त्व
 यः

॥१७५॥
१७५

मेव हि निष्पत्तिरस्य क्रमेण सति किं न द
हृदोर्ममया दयावै ॥ १५ ॥ विध्य उक्ता विनि
क यस्य ज्ञेयं पवित्रः शक्तो सिद्धिमाप्नुतान
यने सुरारः ॥ १६ ॥ आतः स्वोत्थर तव धर्मगता स रासा
तस्यै रुष विभुमतं मम दुर्विपाकेः ॥ १७ ॥ बंधोक्तु
शब्दमसि सुखागत आह किं मामं व्यापिता च तनुशोः
किं बंधुजायाः ॥ १८ ॥ आतः सुपण परि रक्ष जगा
दमो देव पुनः पुनरचेतनये मानसा ॥ १९ ॥ कानावना

यमिमानभृतः पुमांसो मातुः स्वसुर्नतुतथेति
 कृतजनोक्तिः॥ तथैव यद्भगवता जनकात्मजा
 येनाकारिकं विहायितुं न श्रयोषिमेद्य॥ १८॥ गो
 प्यः प्रसादमरिव जातिहिरं यमापुः ब्रह्मादिकै रसु
 लभन्त्यसदा सुवर्ति॥ एतौ विभो न पितृपुत्रसहो
 दराद्यास्तस्यामुतांशमकारु मन्नागधेया॥ १९॥
 श्रीधामजाप्रहितकै रवत एव सैन्यैः प्रच्छयाचितत
 रसाः प्रविमथ्यरातः॥ यस्यैरुषप्रकटितं निज

पि ३

॥ इध्वाय
 ॥ मानस्य
 ॥ पाठः ॥ १२

॥१७६॥
१७६

वद्धं भाथं मंदाक्षुरक्षणं ^{वि}कृत्वा गतं ममाद्य ॥ २० ॥ स्व
स्याः कृते ~~वि~~ वरे ~~वि~~ विभाव्यवेर आकल्पमाह त्व
तः किं * प्रज्ञ * ल परि जातं ॥ पार्था हितौ स्वसुरूपे
क्षयतश्चरि त्रे शते व्यनन्यशरणा करुणां तवेह ॥
॥ २१ ॥ स्त्रे हो विनश्यति सुदूरनि वा सतो यत्तथ्यं स
उक्तं मधु नावगतं त्वयी शिपे हादं समक्षमनुकाष्ठ
शानोत्तरयत् भ्रात्रा व्यदर्शितं दृष्ट्वा शतायुतांशं ॥
॥ २२ ॥ मत्सर्वकं मे बलवद्वादि मन्यसे तदा देशतस्त

त ४

मसर्वक वनवत्सुभयो विक्लपे आद्ये तवे
 वक्लभाक्कमथादितीये व्यर्थं प्रभुत्वमखि
 लं निरुक्ते शतस्यान् ॥ २३ ॥ बीजांकुरोपमम
 नाद्यकर्म च ह्यङ्गीगुलस्तनुश्च प्रभुते शतस्य
 त् ॥ वैषम्येनैक रूपतेयमिजोष्ठिकेव ससंम
 तं श्रुतिमतं किमतो निगाद्यं ॥ २४ ॥ एव विक्ल
 ष्वपवचनेपिमयेव भोग्यं कर्मतिवे न मनसि
 तेस्तिजगत्रयीश्च ॥ तुरीकृतं तदसवस्त्रपया
 प्रयांतु गद्वास्तु पंच दयिता भवता दयदयाः ॥ २५ ॥

॥१७७॥

१७७

जनकोपि यदा ददौ पतिभ्यः पणनि द्यो मुनि
 द्यो मुनि वेष वृति वागम्यः ॥ वामि तो मम मातृ
 जाधिकारी सभयोक्ति किमु विस्मृता दयते ॥ २६ ॥
 अत्र योक्ति मिमांशि शन्य तात स्थायि विश्वस्त
 मना मुदा सदा स्ते ॥ उररी कृतरादि पास्त यद्वक्
 नदि विश्वा स्मृतिः स तो दय योग्या ॥ २७ ॥ अ
 यथा भायिक म दुर्वि पाकैः करुण्ये सदयो पिनि द
 यश्चेत् ॥ परि बोधय भाषितेन मातृ यदस्तु गोष्ठ
 दृष्टा यितान विज ह्यो ॥ २८ ॥ अथ योक्त योधि स

अथवाह तयाधिराजस्सुयं जनयिञ्याः कळये
मयेति विख्याः॥ अपराह मतरत्ते देवसिने विनि
धायोत्तरमद्यनोददासि॥ २८॥ उभुनो ननिज्ज
हातिदोषं गुणमाद्यं च कुरु गताभिरेव॥ मयि
पापचरित्रनिश्चयश्चेत्थायिका रूपमवश्यमीति
ब्रूम्यं॥ २९॥ बहुवक्तुमयुक्तमीश्वरये ज्ञाननीला
वक्तुमावृत्तो मया कृतं हृदये दयया दयोद्धर्धेततू ज्ञान
यित्री वसिष्ठो विष्णो वयागः॥ ३०॥ अथशाङ्गिदा
शान्

योध
इ-पा

॥१७८॥

१७४

सिख-कृपाणे जयवैकुण्ठसिंहदानवारे ॥ जयसिंधु
सुभाप्रियत्रिलोकीप्रवरे शशिगुणात्मकावदीना ॥
॥३३॥ जयलोकगुरो दयामृताब्धे जयवैकुण्ठदामो
दरविक्लाथवदो ॥ जयसकटना शनप्रतापिन्ज
य पंचाननवक्त्रतेजोसि ॥ ३३ ॥ जयमत्स्य
सुरूपकूर्मदंष्ट्रि नृजयसिंहाननखवर्णाग
वेशा ॥ जयदाशारथेऽय्यताग्रजन्मन्जयबोह
प्रियकलिकेनेनमस्ते ॥ ३४ ॥ उत्केतिसासुदयि
नानसुनिगमाथं दक्षाशुगकुब्ज दशाक्षपातक

दाज्ञां ॥ संपाद्ययेतसिनिमीळितने नमै च त्वाणोर्ध
 यान् मनुसंधतीपरेज्ञां ॥ ३५ ॥ तदीरितमशेषेदकृत्रि
 कुबनेकनाथोविभुर्निशम्यकरूपाकरः सचकित
 सनत्तयोहितः ॥ अनादतानिजप्रियाकलितवीति
 काहः परः स्वभक्तजनवत्सलः ॥ तुळबळो गदामाद
 दे ॥ ३६ ॥ अदीक्षित सुपर्णमप्यधतपाहुकं प्रश्रवळ
 स्यदोद्धिरिचरुहळद्वेसनमुद्यकन्माळिकं ॥ तिरस्क
 नकपादकांतरितसुस्मितापागमुकप्रियोक्तिहरिरु

॥१७१॥

129

इतो दुपद जादया लु दितं ॥ २॥ सुवर्ण मणिभाजने विर
 लशाखे शुद्धा धसा घनात्म धुपायसैरमल पाकशा
 ॥ केवले ॥ सगभ्य सुनेदवकी भुजिगिरो व्यना कपयि
 न्ननो जवविजय्य ॥ ३॥ दुपद जाति विहो हरिः ॥ ४॥
 नाथस्वामिन्न हामित इति व्यग्रवाच सुपर्ण सत्का
 पश्चान्न तमदु सभां सर्वथानावलोक्य ॥ ५॥ हस्तः स्मृता
 वनगतमनाः स्वातदीने कवंधुः प्रेम्णः सिंधुर्न पशु
 विजवान्मागसारच्य अतश्च ॥ ६॥ ब्रह्मेशाद्यैर

= जगाम ३

॥१७१॥

मरुभूतैर्वेद्यपादस्य विष्णो रधिस्पृष्टा त्रिभुवन
 गुरोरानताप्युल्लास ॥ दृष्ट्वीपूताभवति सुखदु
 र्भारि श्यामये नमिक्के शं सवः शमनु मनुते भाविभ
 व्यप्रभावं ॥ ४० ॥ रेखांकाब्जध्वजस्रणि पाविप्रां कि
 तेभू मिदते वैकुण्ठेन्द्रौकुवदपधनैरुद्गवा कूरमुख्यैः ॥
 प्रमोद्रे कासजलनयनैः क्षिप्रमदानु द्यातोदी न
 त्राताभवदधि सवया शस्ये न्याः पुरस्तात्पु कं वास्या
 तं शमायितु मितरत्न जी शः प्रयातो व्ययः किं वा कथ

॥१८०॥
१४०

मिति भवे दा कुक्के सर्व लोके ॥ तद्यन्माळा विगच्छित मणि
ज्ञात मार्गो उयाते शादय प्ररथैः पवन जवनेः पद्मनाभः
सभा मेत ॥ ४२ ॥ नीयै रुक्मसितं मुहुरण दिवासीतैः वा
कुन्यादिभिर्जन्मां धातुमज न चैकाद्वीवगिरः क्रुश
श्रु कर्णे कृताः ॥ धर्मो पितृ मि नो द्विदैव वशात स्तामिं
स्तश्चायिते द्रोपद्याः किं पद्मनाभक पयापूजा प्र
वरा लायितं ॥ ४३ ॥ मानैषी र्म गिनित मच सुभगे
संवीक्ष्य मामागतं तत्राणार्थ मशेषं पी सुक्कुरु
प्रापान्ध हर्षपुरः ॥ धर्मो ज्ञात समुद्भव न कुतुकं प

त्रयं तु मंदादं पां चाकी पुरतः पुराणं पुरुषः प्रभाज
 गादासकृतः ॥ ४४ ॥ उद्येनं रि सुभगे कृच्छे सुभद्रा * कदाचित्ता
 धिके ये शतान्याथ शिराहता नमस रुषापश्येन कोप्य
 त्रेने ॥ ५५ ॥ शक्तौ ग प्रति वीक्षितुं पञ्च शुचं तस्याः
 प्रियोक्तै रिमैः दीनानाथ दयानिधि वसि नतो नीरि
 ममाजो दिङ् ॥ ५६ ॥ कृच्छा प्रेक्ष्य सुविस्मिता जग
 तानाथ पुरः स स्थितश्चक्रो यं किमुत भ्रमः किमु म
 हाव्यमोह इत्याकुला ॥ नेत्रे नील नमीलने रत्नर

॥१८१॥

तत्रैतन्महावेक्षणापर्यन्तीकिल्ल पं कजाक्षपदयोः
प्रस्थिन्नगात्रापतत् ॥ ४६ ॥ यतुर्भुजमुदायुधं कनक
वासर्यनैस्तुभो वृक्षेन लल्ल वल्लुसितकं पिनासा
पुटं ॥ अमो वृक्षपामं डितास्य कमलं घनश्यामलं प्र
रुद्रदयाभिरुपद जाजगादस्य कर्तं ॥ ४७ ॥ शरवेभ्या
तश्चातर्जननिजनेकाधीशभागवन दयाळो दीनानां रा
रणकरुणा वधेरिगमितः ॥ मया कष्ट दुष्टा सरित मभ
वत्पूजनेने दुष्टाय तस्या कः किमय फलमेतस्य भावे
ला ॥ ४८ ॥ निभो विध्यं डानां फगप दनिशं स्वर्गभरणस

यानामीशस्यागम नमनुकं पाप्रथयति ॥ मयीदं नंदार्यं
 गतचरणरक्षप्रचल्लतोमुखाबुलेते मृगानिः पदिचत्तृष्टि
 तःकंदकभरः ॥ ४५ ॥ अयेदीना नाथाधिदयः दयाश्रीवि
 तरमां तवस्थिना स्याबुले प्रक्षालितु कुमारे वितनुयां ॥
 समीरधीरवावसन वळनेर धिबहन कराभ्यासे वेम
 परिहरतुमं तु दतमिमं ॥ ५० ॥ तदास्तौपा चाळीचरण
 परिचयानुकरणे प्रियोः कुर्वती प्रव्यग्राता कपट
 कळितोद्गतिचरिता ॥ विभाव्याभव्ये रुः ककुषदगप

॥१८२॥

१४२

अथ न्यतरदिदेशस्यावस्त्राहरणमनुजं मन्युवशागः॥ ५५
द्रीवर्षणोस्याः परिरव इनाथ तोडुः शासनैसर्वतिरुव
मुध्यतः॥ मर्यादेशस्यनि यत्रितोवसौ तादयेतिवेळोड
छनैरिवाधवः॥ ५६ पुनः पुनः प्राक्षितचापपत्रिपाः स
दुव्यापिताठापिधर्ममानिनः॥ पार्थश्क्तभीमोस्तुजि
हीपुर्जसाद्रियाप्रियायाः सहपापिनास्थितः॥ चे
करक्षिपतिदुःपदपुर्वगोत्रेसायोगिनीवविनिमिब्भस
मासेनने॥ त्यागेतनोः कृतमनाः परमाप्तुकामाध्यातो
क्तदैत्यरिपुमाधवकृच्छरामा॥ ५७ आकाशितैथवसने

११०॥

विमहाय मन्य तू दृष्टुं शुकं सायिकितादु मी ज नौ धः ॥
 दुयोधनश्च मु कुरे त द शेष योषिद्वै दग्ध्युजै न्वरित
 प्रशशं समदः ॥ ५५ ॥ दृष्टे द शी निच क दा पि ना वि अते
 ति भाव्यर्थ वेद न वि दग्ध रू धी व इरुषु ॥ सोयि य भाव
 य व्री क त भ री र ना था ना था धि पा पि गे मि ता वि वृ धे र
 तीषु ॥ ५६ ॥ न र च्छ ब्र ज ल धु वि क ष ति दु ह भा वे द र स्त
 न गे वि त कृ पा मु क्तु ग्रा यि ता दी ॥ वा ता ह ते व क द वी द थु
 वे प थुः सा निः सा य मा पा ल लि त स ग था से त न्वी ॥ ५७ ॥

1953
183

यथा यथायाः कम निरुक्ता शुभाच जावभूः पाथमने
 निरुन्मताः ॥ तथा तयोतारितकं शुकोलधुमे नोरथोस्य
 नपळा दुक दकः ॥ ५८ सुवर्णं भोपमितं यथोर्वोः अ
 स्याः पुरोक्तं सद शेषमद्य ॥ यत् सुवर्णं शुक्ररुदमस
 लक निरुसारितानुक्रमशो विधाति ॥ ५९ सुवर्णं वरश्च
 प्रभयाभिभूतने चो जसो दुष्टजानां शोकः ॥ तावीदि
 तुं श्रीभागवत् सादमाहात्म्यं भावेद वेदश्च कोवा ॥ ६०
 दुष्टेयती आपुदतां शुक्रं धुं प्रभग्नस्तरे कळिना न्यर

रिताः॥ तदारथागां बुतगदासरो रुहेः श्रीकृष्णसंकि
 तमन्यतु ज्ञतं॥ ६१॥ नथैवक्षं क्षामरुतो वबुधर्न विना
 बभूवस्तानितं मुहुतहित॥ पवित्रपाताश्च यं कांकुळा
 यः॥ कांसभाप्रभाभा वृकभाभिनी विभोः॥ ६२॥ शय्या
 श्यपौराभाविधिगिरा धिपेभिथोपिके स्पष्टतयैवग
 हिताः॥ उद्ययजगुः क्रमशो निजाळयान् धमेरिताः
 केव्यवदनूनयं नृपैः॥ ६३॥ पितामहाद्यैः प्रतिधातैः
 ऊरुश्रेयोर्थतो धर्मपरः समीरिते॥ पांजाळजासंस्तुना

॥१८४॥

१४५

वनाथके नथे कळिः खिन्नमना अभुङ्क्षुः ॥ ६४ ॥ द
ताथनाशजननस्य जानन्ननेनामश्मान्नयमान्यवे ॥
मतः सुतोयं तवे मातुलस्य शगे नराजनून दुपेक्षसोकि ॥
॥ ६५ ॥ अस्तस्य वरत्रे जगत्ताम कथ्यैः पांथाळिकाया
कगवत्प्रसादे ॥ विनिश्चिते कोरवर्यं दये पि क्रमेरि
तार्यं नष्टपोतिमदः ॥ ६६ ॥ सीभाजु नौमन्युवशादु
जौ सुहृगवितु विश्वं मत्रोपमय ॥ धर्मस्य सेतुप्रति
बद्धवगार मरयपुत्र परगावे बाळ्धी ॥ ६७ ॥ आत्मेति
संविन्नयने दयापरे पुनः पुनः दुष्टय दुष्टयि तद्वा ॥ व्या

जादने द्वादश वर्षसि स्थितिं गुहादृमे कं बलिनाम कल्पा
यत् ॥ ६८ ॥ पार्थस्ते बलिनः प्रकोपमलिनाः स
दृत्तिसंशान्तिनो धर्माद्वामनुसा रिपि विपिना वास्तेर
रीकारिणः ॥ कालात्मा फधमोक्षणे नर पुरः कल्पा
गर्भभाविनो भीष्मादीन् विदुरं च यान् नृपवरं नृवात
तः प्राश्चिताः ॥ ६९ ॥ यन्मातेति ॥ सर्गः श्रीनरसि
हयितन फले दग्धो दरे गोदिते काव्ये श्रीभगवत्प्रसा
दः पार्थस्ते व्येकोन विशो मतः ॥ ७० ॥

गो ३

॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

165

परा ४

धुः छायां च वषं शनैः ॥ २ ॥ शौकां प्रस्रविणः
 त्रभिन्नकरुणानाम् इवोर्ध्वं गते मेघैः सांशुकम
 उपाः परिगते स्तैर्धर सरारणुभिः ॥ सिंधूरात्मजः
 नीः सम्पूर्य जलधेः स्नेहं सरूपामुहुः संपाधानि
 शमासते गतभया वर्षास्रुवावज्जिणः ॥ ३ ॥
 सेवंते बलभीस्तनांतरगता मुग्धस्त्रियां नायकाः
 पांथादुर्दिनमेव तत्तद्दया जानति दिष्टस्मरः ॥
 केचिपुंकावहारिणो विधिहताः केचिद्वसंसा

॥१८६॥

186

श्रिताः केषां तसु दिनं च दुर्दिनं महोत्सवं च के
 वामभूतम् ॥४॥ धारासन्मुखमेव शृंगयुगुलं द
 या 'कप'प्याश्रयं गतुं सापनिमीर्षिता दमस
 द्वावति गयोदिशः ॥ मुचेवर्षति कुत्र यिश्च
 महिषाः प्राज्या ष्मवा ष्या गकाः रोमंथप्रव
 म्मुखारुपादशोस्पृष्टत आशा गजैः ॥५॥ वाता
 द्वालि तपल्लुवाश्चपयसास्ताता वियुक्ताः फलैः
 वैराग्या कितमानसारवनरास्ति ष्ठीति वक्षावने ॥

॥१११॥

विष्णु कल्पजनैर्लै दृश्यत इहामग्रे वपुषा हि
 जलेः भिमोच्चेषु विवेक एव नैधुनी केदारकु
 व्यामर्सा ॥ ६ ॥ सद्यः स्यस्त कुरंग शावनय
 नाभीता मुहुस्फुज थोरा लिंगं सपराधिनं
 प्रियमनालापे पिमानांतराः ॥ शौळावज्ज
 निपात शंकि हृदयाः प्रस्वेदिनं कपिनो घोषा
 पूणा गुहामिथः प्रति रवेर्वा तं नुष्टं सहो ॥ ७ ॥
 संतप्ता अपि स्तरतीव्रकिरणैर्विषासु वषाहिनाः

न नदी ५ पा०

॥१८७॥
११

पिंडा ५

चिधुमान शालैश्चभूधरंधरांश्चस्य॥ पि काररि ^{स्थ}
राः॥ ^{द्वै} दृष्टै वंदयेयं द्रगोपमपिभिर्युक्तं हि मां भः
कपै मुक्ताभिर्हरितं तु शाद्वलमहावस्त्रं विभुः * दत्तवान्
किंदरी ॥ ^{का} आकाशे भगपाइवादिशिराचरप्रा
ये यत्ने शोशिविंदो पीजेतु सुमवजाइ वरवर्क
कापा सपुजाइव॥ मुक्तौ धारवस्तपयविप
पौ व्राजाइ वभ्याष्टिका सन्ने मे घातिनिरुतावह
वभुर्वपासु वर्षा पलाः ॥ ^८ सर्वस्वस्य कुलायमा

अथिहगाः । पञ्चन्यधाराहताः दुद्धामानक
 युं कृतैः शनिगतैः यिंतातुराः कातराः । भेकाः पञ्च
 ळगाः स्युरान् क्रान्तिकदन् कुर्वन्तु साहताः स्पर्धा
 यज्जुरहोतिभिर्गिळगिळैर्वर्षासुसिधोश्चिरं ॥१०॥
 स्योर्वैदमस्यारवस्वनिकयोर्वर्षाभियाल्लो
 नयोळो कानामुदयास्तमानसमयज्ञानं नया
 हनिशं सिंधौ धातमये समस्तजगतो मग्नस्य
 यद्गुर्गतं शंपोजस्य यत्रोष्णिचहो नीरे गतो तर्बन्तो ॥११॥
 x भूत x

॥१८८॥

१४४

१० वर्ष २

विष्णुव्यापिधना धनैर्जगदिदं दं स क्कावितं
 राक्षसैः दृष्ट्या यादिव पुंडरीकनयना श्रीविष्णु
 मूर्तिः शरत् ॥ केनोभ्यो यतया समुद्धर्तमि
 वानेदेनय सर्वतः स्ववे स्व स्वहिते रताः स्वधि
 षय व्यापारकार्य भवन् ॥ ११३ ॥ श्रीसावित्र्या
 विगोपुरपुर प्राकारसौ धौ नृताम् ग्राभ्येतव
 रीह विभुनाद ताह ते वा व्यभो ॥ नीरो गावमा
 नयास्तत इत श्वरः श्वन धः कृशाः प्रसेग्रप्र

१४३

॥३॥

सवास्त्रियो भयिमलांससद्विनिश्रेयसः ॥१३॥
 नद्यः स्वल्पजलाः प्रवाहपुच्छिने कृपाहिदेषूदकैः
 स्वधराः शान्तवृक्षगणाः कटिकुयोः सुगंधाविश्रा
 लाइव ॥ मार्गाः सहस्रमनागमाचितरः सर्ववि
 प्रकांतराः कालुष्यविजहः जलान्यपितदाकु
 भोद्वयस्योदये ॥१४॥ कौमुद्याजनि कौमुदाभुक्तु
 मुदग्रानेषु वैकासिकविशतेषु यवापिकास्तु
 सरसीद्याविर्बभूवप्रभा ॥ कासारेषु नदीषु वा

॥१८६॥

१४९

द्विविकसम्भेतरुणा क्षत्रव्रजः सर्वत्रानुव कारमा
रविजय प्रस्थानवस्त्रा लयान् ॥१५॥ स्तुतिश्चाः
परिभा व्यशारद धनान् शंकाकुलावर्षुकार
धायनिस्मिन्निहायसानुसहसा शार्दूलविक्लीडि
तैः ॥ यस्मादन्वयमेवकाद्यममिया हृद्योव
संतादिषण्मास्त्रोजरुनिगोपिमादवमगाद्वि
बभूवतेजोनिधेः ॥१६॥ अग्निः समस्तस्त्रशाष
इत्यारसस्य पात्रे न केवलमकारिरतेजनस्य ॥

॥४॥
॥४॥

बाह्यस्तथैव बहिमे न मनो भूयादित्यु नोरशेष
 परिह भूतानि शार्पा ॥ १७ ॥ शीत्या तैरपि पुरुष
 योश्च पतो मिषेण वक्रकृतास्य मूवळो कथतो
 श्वकिं यित् ॥ यनो मिथोरिति ग्रामो नभाजोः
 शीतानि लन सुकृतं किल न मदेस ॥ १८ ॥ अतिहि
 मस्य ननु भेषजनि सपाथी यासीत् कति हि सुर
 भौ च तै पतुं काळे ॥ हैम तु नैव हि मजो लकृता कृत
 र्था जाताः समस्त जन हादे कृता कृता हससा ॥ १९ ॥

ति ४

ह ४

निदाघ २

॥१९०॥

शनेः नैस्ते रथिनो धत्ता युधा वनांतराणि प्रययुः प्रि
यान्विताः ॥ वक्रुः सपयं मगया हतैर्मगैः सत्क्रतु द्वे
पुष्पा फलेर्द्विजन्मनां ॥ २० ॥ तिस्रस्तर्पयन्तोऽपि सुराति
थीन् क्रमात्पितुं स्तथाभ्या सपराद्वेषुपि व
भूवुरीशाश्च लक्ष्मणात्तने पुराजया यैर्मगया मिषा
दिषां ॥ २१ ॥ वनाद्दन् शैलवराद्यैः कोचयन्तीथस्तु
तीर्थं विरपादयारिणः ॥ विमिश्रं हं हः पशुरक्षर
व्रजं वक्रुश्च द्रैर्लक्ष्मणात्तने पुराजया यैर्मगया मिषा
दिषां ॥ २२ ॥

आज्ञावशा ज्ञाने विरोधेनोपि स समाजभासी हि
 जन्मो जन्मो न स वैः॥ याति स्म देवर्षि जनाश्च सेवितुं
 नरपत्न्यमाप्नोति विपिने पिपाडुवः॥ २३॥ व्यासात्परमं
 ब्रह्म बोध्यं फाल्गुनः तापस्येयं इत्यस्तु तोष्य शंकरः॥
 विद्यास्ताथापाशुपतादिकाः पराव्यक्तवत्कोकोते
 रवीरशङ्कभाक्॥ २४॥ एवं समा निवि विभुर्दिवद्
 परमेकां चतुर्मा परिधापितुं गताः॥ = विराटरा
 जस्य वशांशमिदुमेव रात्रादिसंगो व्यक्तान्यथात्म

१९१॥

* भिधा ३

काः॥ २५॥ तेत्यर्थश्रुताः कृष्णरूपवाहुजाः विरूपवे
 षाभरैरपसेविनोभवन्॥ आरक्षभोगं विधिविधु
 शंकराः नान्यथाकर्तुमिच्छन्वानराः॥ २६॥ अरूप
 वेष्टाभरपान्यथाभावेन जन्मान्तरगाइवाभवन्॥ तेषां
 यथाकाष्ठमवाप्युपस्थिताभारपराशी बलवान्वि
 धिक्रमः॥ २७॥ समाप्तकल्ये किञ्च गुप्तहायने दृष्ट्या
 भिकं दृष्ट पथाभिलाषकं ॥ श्रीमो करो द्या इवाशु
 युषितं स्तकीयकं चाशुगं शङ्खवर्जितं॥ २८॥ को वाहु
 लोभरन्तगरे महा नयो पराक्रमस्यापि यद्योपउक्तः॥

हृकोदरस्तस्मिन् हृकोथनामवेत्सु रासुरोवेति जगुर्जना
 मुहुः ॥ २९ ॥ इमां प्रवृत्तिं प्रतिनी हृको गतां निशम्य दुर्यो
 धन आकृष्टो भवत् ॥ दृथासुताः संतिभुवीति मा
 तुल्यः समा दधे नंतरसाधनोक्ति निः ॥ ३० ॥ राज्यं
 तवेदं य पुनश्च यो द शस्थिरसमा ज्ञातम शेष भाग्य
 तः ॥ अज्ञातसं धाय दि पां उवाच स या दृष्टा रत्ने तो यत्न
 ममुं समा यर ॥ ३१ ॥ द्वि जातं गौरदं पाये तसः सदा त
 पायमाना म सुवर्गायै नीदितः ॥ अज्ञानं त्यक्तो गौरु रणे ततः
 = राह्य २

॥१९२॥

१९२

पुरात्रयास्य तिते सन्मुखतां रणोत्सवाः ॥ ३३ साक्षात्
तानां चरणेषु पुनर्वने त्रयोदश गच्छन् वसतिर्भविष्यति ॥ तेषां
तदायास्यसि सायं नोमतां राष्ट्रं चिरं पारस्यसि नष्टं कर्तुं ॥ ३४
प्राप्येतियोगं प्रमदात् समातु क्वांश्चमादधानं स भदसं त
निं ययो ॥ तुरुश्च नमो किं स शीर्षकं पनं जहास च
मोनयनस्य दाननः ॥ ३४ ब्रह्मे निध्नः सपदि जननी
सोदरस्यार्थं कतः सैन्ये वीरिष्म प्रवर्तते महितैः सोनु
याः तः कथं चिरं ॥ मत्स्यान्यातोऽहं कृत्स्नं तपहं हरेत्
कथानेव्यकस्मात् तदा तु गोनां ग्रहणमिषतः पांडुवान्

॥ ३५ ॥ पुनरप्यसौ सपदि हतनाग्रे सौरेर्यगावो
 नीताभं भारवद्वतमुरवावत्सकान्संस्मरंत्यः ॥ गोपै
 र्नीतानपशरण्णैर्मह्यराजोऽप्युदंतान् रतान् दृष्ट्वा
 पुरविषयजनोऽप्याकुलोभूदशेषः ॥ ३६ ॥ सन्नद्धो
 वृद्धिराटः समरकृतमना बालोऽशेषधर्मं स्मृतो दृ
 ष्ट्वा चक्रेकात् कुरुवरधतनाभागतो वीरसंधान् ॥ नी
 ष्मादीनप्यजेयास्तदनुयपरि धितैः कृतं सर्वपुया
 श्चारास्येभ्यो निशरणमिति किं किमित्युचिनास्तं ॥ ३७ ॥
 राम्यस्व १

॥१९३॥

१९३

पयसाः पणिताश्च ये दशस्वमास्तु भादृ फलास्त
 दाक्षारथ धर्ममतेन वेषमभिधा हिंसा यनाद्यो
 चित्ताः शूरो जिह्व वरो नृप स्य हि सि लश्च्रीक
 न्यका भिर्मुहुः वैरादि परिगृह्य ११५ पञ्च न गोत्रा
 पायपुत्रा यै यो ॥ ३८ ॥ निर्यातः स पुरा पुरा प्र
 हरणो न्यादाय दृक्षाधामी नाभतः स्य दनवानरि
 ब्रजविना स ग्रामभरमिगतः ॥ बाणैर्यो भियित
 चकार हृदयं भिन्नं द्विषां च स हत रगा जीव प्रस्य

स्यत्का ३

x दुर्गा २

॥८॥

तैरवेपाजळजस्यो ^{सा} सिद्ध भग पर ॥ ३२ ॥ सिंहागे
 क रिशाव कारव मेगायदपुरादी पिना द भोलेः प्र
 पुरवेव्वारव हिमना तो गतो गुरिव ॥ दावा
 गुरिव जत नो देव मे ते स्था तु न शो क सौ दा क
 पा धाः सक द्वाः स्थित स्य पुरतः पार्थस्य युद्धा
 जिर ॥ ३३ ॥ बाणैरस्य शरा सुनाद पुरत हस्त धृ
 यान्ति गतैः पातेन दिषता जनेर युमिते राता सिमि
 संगने ॥ धा वन्ति स्म ॥ दिशो दृशा पिचिमुखाः

व श्रवणाः

४ सुखे ४

॥१९४॥

स्य त्वा पश्चता व्रजयेः ब्रीडा वशतो पिसन्तु
रचगता वैपुख्यमेवाययुः ॥१९॥ सव्यासव्य
विभाग कर्षण वशाऽऽयामउवाभ्याशनेः नि
यतैः परिधिद्वयस्थितदिवा नाथा भुजा केरिवा
* जिह्वोः ५ * व्याप्राशु
व्याप्तव्यो ममहादिशोपि विदिशो नदो आजेष्मोदि
प्रा श्रोदधामपिमानसं संकुक्क वल्यः कवीनाम
को ॥४२॥ गच्छतोपिपराज्जु वाभ्यमवशा र्चकोसि
कस्मिन् थो क्कौरि रिति हतेतो मरवै र्कई प्रस
कुर्म तावा के विस्वा र्चमरोषं से व्यसहित ज्ञाता

॥१९॥

गनं पृष्ठतः गत्वा गर्भगृहं वधवि। हसिताः कोपा
 धकारगताः ॥ ४७ ॥ पाथग्रे शाकुनिः सुगाळवद
 होसिंहाग्रतः संगरे शक्तौ नैव पराङ्मुखः क्षण
 मपि स्थगलुस्वयं वेतरान् ॥ राजन्यान् प्रवदन् कुक्कु
 लुसरणैर्धिकं कृतः यासं कलु गांधारीतनुजेन
 चाप्यनुळवं भोष्मादिभिर्निर्दिष्टः ॥ ४८ ॥ चैमुख्या
 यत्रा सोनिशवविमुखाः शक्तान युद्धजिरे स्थग
 लुयेपि धनं जयप्रविबलहेति प्रकीर्तयन् ॥ श्री

॥१९५॥

१५

आचार्यमुखात्विमो व्यसु भगवत्तस्मान्मध्यः
संकटात् स्वोपेनास्त्रकृतेन जुन्यमरणप्रायेण
चक्रे अद्भुत ॥ ५ ॥ तत्रागस्य स देवदत्तमिने देनापु
रयन्तो दसी सैन्यपद्मसरोसं हंगुज इव प्राळोडय
न्फाल्गुनः ॥ सुतानां हनने दयोद्गदयः जग्राह्वी
रभियासाकं वस्त्रं वयं तृणादपि लब्धं प्रापान्
नवीराग्रणीः ॥ ६ ॥ एव वीरवरिचमुज्ज्वलमथोपा
यस्य दृष्ट्वा दुर्तवैराटिः सकलसहर्षावकितं

वरं ४

॥१९॥

* पितृभ्यः

राजानमनुवेमुहुः॥ सोप्ये तान् मिषगो वचरिता
 न्नावापथायाः सुतान् अज्ञा विनयं दत्ता
 प्यसे कळस्यस्यानतः पादयोः॥ १७॥ प्राडोः सु
 तान् देववरा न्पराक्रमे वधाय वस्त्रैः गजवा
 जिभूषणैः॥ सभा वयन् राज्यकुळादिभाव
 कधिभावयन्पार्थ प्रपूजयन्मुहुः॥ १८॥ सनाद्य
 संगीतवैर्वरीयसीजीवण्यसौंदर्यगुणैर्गरीय
 सीत्तस्मै तदा प्रेयसा तनीयसी कन्यां ददा

॥१२६॥
१५६

कुतरतः कनीयसी ॥१२॥ तौना द्वाशिष्येतिव
स्वोभिमन्यवेदातुं विनिश्चिष्य विरचितं च वा
युक्तो यव धक सैन्यसागर र्यमावसा
वजुनगो * छ्य * रवोगुणः ॥ ५० ॥ समाजआ
सीसुमहास्तदापुर पद्मद्वयस्यापिमहामही
भूमौ ॥ पर्वण्युणा विरवानुकार्यहो चोषाम
होन्प्रादुरभस्तमंततः ॥ ५१ ॥ ॥ तैरीरेवेमंग

दी३

व्यसजयत्
२

॥११॥

x43x3

ल वा ध नि स्व ने न र स्व च ने म र्द ल ता ल ल ध ने ॥
 जा ते स म र्दि तु वि दि तु स ग ते व धः स मा ना यि
 व र श्च म ड प ~~पि~~ प्र ति ह्म ण ल ह गु णा त रा भ व
 ष्ठा व ण्य व द्धि श्च त थां ग सौ ष व ॥ त्रै लो क य यो
 षि ह ण ल ह्म णा त रा ख्या ता सौ स्या भ व द्धु त र
 ति सा ~~पि~~ अ णो र णी या न्म ह तो म ही या न्म
 सु म ध्य मे स्य ध्म नि त व च व रः ॥ आ मा गु हा या नि
 हि ते ~~नि~~ न राः कृ तौ ग तो भू ज ग तो दि गः परः ॥

=ख्या ५ = तदा ५

+ह दो सौ

x43x3

॥

x43x3

॥१९७॥
१९७

५ अत्र ह्यथ कश्चिदप्यत्र दृश्यं दृष्टव्यं ३

यिक्त्वा कर्मणि विधाय सर्वकर्मभुवे वादिक
वेदिका तौ ॥ आनारियता वा क्षवरे धृतं तः पटपु
रो मंगल पाठ कायुः ॥ ५५ ॥ स्त्रियश्च वृत्ताः पुस्तकं ब
दुःकृताः श्रुतीतिहासोक्तपुराणपाठकाः ॥ आशी
भिरितौ परिवार्यं नाजसापुरस्थिता गायकवैणिका
नयः ॥ ५६ ॥ विदूषकाश्चैकतभावहासकाः नराः स्त्रि
यः चापिकला प्रदर्शकाः ॥ नानाविधाः पतनदेश
पर्वतदीपांतरादेशसंमंजगुर्भरा ॥ ५७ ॥ काचिन्नदी

५ इति स्त्रि
यो वृद्धनरा ३

रामो रौ चे वै भो गे चै निषधराटवै न्यः पथु
 हृदयो दौष्यति श्वशिवि विदेहपतिभीष्मो ब
 विविक्रमः ॥ तारागस्य वधविदेहतनयो च
 दाप्य हव्यारमाशवाणि च सवस्वती नलव
 ध्वं कव्याणदाः संतुवा ॥ ५६ ॥ ब्रह्मैकं प्रकृति
 द्वितीयमपि च ब्रह्मा व्युत्तशास्त्रयः श्ववाय
 वयुगानि प्रयव महाभूतानि पंचाग्नयः ॥ पंचा
 थोरु रपादपास्तदनुषट्शास्त्राणि त्वेव तवः

५२

॥१९८॥

१९४

X49X2

षट्सुख्याशाककारकांशुभकरांस्वैसदा
संतुर्वादीपाःसुतवनानिसप्तपुनयःशैवरात
थासिंधवःपुयसुसुवमात्तकाश्चमरुतःसप्त
दितावासराः॥अहोदिक्पतयोगजाश्चवस
वःशोभास्तथामृतयोप्यक्षोनागकुळानिभूत
यश्मेसर्वशुभाःसंतुर्वा॥५५॥ब्रह्माणोपिन
वीदितानवसदानंदश्चनान्थास्तथाःदमोश्च
डाश्चनवग्रहाश्चनिधयः॥स्यापिप्रयत्नार

१४५४३

साः मस्याद्याश्च दशावतारतनवो विष्णोर्दशा
 गैर्युतावेदाः सूर्यक रास्तथा दशार्त्तक व्या
 णदाः संतुवां रुद्राश्चैकयुता दशदि संहिताः
 ऋति सूर्योः प्रोदिता गा इत्यश्च ततोऽधिकेन
 संहिता मासास्त्रियुक्ता दश विद्याश्चाथैव
 सतु दशाथ मनवो लोकाश्च रानान्यथो ल
 दम्यादीनि दशापि पवति ययः कुख्याणदाः
 संतुवां पुना कस्य कलाश्च शौ उवा तथा गौ

पि ४

१४६०४९

॥१२९॥

१५५

यदि कामातरः श्रीविद्यावरणानि गौतममुनि
प्रोक्ताः पदार्थास्वराः ॥ राशिराजकुलाश्च
सप्तदशताः सुदमामनस्तास्तथा प्रोपाद्याः
सकलाः प्राप्य सुकलाः सर्वाः शुभाः संतुवांस्तु

॥६१॥ दीपाश्चापि नूतनवदयानुगुणिता विद्या
अपदान्तरात् व्यासनाथपुराणनामक
थिताग्रंथास्तथा दश ॥ पर्वणि प्रथितानि
भारतमहाग्रंथानि ह्यस्य श्रुतिका
रकाश्च सकलाः कल्याणदाः संतुवां ॥६२॥

५२

॥१५४॥

पक्कपटोळकोचनामृदंगमध्यातनुतुव्यकस्त
 नी॥ कपोळगेनादिसुगेनकामुकीव्यळोकय
 दृक्कदशासुदुजनान॥ ५६॥ कश्चिन्तयस्तांवरु
 तेपितामहीविभावयन्स्यातनुपाषिणीजुगा॥
 पद्यानिनोद्यवयकारकांतयाश्चाध्याकुदुब
 कपिशालकांतया॥ ५७॥ राशोनतेवेषधर
 स्तरुण्याबहुन्तोडयाश्चरितानुकारी॥ अन्योपि
 युद्धाभिपुत्रवोत्तरस्यभावप्रदशीसुभ्रशननर्त॥ ५८॥

॥२००॥

२००

मिथो विनोदः परिहास भावैरेव महत्तु तिम
 गलीका॥ वक्ष्ये शीतमुद्रा तभावे मध्यक्षिताः
 संदह तुर्मियः स्तो॥६८॥ साक तमीपपरिवर्तना
 ना अन्योन्यवक्त्रे दशमुन्नयतौ॥ व्रीडानेतौ
 मन्मुभूभाजयते जेदुधतुः सज्यमंथा स्मरस्तो॥६९॥
 स्थानेपितृषु सुतामिमन्यु यद्वापठ द्यमय
 श्वकार॥ तदग्नौ रचाभिनी अयुक्तं यदुत्तरां
 नदयस्मत्तः॥ वैधेविवाहस्य विधौ समापित

४९०४१

॥११॥

५६५

भूषा वासो गज वा जिनी वर्ता ॥ हृते च दाने न तु
 पारितोषिके भुक्ति प्रसंगे सुहृदा पुरा भवत ॥ ७१ ॥
 भोज्या न्न पात्र सविधिं गत भूप संधाः श्रेणी गता
 इव वणि क्प रुपाः सुवेधाः ॥ सदस्तु पूपा विनि
 रजा पपा गा वं भुः श्री गंगा प्रवाह गंगा इव वाम
 रावः ॥ ७२ ॥ भक्तो ह्यतिरेति रुरयि ताम अश्च भ
 द्रासनं ज्ञात्वा सुपतश्चि रेनुगयेः स्वस्थाधिकार क्रमेः ॥
 हंता के रादि नि बुका ईक ययैः शिबी कळेः शक्ति शैः वि
 युद्धे रापि कार वद्ध नि करैः कृ श्मां डको वा न कैः ॥ ७३ ॥

॥२०१॥

२५

भक्तेश्वरमिपत्तो सरस्व कनकध्वजे थरत्ता यिनेपात्रे
 हाटकनिमित्ते निवृत्तिवैभवाश्चनेगच्छति ॥ खेनानी
 रवदुर्लभं वृत्तिगुमरिचैः वृत्ताकमासीतदा मेथीखरु
 पयःकवर्तनिकराः श्यखाधिकाराश्चिराः ॥७४॥
 शाख्योदनस्मासितपिंड्ययाः शुवर्णरिभोदके
 रेपरिणताः इवतद्वलेषु ॥ कर्पूरखंडनिपयाः
 मृदुमपिभातिभोक्तृभूपाग्रतः परिहृताः वैतकैरे
 पूषैः ॥७५॥ पानायवासुमेमस्तौपुरतोविभागेः

कृष्णपाक
 शाकैः ॥

॥१६॥

सुखोपिताइव कळाः सकळाः सुधांशोः ॥ ताराय होतु
 सहिताः शुभपाकवाक सत्पायसोदिककलाः स्मयिभा
 तिभक्ताः ॥ ७६ ॥ दुद्रोगवारणविदारणपंचवक्त्राः गा
 धूमतंतुद्वतपायससज्जोद्युः ॥ पाकाक्यादि कहराद्व
 हिरेत्यभक्ताः बामाशयैरज्ञानं पक्तिवने प्रचरुः ॥ ७७ ॥
 उक्तभुक्तिपरैश्चुमेन्नमपैरैः मेमेवमेमत्रके देयं यति
 मुहुर्नरैश्चतश्चोपपादिसत्पायसं ॥ तद्वृत्तापरिवेषिणे
 ज्ञेयमेजोयत्रागतोवाक्यतोपन्यास्तो नवदं नूपगीतिच

॥२०२॥

२०२

मकारुद्रा यगा न्वादि जाः ॥७८॥ पूषा निवि वि त न नु किर
 ने क विं वा विं वा धरा धारित भो ज्य र सा र सा मा ॥ वा मो वि
 शेष शुषु मा जित काम रामा रुन्स भ्रमा कित हृदः सु हृदः प्र
 य क्रुः ॥७९॥ सि द्धार्थ शाकैः परि वेष्टि पी नति उ गे षु भू मे
 प्रति विं विं विं विं ॥ ~~सिद्धिं वं बी जम नि य विं वं विं वं~~ शां ऊ
 रा श्रे ति गृही तु मी षुः ॥ ८० ॥ ए को व द न्न र क तेः क विं विं
 न पा द ग म व भू मि र ति भू पा ते ना रु गे य ॥ ता द क कुरंग
 रु व र स च क ल यो ग्य छा यो हि य च क द स्य शु द्ध जा नो यः ॥

विं वं करे द
 डि म बी ज

॥२०३॥
 ॥११॥

प्रश्ने सदन्मपरिवेधिं बंधूजनस्य किं वास्त्यपेक्ष्यमिति भोक्तृ
 जनैः सहस्य ॥ एतत्संपेक्ष्यमिति गोचनं सशयात्मभरुगेह
 माशुभमिदं फलितं लयाधि ॥ ८२ ॥ कानास्तद्वचुरधिपि
 योदर कृतिभोज्यभोग्यं च भूरे रुचिर्दभगिनीजनस्य ॥
 योगार्थसार्थं सुधाभगिनी पमदस्य धूपं हिरुटि रुदि
 ताप्रवृत्तिर्याः ॥ ८३ ॥ एवमिधः सुवचसां परि
 हासहासैः बन्तस्तु धाराममस्तु हर्षो विहारेः ॥ जा
 ते च भोजनमिधोसदसिधसंगः कस्तूरिकाग्निशिरव

॥ २०३ ॥

कदमसे कर गंगा ॥ ८५ ॥ संध्याका वामना सभा समभव
 कोशमी रकोशु ॥ १५ ॥ नीरैरेणमदे शुभो सुमनरे राणात्
 सभा द्यौरिव ॥ भाषिक्ये तत हीरमौक्तिक चयैः सौव
 र्य वरचो ज्ञयैः मध्यावर्द्धयति दीपितस्य स्वरिता पल्कः
 प्रेपेदे प्रभां ॥ ८६ ॥ दासी दासरथाश्च हेति विनददंता
 नखं गदशाः प्रत्येकं चरु रत्न रुक्म रचितैः आभू
 षितं गुरुषु ॥ ८७ ॥ कोश आसपुराणि रत्न निचयं स्वर्णं च
 वस्त्रं प्रज्जं नस्यो दाह्युद्देशराम हरये पार्थापिताका

॥ ११९ ॥

रिन

थम् ॥ ६ ॥ पुधिधिरादी नभजत् च पाउवान् सवैशुणैः
 स्वेरंथराज्यसिधुजा ॥ नये दशाष्टवसति निजेचित्तं
 प्राप्सुस्ते वापिशालसमुत्सुका ॥ ७ ॥ जयति स मयथ
 मन्त्रमनिर्बैकुंठवाक्ये रिचतः पापाळादिमते द्विज हतम
 ति दुयोधिनं प्राहिणोत् ॥ वैभत्येपि गतायूषां धजमुषादा
 मोदरात्कीपुस्तज्जातं श्रीभगवत्प्रसादचरितं पूर्णहि
 धर्मायतः ॥ ८ ॥ श्री श्री श्रीरभवे इत्युत्तिगतः प्रायो
 कुरुणाद्यर्ककार्गस्तार्गभरो धनं उपवच्छेति धिवेद

॥१०४॥

स्मृतौ ॥ शब्दः शब्दमिवां विक्रयः जनुषः स्वांते वयि शर्चा
ततो यातो सौ शम्भनं समर्थं शरणं राज्यं तु धर्मोत्तमे ॥ ८९ ॥
क्रिया सुउगतं सुचधातं राहु क ब्रजस्य सवस्त्र सुधावमिका
ग्रणीः ॥ मनः समाधाय पितुः सावि दृशः सेवापरो भवति
शंभुः वरः ॥ ९० ॥ नवी श्वरैर्धौ म्यपुरः सूरैः सुतैः कृतैः
मिषैः कृतैः दत्तैः हस्तैः ॥ भजे नु जै बीजितं चामरस्त
था भद्रासेनं वानुविद्योदयं नृपते ॥ ९१ ॥ मही समुद्रांतरपारप
र्वताश्चितैरुपथा हि क्रूरैः नृपैः सदा ॥ रथाश्च दत्तावच्छपाति

॥१०५॥

॥१०६॥

॥१०७॥

॥२०४॥

काव्याथानिवकाव्याथानि दृश्यधाव...
दामोदरकविः सोयमामोदयनिभूतले ॥
निवासनदृश्यश्लोकः ॥ ॥

श्री भगवत् श्रीसाद...

४१००

॥३॥

॥१९॥